

د سموييل لومړی کتاب

القانه او د هغه کورنۍ په شيلوه کې

- ① يو سړی چې القانه نومېده او د افرایم د قبیلې څخه ؤ، د افرایم د غرنۍ سیمې په رامه کې اوسېده. پلار یې یروحام او نیکه یې الیهو ؤ. الیهو د توحو زوی او د صوف د کورنۍ څخه ؤ. ②
- القانه دوه ښځې درلودلې، د یوې نوم حنا او د بلې نوم فینیه ؤ. فینيې اولادونه درلودل خو حنا اولاد نه درلود.
- ③ القانه به هر کال د مطلق قادر څښتن د عبادت او د قربانۍ د ادا کولو دپاره د خپل ښار څخه شیلوه ته تلله. د عیلي دوه زامن حفني او فینحاس هلته د څښتن کاهنان وو. ④ په کومه ورځ به چې القانه قرباني کوله، نو هغه به د غوښې یوه برخه خپلې ښځې فینيې ته او یوه یوه برخه به یې د هغې ټولو زامنو او لورگانو ته ورکوله. ⑤ څرنګه چې حنا پرې ګرانه وه، که څه هم هغې اولاد نه درلود، خو هغې ته به یې د یوې برخې څخه زیاته غوښه ورکوله.
- ⑥ د هغې ښې فینيې به هغه ځوروله او سپکوله به یې، ځکه چې څښتن هغه شنډه کړې وه. ⑦ هر کال به داسې کېدل، چې کله به حنا د څښتن کور ته تلله، نو د هغې ښې فینيې به هغه دومره خفه

کوله، تر دې پورې چې هغې به ژړل او هېڅ شی به یې نه خوړل.
⑧ د هغې مېړه القانه به له هغې څخه پوښتنه کوله: «ای حنا، ولې ژاړې؟ ولې څه نه خورې؟ ولې تل دومره خفه یې؟ ایا زه ستا دپاره د لسو زامنو څخه ښه نه یم؟»

⑨ یوځل کله چې هغوی په شیلوه کې د څښتن په کور کې د خوړلو او څښلو څخه وزگار شول، حنا پاڅېدله. په دې وخت کې عیلي کاهن د څښتن د کور په دروازه کې په خپلې چوکۍ باندې ناست ؤ. ⑩ حنا ډېره خفه وه او ډېر سخت یې وژړل او څښتن ته یې دعا وکړه. ⑪ هغې قسم وخور او ویې ویل: «ای مطلق قادر څښتنه، که چېرې ته په ما غم ځپلي باندې رحم وکړې او زما دعا قبوله کړې او ماته یو زوی راکړې، نو زه وعده کوم ترڅو چې ژوندی وي هغه به تاته نذرانه کړم او د هغه سر به هېڅکله هم ونه خرایل شي.»

⑫ حنا د زیات وخت دپاره څښتن ته دعا کوله. عیلي کاهن ورته ځیر شو او ویې لیدل چې د هغې شونډې خوځېدلې. ⑬ هغې په خپل زړه کې دعا کوله، یوازې د هغې شونډې خوځېدلې خو اوواز یې نه اورېدل کېده. نو عیلي گومان کاوه چې هغه نشه ده. ⑭ او هغې ته یې وویل: «ترڅو پورې به نشه یې؟ شراب دې پرېږده.» ⑮ حنا ځواب ورکړ: «نه، باداره، زه نشه نه یم. زه هغه ښځه یم

چې ډېر کړاوونه مې زغملي دي، ما شراب نه دي خښلي، زه خپلې سختۍ د خښتن حضور ته وړاندې کوم. (۱۶) دا فکر مه کوه چې زه خرابه ښځه يم، زه د ډېر غم او خفگان څخه دلته داسې دعا کوم. « (۱۷) عیلي ځواب ورکړ: «په خیر لاره شه، د اسراییلو خدای دې هغه څه درکړي چې تا ورڅخه غوښتي دي.» (۱۸) هغې وویل: «په خپلې خدمتگاري باندې مهربانه شې.» بیا هغه په خپله لاره روانه شوه، یو څه یې وخوړل او نوره خفه نه وه.

د سمویل زېږېدنه او وقف کېدل

(۱۹) القانه او د هغه کورنۍ سبا سهار وختي پاڅېدل، د خښتن عبادت یې وکړ او دوی خپل کور ته چې په رامه کې ؤ، بېرته ستانه شول. القانه د خپلې ښځې حنا سره ځملاست او خدای د هغې دعا قبوله کړه. (۲۰) څه موده وروسته حنا امیدواره شوه او زوی یې پیدا شو او په هغه باندې یې سمویل نوم کېښود. هغې څرگنده کړه: «ځکه چې هغه مې د خدای څخه غوښتي ؤ.»

(۲۱) هغه وخت بیا راغی چې القانه او د هغه کورنۍ شیلوه ته لاړل چې خښتن ته کلنۍ قرباني او خپل نذر وړاندې کړي. (۲۲) حنا لاره نه شوه. هغې خپل مېړه ته وویل: «کله چې هلک د تي څخه بېل کړای شو، زه به هغه د خښتن تعالی کور ته بوځم او هغه به

هلته ټول عمر پاتې شي.» (٢٣) القانه هغې ته وويل: «خه چې ستا په نظر کې بڼه بڼکاري هغه وکړه. ترڅو چې هلک د تي خخه بېلېري په کور کې پاتې شه، څښتن دې خپله وعده پوره کړي.» نو بڼخه هلته پاتې شوه او خپل زوی ته يې شيدي ورکولې.

(٢٤) وروسته له هغې چې هغه د تي خخه بېل کړای شو، هلک لا وړوکی ؤ. هغه يې د ځان سره واخيست او د يو درې کلن غويي، لس کيلوگرامه اوړو او د يو ژي د انگورو د شرابو سره يې د څښتن کور ته چې په شيلوه کې ؤ، يووړ. (٢٥) کله چې هغوی غويي حلال کړ هلک يې عيالي ته راوست. (٢٦) حنا هغه ته وويل: «ای صاحبه! ستا په نامه باندې قسم خورم چې زه هغه بڼخه يم چې دلته ستا په څنگ کې ولاړه وم او څښتن ته مې دعا کوله. (٢٧) ما د همدې ماشوم دپاره دعا کړې وه او خه چې مې د څښتن خخه غوښتی ؤ، هغه يې راکړ. (٢٨) نو اوس هغه څښتن ته وقفوم، ترڅو چې هغه ژوندی وي هغه به د څښتن وي.»

نو هغوی هلته د څښتن عبادت وکړ.

د حنا دعا

(١) نو حنا دعا وکړه او ويې ويل:

څښتن ډک کړ زما زړه له خوشحالی نه

زیات کړ څښتن قوت زما

خاندم په خپلو دښمنانو او خوشحاله یمه

ځکه وژغورلم خدای زه

۲) پاک نه دی هېڅوک د څښتن په شان

نشته بل خدای بې له هغه نه

نشته ساتونکی بل زمونږ د خدای په شان

۳) مه کوئ ډېرې د غرور خبرې

مه راوباسئ خپلې خولې نه د غرور خبرې

ځکه څښتن دی هغه خدای چې په هرڅه پوهیږي

هغه د خلکو په کارونو باندې کړي قضاوت

۴) د زورورو لیندې ماتېږي

خو کمزوري قوي کيږي

⑤ چې وو ماږه، شول مزدوران

د يو مړی ډوډی دپاره

خو چې وو وږي، هغوی شول ماږه

هغه بنځه چې وه شنډه اووه اولادونه يې راوړل

خو شوه کمزوري هغه بنځه چې لرل يې ډېر بچي

⑥ خښتن اخلي ژوند او ورکوي ژوندون

کوزوي گور ته خلک، راپورته کوي يې هم

⑦ څوک غريبوي او ځيني نور شتمنوي خښتن

ځيني ټيټوي او ځيني نور سرلوړوي خښتن

⑧ غريبان پورته کوي هغه له خاورو څخه

له نېستی نه خلاصوي محتاجان

کښېنوي هغوی د شهزادگانو سره

جوړوي هغوی د تخت خاوندان

ځکه بنیاد د ځمکې دی د څښتن

په هغه باندې یې ځمکه جوړه کړې

ساتي ژوند هغه د خپلو وفادارو ⑨

خو ورکېږي به تیارو کې بدکاران

انسان نه بریالی کېږي په خپل زور

له منځه لاړ به شي هغه څوک ⑩

مخالفت چې د څښتن کړي

د اسمان نه به راوغورځوي تندر په هغوی باندې

کړي څښتن به عدالت ټولې دنیا باندې

ورکوي به خپل پاچا لره قوت

بريالی به کړي هغه خپل غوره کړی پاچا

①۱ بيا القانه خپل کور ته چې په رامه کې ؤ لار، خو هغه هلک سموييل په شيلوه کې پاتې شو او د عيالي کاهن تر نظر لاندې يې د خښتن خدمت کاوه.

د عيالي بدکاره زامن

①۲-۱۳ د عيالي زامن بدکاره وو، هغوی د خښتن درناوی نه کاوه، مذهبي اصول به يې تر پښو لاندې کول. په هغه وخت کې د قوم سره د کاهنانو داسې رواج ؤ چې کله به چا قرباني کوله، نو غوښه به لا په دېگي کې خوټېدله چې د کاهن نوکر به د درې غاښي پنجې سره راته. ①۴ هغه به دا پنجه په دېگي کې غوټه کوله او هرڅه به چې د پنجې سره راپورته شول، هغه به کاهن د خپل ځان دپاره واخيستل. هغوی به د ټولو اسراييليانو سره چې شيلوه ته راتلل همداسې چلند کاوه. ①۵ برسېره پردې حتی مخکې له دې چې دوی به وازگې سوځولې، د کاهن نوکر به راغی او هغوی چې قرباني کوله، ورته ويل به يې: «د کاهن دپاره داسې غوښه راکړه چې کباب شي، هغه به خوټېدلې غوښه قبوله نه کړي بلکې يوازې خامه غوښه به قبوله کړي.» ①۶ که قرباني کوونکي به ځواب ورکړ: «پرېږده چې لومړی وازگې وسوځل شي بيا هرڅه چې غواړې هغه

واخله،» نو د کاهن نوکر به ویل: «نه! اوس یې راکړه او که نه، نو په زور به یې در نه واخلم.» (۱۷) د عیلي د زامنو گناه د څښتن په نظر کې ډېره لویه وه، ځکه چې دوی به هغو قربانیو ته په سپک نظر کتل چې څښتن ته به وړاندې کېدلې.

سموویل په شیلوه کې

(۱۸) خو سموویل به د څښتن خدمت کاوه، په داسې حال کې چې هغه وړوکی ماشوم ؤ او سپېڅلی کتاني پېښند به یې اغوست. (۱۹) مور به یې هر کال د هغه دپاره یوه وړه چپنه جوړوله او کله چې به د خپل مېړه سره د کلنی قربانی دپاره تلله، هغه به یې سموویل ته ورکوله. (۲۰) عیلي القانه او د هغه ښځې ته برکت ورکاوه او القانه ته به یې ویل: «څښتن دې د دې ښځې څخه تاته نور اولادونه درکړي چې د هغه ځای ونیسي، هغه چې تا څښتن ته وقف کړی دی.» بیا به القانه او حنا خپل کور ته ستنېدل. (۲۱) څښتن حنا ته برکت ورکړ او هغې ته یې نور درې زامن او دوه لورگانې ورکړې. په همدې حال کې هغه هلک سموویل د خدای په خدمت کې لویېده.

عیلي خپلو زامنو ته خبرداری ورکوي

(۲۲) په دې وخت کې عیلي ډېر زوړ شوی ؤ او هرڅه چې د هغه

زامنو د اسراييلو سره کول هغه اورېدل او دا يې هم اورېدل چې
څنگه هغوی د هغو بنځو سره ځملاستل چې د سپېڅلې څېمې په
دروازه کې يې خدمت کاوه. (۲۳) نو هغوی ته يې وويل: «تاسو ولې
داسې کارونه کوئ؟ زه د ټول قوم څخه ستاسو د بدو کارونو په
هکله خبرې اورم. (۲۴) نور بس دی، زما زامنو! هغه څه چې د
څښتن د قوم له خوا ستاسو په اړه اورم، بڼه خبره نه ده. (۲۵) که يو
سړی د بل سړي په وړاندې گناه وکړي، نو خدای کولای شي چې د
هغه شفاعت وکړي، خو که څوک د څښتن په وړاندې گناه وکړي،
نو څوک کولای شي چې د هغه شفاعت وکړي؟» خو د عیلي زامنو
د خپل پلار خبره وانه وړېدل، نو ځکه څښتن وغوښتل چې هغوی
ووژني.

(۲۶) هغه هلک يعنې سموييل لويېده او په څښتن او خلکو باندې
گران ؤ.

د عیلي د کورنۍ په ضد پېشگويي

(۲۷) نو د خدای يو نبي عیلي ته راغی او د څښتن له خوا يې
دغه پيغام هغه ته راوړ: «کله چې ستا د نيکونو څخه هارون او د
هغه کورنۍ د مصر د فرعون غلامان وو، خپل ځان مې هغوی ته
بنکاره کړ. (۲۸) د اسراييلو د ټولو قبيلو څخه مې هغه غوره کړ چې

زما کاهن شي او زما د قربانی خای ته لار شي، هلته خوشبويي
 وسوځوي او زما په مخکې سپېڅلی پېشبنډ واغوندي. ما هغوی ته
 دا حق ورکړ، ترڅو د هغه قربانيو يوه برخه د ځان دپاره وساتي
 چې د قربانی په خای کې سوځيږي. ^(۲۹) نو ولې زما د هغو قربانيو
 او نذرانو بې عزتي کوي چې زه يې د خپل کور دپاره غواړم؟ ولې
 خپلو زامنو ته زما څخه زيات عزت ورکوي؟ تاسو زما د قوم
 اسراييلو د ټولو نذرانو د ډېرو بنو برخو په وسيله خپل ځانونه چاغ
 کړي دي. ^(۳۰) نو زه د اسراييلو څښتن خدای وایم: «ما پخوا وعده
 کړې وه چې ستاسو کورنی او طایفه به تل تر تله د کاهنانو په توگه
 زما خدمت کوي. خو اوس وایم چې زه به داسې نور ونه کړم!
 هرڅوک چې زما عزت وکړي زه به د هغه عزت وکړم او هرڅوک
 چې زما بې عزتي کوي، هغه به بې عزته کړم. ^(۳۱) وگوره! داسې
 وخت به راشي چې زه به ستا د کورنی او ستا د طایفې ټول ځوانان
 مړه کړم، ترڅو چې ستا په کورنی کې هېڅوک هم د سپین ږيرتوب
 عمر ته ونه رسېږي. ^(۳۲) ته به پرېشانه يې او په بخیلی سره به هغه
 برکتونه ووينې چې زه به يې د اسراييلو نورو خلکو ته ورکوم او
 ستا په کورنی کې به هېڅوک هېڅکله د سپین ږيرتوب عمر ته ونه
 رسېږي. ^(۳۳) خو که چېرې څوک ستا په اولادې کې ژوندی پاتې
 شي او د کاهن په توگه زما خدمت کوي، په غم او درد کې به ژوند
 کوي. ستا ټوله نوره اولاده به په تاوتریخوالي باندې مړه شي. ^(۳۴)

کله چې ستا زامن حفني او فينحاس دواړه په يوه ورځ باندي مړه شي، نو دا به تاته څرگنده شي چې څه چې ما ويلې وو هغه به رښتيا شي. (٣٥) زه به داسې يو کاهن د ځان دپاره غوره کړم چې ماته وفادار وي او هغه کارونه سرته ورسوي چې زه يې غواړم. زه به هغه ته اولاده ورکړم او هغه به تل زما د غوره شوي پاچا خدمت کوي. (٣٦) ستا هر يو اولاد چې ژوندي پاتې شي هغه به کاهن ته ورځي، د پيسو او ډوډۍ دپاره به هغه ته سر ټيټوي او زارۍ به ورته کوي چې ماته د کاهن توب کار راکړه، ترڅو يوه مړۍ ډوډۍ تر لاسه کړم.»

څښتن د سموييل سره خبرې کوي

١) په هغو ورځو کې چې سموييل د عيالي تر لارښوونې لاندې د څښتن خدمت کاوه، د څښتن له خوا پيغامونه او روياگانې ډېرې لږې وې. (٢) يوه شپه عيالي چې سترگې يې ډېرې کمزورې شوې وې او په سختۍ سره يې ليدلې شول په خپل ځای کې ویده ؤ. (٣) څراغ لا مړ شوی نه ؤ، خو سموييل د خدای په کور کې ویده ؤ او هلته د خدای د لوظ سپېڅلي صندوق اېښودل شوی ؤ. (٤) په دغه وخت کې څښتن غږ وکړ: «سموييله! سموييله!» سموييل ځواب ورکړ: «زه دلته يم.» (٥) هغه عيالي ته ورمنده کړه او وېي ويل: «تا

ماته غږ وکړ، زه دلته يم.» خو عیلي ځواب ورکړ: «ما غږ نه دی کړی، بېرته لار شه او ځمله.» نو هغه لار او ځملاست.

⑥ څښتن بیا ورباندې غږ وکړ: «ای سمویله!» او سمویل راپاڅېده، عیلي ته ورغی او ویې ویل: «تا ماته غږ وکړ، زه دلته يم.» عیلي وویل: «ای زما زویه، ما تاته غږ نه دی کړی، بېرته لار شه او ځمله.» ⑦ سمویل لا تر دې وخته پورې څښتن نه پېژنده یعنې د څښتن پیغام ورته نه و رسېدلی.

⑧ څښتن د درېم ځل دپاره په سمویل باندې غږ وکړ. سمویل پاڅېد، عیلي ته ورغی او ویې ویل: «تا ماته غږ وکړ، زه دلته يم.» نو بیا عیلي پوه شو چې دا څښتن و چې په هلک باندې یې غږ کاوه. ⑨ نو بیا عیلي سمویل ته وویل: «لار شه، ځمله او که چېرې هغه غږ وکړ، ووايه: «خبره وکړه ای څښتنه، ځکه ستا غلام یې اوري.» نو سمویل لار او په خپل ځای کې ځملاست.

⑩ څښتن راغی، ودرېده او د مخکې په شان یې غږ وکړ: «ای سمویله! ای سمویله!» سمویل وویل: «خبره وکړه، ځکه چې ستا غلام یې اوري.»

⑪ څښتن هغه ته وویل: «زه به اوس د اسراییلو په قوم باندې

داسې کار وکړم چې هغه به ډېر هيبتناکه وي او هرڅوک يې چې واورې هغه به هک حيران شي. (۱۲) زه به هغه ټولې خبرې چې د عیلي د کورنۍ په ضد مې کړې دي د پیل نه تر اخره پورې سرته ورسوم. (۱۳) ما پخوا هغه ته ویلي وو چې زه به تر ابده پورې د هغه کورنۍ ته سزا ورکوم، په دې خاطر چې زامنو يې زما په ضد کفر ویلی دی. عیلي پوهېده چې هغوی دا کار کوي، خو د هغوی مخنیوی يې نه کاوه. (۱۴) له دې امله د عیلي د کورنۍ دپاره مې قسم خوړلی چې د هغه د کورنۍ گناه به هېڅکله د قربانۍ او یا نذرانو په ورکولو سره لېرې نه شي.»

(۱۵) سمویل تر سبا پورې پروت ؤ او بیا هغه پاڅېده او د خښتن د کور دروازې يې خلاصې کړې. هغه ووپرېده چې عیلي ته د خپلې رويا په اړه ووايي. (۱۶) خو عیلي په هغه باندې غبر وکړ او ويې ويل: «ای سمویله! زما زویه!» سمویل ځواب ورکړ: «زه دلته یم.» (۱۷) عیلي پوښتنه وکړه: «خښتن تاته څه وویل؟ زما څخه يې مه پټوه، که چېرې هغه څه چې خدای تاته ویلي دي ماته ونه وايي، نو خدای دې تاته سخته سزا درکړي.» (۱۸) نو سمویل هغه ته هرڅه وویل، د هغه څخه يې هېڅ شی پټ نه کړ. عیلي وویل: «هغه خښتن دی. هرڅه چې د هغه په نظر کې ښه ښکاري، هغه دې وکړي.»

١٩) سموييل لويپده او خښتن د هغه سره ؤ. د هرڅه پېشگويي به يې چې کوله هغه رښتيا کېدله. ٢٠) ټول اسراييليان د دان څخه په شمال کې او تر بيرشبع په جنوب کې په دې پوه شول چې سموييل په رښتيا سره د خښتن نبي ؤ. ٢١) خښتن به په شيلوه کې سموييل ته ځان ښکاره کاوه او خپل پيغام به يې ورته رساوه.

١) سموييل به د اسراييلو ټول قوم ته د خداى خبرې رسولي.

فلسطينيان د لوظ صندوق په زور نيسي

اسراييليان د فلسطينيانو سره د جنگ دپاره روان شول، اسراييليانو په ابن عزر او فلسطينيانو په افيق کې خپلې خېمې ودرولې. ٢) فلسطينيانو خپل ځواکونه د اسراييلو سره د مقابلې دپاره ځاى په ځاى کړل. څنگه چې جگړه پيل شوه، نو اسراييليانو د فلسطينيانو له خوا ماتې وخوړه، د جنگ په ډگر کې نژدې څلور زره اسراييليان ووژل شول. ٣) کله چې ژوندي پاتې شوي کسان بېرته کمپ ته راستانه شول، نو د اسراييلو سپين بزيرو وويل: «ولې نن ورځ خښتن فلسطينيان پرېښودل چې مونږ ته ماتې راکړي؟ راعئ چې د شيلوه څخه د خښتن د لوظ صندوق راوړو، ترڅو هغه زمونږ سره لار شي او مونږ د دښمنانو څخه وژغوري.» ٤) نو عسکرو شيلوه ته خپل استازي ولېږل چې د مطلق قادر خښتن د

لوظ صندوق راوړي چې هغه د اسماني مخلوقاتو د پاسه په تخت باندې ناست دی. او د عیلي دوه زامن حفني او فینحاس د لوظ د صندوق سره راغلل.

⑤ کله چې د لوظ صندوق راوړسېده، نو اسرائیلیانو په داسې لور اواز سره د خوشحالی چیغې ووهلې چې حَمکه ولړزېدله. ⑥ خنګه چې فلسطینیانو دا چیغې واورېدلې، پوښتنه یې وکړه: «د عبرانیانو په کمپ کې دا چیغې د څه دپاره دي؟» کله چې فلسطینیان پوه شول چې د خښتن د لوظ صندوق د عبرانیانو کمپ ته راوړل شو، ⑦ هغوی ووپرېدل او ویې ویل: «د خدایانو څخه کوم یو د هغوی کمپ ته راغی. افسوس زموږ په حال! ځکه چې د دې څخه مخکې هېڅکله داسې پېښه نه وه شوې. ⑧ افسوس زموږ په حال! څوک به موږ د دې قدرتمندو خدایانو د لاسونو څخه خلاص کړي؟ دا هغه خدایان دي چې مصریان یې په دښته کې په ډول ډول بلاګانو باندې ووژل. ⑨ ای فلسطینیانو زړور اوسئ! د مېړنو په شان وجنگېږئ هسې نه چې موږ د عبرانیانو غلامان شو، لکه خنګه چې دوی زموږ غلامان وو. نو د مېړنو په شان جنگ وکړئ!»

⑩ نو فلسطینیانو سخت جنگ وکړ. اسرائیلو ماتې وخوړله او هر یو خپل کور ته وتښتېد. دا ډېره لویه وژنه وه یعنې دېرش زره

اسراييلي عسکر ووژل شول. (۱۱) د خدای د لوظ صندوق ونيول شو او د عیلي زامن حفني او فينحاس دواړه ووژل شول.

د عیلي مړينه

(۱۲) په هماغه ورځ د بنيامين د قبيلې يو سړی د جنگ د میدان څخه وتښتېد او شيلوه ته لاړ. د هغه کالي شلېدلې وو او په خپل سر باندې يې خاورې اچولې وې. (۱۳) کله چې هغه راوړسېد، عیلي په خپلې چوکۍ باندې د سرک په غاړه ناست ؤ. په ځير يې کتل، ځکه چې د هغه زړه د خدای د لوظ صندوق دپاره لړزېده. کله چې هغه سړی ښار ته ورننوت او څه چې پېښ شوي وو بيان يې کړل، نو په ټول ښار کې چيغې شوې. (۱۴-۱۵) عیلي اته نوي کلن ؤ او وړوند ؤ، خو د خلکو چيغې يې واورېدلې بيا يې پوښتنه وکړه: «دا شورماشور د څه دپاره دی؟» بنيامينی سړی زر عیلي ته ورغی. هغه ته يې وويل: (۱۶) «زه همداوس د جنگ د میدان څخه راغلم او همدا نن له هغه ځای نه راتښتېدلی يم.» عیلي پوښتنه وکړه: «ای زويه! څه پېښه شوې ده؟» (۱۷) هغه سړي چې دا خبر يې راوړی ؤ، ځواب ورکړ: «اسراييليان د فلسطينيانو څخه تښتېدلي دي او لښکرو ته دروند زيان رسېدلی دی، ستا دواړه زامن حفني او فينحاس هم ووژل شوي دي او د خدای د لوظ صندوق نيول شوی دی.» (۱۸) کله

چې هغه سړي د لوظ د صندوق يادونه وکړه، عیلي د خپلې چوکۍ
خڅه چې د ښار د دروازي په څنگ کې وه، په شا وغورځېد.
څرنګه چې هغه سپين بزيری او دروند سړی ؤ، ورمپړ يې مات شو
او مړ شو. هغه څلوېښت کاله د اسراييلو مشر ؤ.

د فينحاس د کونډې مړينه

١٩ د عیلي انږور يعنې د فينحاس ښځه اميدواره وه او د هغې د
اولاد د زېږېدلو وخت نژدې ؤ. کله چې هغې دا خبر واورېد چې د
خدای د لوظ صندوق نيول شوی دی او د هغې خسر او مېړه مړه
شوي دي، په هغې باندي د اولاد د زېږونې درد راغی او اولاد يې
وزېږاوه. ٢٠ څنگه چې هغه د مرګ په حال کې وه، هغو ښځو چې
د هغې سره وې، ويې ويل: «مه ناامیده کېږه، تا زوی وزېږاوه.» خو
هغې ورباندي پروا ونه کړه او ځواب يې ورنه کړ. ٢١ هغې په هغه
هلک باندي ايځابود نوم کېښود او دا يې څرګنده کړه: «د خدای
جلال د اسراييلو څڅه لار.» دا يې ځکه وويل چې د خدای د لوظ
صندوق نيول شوی ؤ او د هغې خسر او مېړه مړه شوي وو. ٢٢
هغې وويل: «د خدای جلال د اسراييلو څڅه لار، ځکه چې د
خدای د لوظ صندوق نيول شوی دی.»

د لوظ صندوق د فلسطين په ښارونو کې

① وروسته له دې چې فلسطينيانو د خدای د لوظ صندوق ونيوه، هغه يې د ابن عزز څخه د اشدود ښار ته يووړ. ② هغوی دا صندوق د خپل خدای يعنې د داجون بتخاني ته يووړ او د داجون په خوا کې يې کېښود. ③ کله چې د اشدود خلک په راتلونکې ورځ د وخته پاڅېدل، ويې ليدل چې د داجون بت د څښتن د لوظ صندوق په مخکې په ځمکې باندې پرمخې پروت ؤ! نو دوی داجون راواخيست او بېرته يې په خپل ځای کې کېښود. ④ خو کله چې دوی په راتلونکې سهار پاڅېدل، داجون د څښتن د لوظ د صندوق په مخکې په ځمکې باندې بيا پرمخې لوېدلې ؤ! دا ځل د بت سر او لاسونه مات شوي وو او د دروازې په چوکاټ باندې پراته وو. يوازې د هغه بدن پاتې ؤ. ⑤ په همدې خاطر د داجون کاهنان او عبادت کوونکي تر نن ورځې پورې په اشدود کې د داجون د بتخاني د دروازې په چوکاټ باندې پښه نه ږدي.

⑥ څښتن د اشدود خلکو ته درنه سزا ورکړه او هغوی يې سخت ووپرول. هغه د اشدود او د هغه د شاوخوا سيمو خلک د پرسوب په مرض باندې اخته کړل. ⑦ کله چې د اشدود خلکو دا پېښه وليدله هغوی وويل: «د اسراييلو د خدای د لوظ صندوق بايد

نور زمونږ سره پاتې نه شي، ځکه چې د هغوی خدای مونږ او
زمونږ خدای داجون ته سزا ورکوي.» ^۸ نو هغوی استازي ولېږل
او د فلسطینیانو ټول پاچاهان یې یوځای راوغوښتل او د هغوی
څخه یې پوښتنه وکړه: «د اسراییلو د خدای د لوظ صندوق سره څه
وکړو؟»

هغوی ځواب ورکړ: «هغه جت ته یوسئ» نو هغه یې د فلسطین
بل ښار یعنی جت ته یووړ. ^۹ خو وروسته له دې چې صندوق
هلته ورسېده، څښتن هغه ښار ته هم سزا ورکړه او په هغوی باندې
یې سخته وېره او وارخطایي راوستله. څښتن د هغه ښار ټول خلک
د ځوانانو څخه نیولې تر زړو پورې د پرسوب په مرض باندې اخته
کړل. ^{۱۰} نو دوی د خدای د لوظ صندوق د فلسطین یو بل ښار
عقرون ته ولېږه، خو کله چې صندوق هلته ورسېده خلکو چیغې
ووهلې: «هغوی د اسراییلو د خدای د لوظ صندوق د دې دپاره دلته
راوړی دی چې مونږ ټول ووژني.» ^{۱۱} نو دوی د فلسطینیانو ټول
پاچاهان بیا یوځای سره راوغوښتل او ویې ویل: «د اسراییلو د
خدای د لوظ صندوق ولېږئ، پرېږدئ چې هغه بېرته خپل ځای ته
ولېږل شي، که نه، نو مونږ او زمونږ قوم به ووژني.» په ټول ښار کې
وېره او وارخطایي خپره وه، ځکه چې خدای هغوی ته ډېره درنه
سزا ورکوله. ^{۱۲} هغه خلک چې مړه نه شول د پرسوب په مرض

باندي اخته شول. خلکو د مرستي دپاره خپلو خدايانو ته چيغې
ووھلې.

د لوظ صندوق اسراييلو ته بېرته استول کيږي

① هغه وخت چې د خښتن د لوظ صندوق اووه مياشتې د
فلسطين په سيمه کې و، ② خلکو کاهنان او فال کتونکي راوغوښتل
او د هغوی څخه يې پوښتنه وکړه: «د خښتن د لوظ د صندوق سره
څه وکړو؟ څنگه يې خپل اصلي ځای ته بېرته واستوو؟» ③ هغوی
ځواب ورکړ: «که تاسو د اسراييلو د خداي د لوظ صندوق استوئ،
نو بايد د هغه سره نذرانه هم واستوئ چې ستاسو د گناه بدله ادا
کړي. د لوظ صندوق بايد بېرته بې له نذرانې ونه لېږل شي، په دې
ډول به تاسو روغ شئ او تاسو ته به څرگنده شي چې ولې هغه
تاسو ته سزا درکوله.» ④ خلکو پوښتنه وکړه: «څه ډول نذرانه هغه
ته واستوو؟» هغوی ځواب ورکړ: «د فلسطينيانو د پاچاهانو د شمېر
له مخې د پرسوب د مرض پنځه د سرو زرو نمونې او پنځه د سرو
زرو مورکان، ځکه چې هماغه يوشان بلا تاسې ټول او ستاسو
پاچاهان وهلي دي.» ⑤ تاسو بايد د پرسوب او د هغو مورکانو
نمونې جوړې کړئ چې هېواد وړانوي او د اسراييلو خداي ته عزت
ورکړئ. بنايي چې هغه تاسو، ستاسو خدايانو او ستاسو خاورې ته

سزا ورکول بس کړي. ⑥ تاسو ولې د مصریانو او فرعون په شان خپل زړونه سخت کړي دي؟ دا مه هېرئ چې څنگه خدای هغوی مسخره کړل، ترڅو چې هغوی اسراییلو ته اجازه ورکړه چې د مصر څخه لاړ شي. ⑦ اوس یوه نوې ګاډۍ تیاره کړئ او دوه غواګانې چې خوسکي یې زېږولي وي او هېڅکله د هغو په غاړو باندې جغ نه وي ایښودل شوی، په ګاډۍ پورې وتړئ او د هغوی خوسکي بېرته غوجل ته بوځئ. ⑧ د څښتن د لوظ صندوق واخلي، په ګاډۍ کې یې کېږدئ او هغه د سرو زرو شیان چې تاسې یې د خپلې ګناه په بدل کې هغه ته ورلېږئ په یوې صندوقچه کې د هغه په خوا کې کېږدئ، بیا یې ولېږئ چې په خپله لاړ شي. ⑨ نو بیا هغې ته وګورئ، که چېرې هغه خپلې سیمې ته یعنې د بیت شمس په لور لاړ، دا د دې معنی لري چې دا د اسراییلو خدای دی چې په مونږ یې دغه لوی افت راوستلی دی، خو که چېرې لاړ نه شو، نو بیا به پوه شو چې دا بلا هغه نه ده رالېږلې او دا یوازې یوه تصادفي پېښه وه.»

⑩ نو فلسطینیانو همداسې وکړل. دوه لنګې غواګانې یې واخیستلې، ګاډۍ پورې یې وتړلې او د هغو خوسکي یې په غوجل کې بند کړل. ⑪ هغوی د لوظ صندوق او هغه صندوقچه چې په هغې کې د مورکانو او د پړسوب د مرض د سرو زرو نمونې وې په

ګاډۍ کې کېښودلې. (۱۲) نو غواګانې نېغې د بیت شمس خواته لاړې. په ټوله لاره باندي يې رمبرې وهلې او چپ يا ښي خواته نه ګرځېدلې. د فلسطينيانو پاچاهان د بیت شمس تر پولې پورې په هغوی پسې لاړل.

(۱۳) د بیت شمس خلکو په دره کې خپل غنم لو کول او کله چې هغوی خپلې سترګې پورته کړې او د لوظ صندوق يې وليده، په ليدلو سره يې خوشحاله شول. (۱۴) ګاډۍ د يو سړي پټې ته چې يوشع نومېده او په بیت شمس کې اوسېده، راغله او هلته د يو لوی ګټ په خوا کې ودرېدله. خلکو د ګاډۍ لرګي مات کړل او غواګانې يې د سوځېدونکې نذرانې په توګه څښتن ته قرباني کړې. (۱۵) لاويانو د څښتن د لوظ صندوق او هغه صندوقچه چې په هغې کې د سرو زرو شيان وو، رابښکته کړل او په هغه لوی ګټ باندي يې کېښودل. په هغه ورځ د بیت شمس خلکو سوځېدونکې نذرانې او نورې قربانۍ څښتن ته وړاندې کړې. (۱۶) د فلسطينيانو پنځو پاچاهانو دا ټول وليدل او په هماغه ورځ عقرون ته ستانه شول.

(۱۷) هغه د پرسوب د مرض د سرو زرو نمونې چې فلسطينيانو د خپلو ګناهونو په بدل کې څښتن ته لېرلې وې، هغه د اشدود، غزه، اشقلون، جت او عقرون د هر ښار دپاره يوه يوه نمونه وه. (۱۸) همدارنګه هغوی د سرو زرو مورکانو څخه يو يو هر يو ښار دپاره

ولپره چې په هغو کې قلعه لرونکي او بې دپواله کلي شامل وو او پنځو فلسطيني پاچاهانو ورباندې حکمراني کوله. هغه لوی گټ چې د خښتن د لوظ صندوق يې په هغې باندې کېښود تر نن ورځې پورې د بيت شمسي يوشع په پټي کې دی، دا د هغه شاهد دی چې هلته څه پېښ شوي وو.

①۹ خښتن د بيت شمس د خلکو څخه اويا سړي ووژل، ځکه چې هغوی د لوظ د صندوق دننه وکتل. خلکو وير کاوه، ځکه چې خښتن په هغوی کې ډېره لويه وژنه وکړه. ②۰ نو د بيت شمس خلکو پوښتنه وکړه: «څوک کولای شي چې د خښتن يعنې پاک خدای په حضور کې ودرېږي؟ صندوق چرته ولپرو چې زموږ څخه لپرې شي؟» ②۱ نو دوی د قریت يعاريم د ښار خلکو ته استازي واستول ويې ويل: «فلسطينيانو د خښتن د لوظ صندوق بېرته رالېږلی دی، راشئ او تاسې يې خپل ځای ته يوسئ.»

① نو د قریت يعاريم خلکو د خښتن د لوظ صندوق راواخيست او هغه يې د ايناداب کور ته چې د يوې غونډۍ دپاسه ؤ، يووړ. د هغه زوی العازار يې وقف کړ چې د خښتن د لوظ صندوق وساتي. ② د خښتن د لوظ صندوق د اوږدې مودې دپاره يعنې څه ناڅه شل کاله په قریت يعاريم کې پاتې شو. په دې موده کې ټولو اسرايلو وير وکړ او د خښتن په لټون کې شول.

سموئیل په اسرائیلو باندې حکومت کوي

③ سموئیل د اسرائیلو قوم ته وویل: «که چېرې تاسو د زړه له کومي خښتن ته راگرځئ، نو تاسو باید پردي خدایان او د عشتاروت بتان له خپلو ځانونو څخه لېرې کړئ. خپل ځانونه په پوره توګه خښتن ته وقف کړئ او یوازې د هغه عبادت وکړئ، نو هغه به تاسو د فلسطینیانو څخه وژغوري.» ④ نو اسرائیلو د بعل او عشتاروت بتان لېرې کړل او یوازې د خښتن عبادت یې کاوه.

⑤ بیا سموئیل ټول اسرائیلیان راوغوښتل چې په مصفه کې سره راټول شي او ورته ویې ویل: «زه به خښتن ته ستاسو دپاره دعا وکړم.» ⑥ کله چې هغوی په مصفه کې سره راټول شول، د څاه څخه یې اوبه راوویستلې او د خښتن په وړاندې یې د نذرانې په توګه توی کړې. هغه ورځ یې روژه ونيوله او هلته یې دا اقرار وکړ: «مونږ د خښتن په وړاندې ګناه کړې ده.» سموئیل د اسرائیلو مشر ؤ او خپل کار به یې په مصفه کې کاوه. ⑦ کله چې فلسطینیانو واورېدل چې اسرائیلیان په مصفه کې سره راټول شوي دي، نو د فلسطینیانو پنځه پاچاهان د خپلو کسانو سره روان شول چې په هغوی باندې حمله وکړي. څنګه چې اسرائیلو دا واورېدل، نو ووپرېدل. ⑧ هغوی سموئیل ته وویل: «زمونږ دپاره زمونږ خښتن

خدای ته زاري کول مه پرېږده چې مونږ د فلسطينيانو څخه وژغوري.» ٩ نو سموييل يو شيدې رودونکی وری واخيست او هغه ټول يې د سوځېدونکې نذرانې په توگه څښتن ته وړاندې کړ. هغه د اسراييليانو دپاره څښتن ته فریاد وکړ او څښتن د هغه فریاد واورېد. ١٠ په هغه شپه کې چې سموييل سوځېدونکې نذرانه قرباني کوله، فلسطينيان د جگړې دپاره اسراييلو ته راټږدې شول، خو په هغه ورځ څښتن په فلسطينيانو باندې د اسمان څخه تندر راوغورځاوه. هغوی بيخي وارخطا شول او له وېرې وتښتېدل. ١١ اسراييليان د مصفې څخه ووتل او تر بيت کار پورې په فلسطينيانو پسې شول او په لاره کې يې هغوی ووژل.

١٢ په هغه وخت کې سموييل يوه تيره واخيستله او هغه يې د مصفې او شن ترمنځ ودروله. هغه يې «د مرستې د تيرې» په نوم ياده کړه او ويې ويل: «تراوسه پورې څښتن زموږ سره مرسته کړې ده.» ١٣ نو فلسطينيانو دېره بده ماته وخورله، تر دېر وخته پورې يې بيا په اسراييلو باندې حمله ونه کړه. ترڅو چې سموييل ژوندی ؤ، د څښتن لاس د هغوی په ضد اوچت ؤ. ١٤ د عقرون څخه تر جت پورې ټول هغه ښارونه چې فلسطينيانو د اسراييلو څخه نيولي وو، بېرته اسراييلو ته ورکړل شول. اسراييلو د دغو ښارونو نژدې سيمې هم د فلسطينيانو څخه ازادې کړې. د اسراييلو

او اموريانو ترمنځ هم سوله وشوه.

①۵ سموييل د خپل ژوند تر پايه پورې د اسراييلو مشر ؤ. ①۶ هغه به هر كال په بيت ييل، جلجال او مصفي باندې گرځېده او په دې ځايونو كې به يې شخړې حل كولې. ①۷ بيا به هغه بېرته رame ته ستنېده، ځكه چې هلته د هغه كور ؤ او په دې ځاي كې هم هغه د قاضي په توگه خدمت كاوه. په رame كې يې د خښتن دپاره د قرباني ځاي جوړ كړ.

اسراييليان پاچا غواړي

① كله چې سموييل زور شو، نو خپل زامن يې د قاضيانو په توگه د اسراييلو دپاره وټاكل. ② د هغه د مشر زوى نوم يوويل او د كشر زوى نوم ابيا ؤ. هغوى په بيرشبع كې قاضيان وو. ③ خو هغوى د خپل پلار په لاره روان نه وو. د هغوى شوق يوازې پيسې پيدا كول ؤ، نو رشوت به يې اخيست او انصاف به يې تر پښو لاندې كاوه.

④ نو د اسراييلو ټول سپين بږيري سره راټول شول او رامې ته لاړل، ترڅو د سموييل سره وگوري. ⑤ سموييل ته يې وويل: «گوره، ته زور شوى يې او ستا زامن ستا په لاره نه ځي. اوس

زمونږ دپاره پاچا وټاکه چې په مونږ باندې حکومت وکړي، ترڅو
 مونږ هم د نورو ټولو قومونو په شان پاچا ولرو.» ⑥ سموييل د
 هغوی په دې غوښتنه خوشحاله نه و. نو هغه څښتن ته دعا وکړه.
 ⑦ څښتن هغه ته وويل: «سموييله! هرڅه چې قوم درڅخه غواړي
 هماغسې وکړه. هغوی ته نه يې رد کړی، بلکې زه يې د خپل پاچا
 په توگه رد کړی يم. ⑧ د هغه وخت څخه چې ما دوی د مصر
 څخه راوويستل، زه يې پرېښودم او د نورو خدايانو عبادت يې وکړ.
 هغوی اوس ستا سره هغه کار کوي کوم چې هغوی تل زما سره
 کړی دی. ⑨ نو بيا څه چې هغوی درڅخه غواړي هماغسې وکړه،
 خو هغوی ته په کلکه خبرداری ورکړه او ورته وښايه چې پاچاهان
 به د دوی سره څنگه چلند کوي.»

⑩ سموييل د څښتن ټولې خبرې هغه خلکو ته بيان کړې چې
 د هغه څخه يې د پاچا غوښتنه کړې وه. ⑪ سموييل څرگنده کړه:
 «ستاسو پاچا به ستاسو سره داسې چلند وکړي، هغه به ستاسو زامن
 واخلي او د هغو څخه به عسکر جوړ کړي. ځينې به يې په جنگي
 گاډيو کې خدمت کوي، نور به د هغه سپاره عسکر وي او ځينې به
 د هغه د گاډيو په مخکې ځغلي. ⑫ ځينې به د زر کسيزه ډلې او
 ځينې به د پنځوس کسيزه ډلې قوماندانان وټاکي. ستاسو زامن به د
 پاچا ځمکه قلبه کوي، د هغه حاصلات به راټولوي او د وسلې او د

جنگي گاډيو دپاره به سامان جوړوي. (۱۳) هغه به ستاسو لورگاني بوځي او هغه ته به عطر جوړوي، پخلي به ورته کوي او ډوډۍ به ورته پخوي. (۱۴) هغه به ستاسو څخه ډېر بڼه پتي او د انگورو او زيتونو باغونه واخلي او خپلو منصبدارانو ته به يې ورکړي. (۱۵) هغه به ستاسو د غلو دانو او انگورو لسمه برخه واخلي او خپلو درباريانو او افسرانو ته به يې ورکړي. (۱۶) هغه به ستاسو څخه غلامان، وينځي او ستاسو ډېرې بڼې پادې او خره د خپل کار دپاره واخلي. (۱۷) هغه به ستاسو د رمو څخه لسمه برخه اخلي او تاسو په خپله به د هغه غلامان شئ. (۱۸) هغه ورځ به راشي کله چې تاسو د خپل پاچا له لاسه چې د خپل ځان دپاره مو غوره کړي دي، سخت شکايتونه وکړئ. خو څښتن به ستاسو شکايتونو ته غوږ ونه نيسي.»

(۱۹) خو قوم د سموييل د خبرو د اورېدلو څخه انکار وکړ او ويې ويل: «نه! مونږ پاچا غواړو. (۲۰) مونږ هيله لرو چې د نورو ټولو قومونو په شان شو. پاچا به په مونږ باندې حکومت وکړي او په جگړې کې به زمونږ لارښوونه کوي.» (۲۱) سموييل د هغوی خبرې واورېدلې، بيا يې دا هرڅه څښتن ته وپراندي کړل. (۲۲) څښتن ځواب ورکړ: «څه چې دوی غواړي هغه وکړه، ورته يو پاچا وټاکه.» بيا سموييل د اسراييلو قوم ته وويل: «هر يو دې خپل کور

ته لار شي.»

شاوول د سمويل سره ليدنه کتنه کوي

① د بنيامين د قبيلې څخه يو شتمن سړی ؤ چې قيس نومېده. هغه د ابي ييل زوی او د ضرور لمسی ؤ. د بکورت په کورنۍ پورې يې اړه درلودله چې د افیح د طايفې يوه برخه وه. ② قيس يو زوی درلود چې شاوول نومېده، هغه يو ښکلی ځوان ؤ چې په اسراييلو کې له هغه څخه څوک زيات ښکلی نه ؤ او قد يې د نورو څخه لوړ ؤ.

③ د قيس خړې ورکې شوې وې، نو هغه شاوول ته وويل: «يو نوکر د ځان سره واخله، لار شه او خړې ولټوه.» ④ هغوی د افرایم په غرنۍ سيمې او د شليشي په سيمه کې وگرځېدل، خو هغه يې پيدا نه کړې. نو د شعلیم د سيمې څخه تېر شول، خو خړې هلته نه وې. بيا د بنيامين په ځمکه کې وگرځېدل، خو ويې نه موندلې.

⑤ کله چې هغوی د صوف سيمې ته ورسېدل شاوول خپل نوکر ته چې ورسره ؤ وويل: «راځه چې بېرته کور ته لار شو، که نه، نو پلار به مې خړې هېرې کړي او زمونږ په اړه به اندېښمن شي.» ⑥ خو نوکر په ځواب کې وويل: «گوره! په دې ښار کې د خدای يو

نبي دى چې د هغه ډېر درناوى كېږي، هغه چې هرڅه وايي رښتيا كېږي. راځه چې هغه ته ورشو، كېدای شي هغه مونږ ته ووايي چې هغه خړې چپړته موندلی شو.» (۷) شاوول ورته وويل: «كه چپړې هغه ته ورشو، نو هغه سړي ته به څه وركړو؟ ځكه چې زمونږ په بوجيو كې خواږه خلاص شوي دي او زمونږ سره سوغات هم نشته چې هغه نبي ته يې وركړو. نو څه يوسو؟» (۸) نوكر هغه ته په ځواب كې وويل: «گوره! ما سره نيم مثقال سپين زر شته، هغه به نبي ته وركړم، ترڅو هغه مونږ ته لاره وښايي.» (۹) په پخوا زمانه كې چې كله به په اسراييلو كې چا غوښتل چې د خداى څخه سوال وكړي، نو داسې به يې ويل: «راځئ چې غيب ويونكي ته ورشو.» ځكه چې اوسنى نبي به پخوا د غيب ويونكي په نوم يادېده.

(۱۰) شاوول خپل نوكر ته وويل: «ښه خبره ده، راځه چې ځو.»

نو دوى هغه ښار ته لاړل چې نبي په كې و. (۱۱) هغه وخت چې هغوى ښار ته په غونډۍ باندې پورته كېدل، ويې ليدل چې يو څو نجونې د اوبو وړلو دپاره راروانې دي. د هغوى څخه يې پوښتنه وكړه: «ايا غيب ويونكى دلته دى؟» (۱۲) هغوى ځواب وركړ: «هو، هغه ستاسو څخه مخكې روان دى، زر كوى هغه نن زمونږ ښار ته راغلى دى، ځكه چې نن ورځ خلك د عبادت په ځاى كې چې په غونډۍ باندې ده قرباني كوي.» (۱۳) څنگه چې تاسو ښار ته ننوځئ،

نو مخکې له دې چې هغه د عبادت خای ته د خوړلو دپاره پورته
وځپي، تاسو به یې پیدا کړئ. ترڅو پورې چې هغه راغلی نه وي
خلک به ډوډۍ ونه خوري، ځکه چې هغه باید اول قربانی ته برکت
ورکړي. وروسته به رابلل شوي خلک ډوډۍ وخوري. اوس پورته
وځپي، نو په همدې وخت کې به یې پیدا کړئ.» (۱۴) نو شاوول او
د هغه نوکر بنار ته روان شول او څنگه چې هغوی بنار ته ورننوتل،
سموئیل د دوی خواته راروان و چې د عبادت خای ته وځپي.

(۱۵) د شاوول د راتګ څخه یوه ورځ مخکې څښتن سموئیل ته
ويلي وو: (۱۶) «سبا شاوخوا په دغه وخت کې به یو سړی د بنیامین
د قبیلې څخه تاته درولېږم. ته به زما د قوم د مشر په توګه د هغه
سر په تېلو غوړ کړې، هغه به زما قوم د فلسطینیانو څخه وژغوري.
ما د خپل قوم تکلیف لیدلی دی او د مرستې په خاطر مې د هغوی
فریاد اورېدلی دی.» (۱۷) کله چې سموئیل شاوول ولیده، څښتن هغه
ته وويل: «دا هماغه سړی دی چې تاته مې د هغه په اړه ويلي وو.
هغه به زما په قوم باندې حکومت کوي.» (۱۸) شاوول د دروازي په
خوله کې سموئیل ته ورنژدې شو او د هغه څخه یې پوښتنه وکړه:
«مهرباني وکړئ ماته ووايي چې د غیب ویونکي کور چېرې دی؟»
(۱۹) سموئیل ځواب ورکړ: «زه غیب ویونکی یم، زما څخه مخکې
عبادت خای ته لاړ شی، تاسو دواړه به نن زما سره ډوډۍ وخورئ.»

هغه څه چې ته غواړې پوه به شي، سبا سهار به يې درته ووايم او تا به رخصت كړم. (۲۰) د هغو خرو په اړه چې درې ورځې مخكې وركې شوې دي اندېښنه مه كوه، هغه پيدا شوې دي. هغه څوك چې د اسراييلو قوم يې زيات غواړي، هغه ته او ستا د پلار كورنۍ ده. (۲۱) شاوول په ځواب كې وويل: «زه د بنيامين د قبيلې پورې تړلى يم، چې په اسراييلو كې يوه ډېره كوچنې قبيله ده او زما كورنۍ د بنيامين د قبيلې يوه ډېره عادي كورنۍ ده. نو ولې ماته داسې خبرې كوي؟»

(۲۲) سموييل شاوول او د هغه نوكر لويې كوتې ته دننه راوستل او هغوى ته يې د دسترخوان په سر كې ځاى وركړ چې هلته نژدې دېرش تنه مېلمانه ناست وو. (۲۳) سموييل اشپز ته وويل: «هغه د غوښې ټوټه چې تاته مې دركړې وه او درته ويلي مې وو چې بېل يې كېږده، هغه اوس راوړه.» (۲۴) نو اشپز ورون راوړ او د شاوول په مخكې يې كېښود. سموييل وويل: «گوره، دا هغه غوښه ده چې ستا دپاره ساتل شوې ده. ويې خوره! دا مې ستا دپاره ساتلې وه چې اوس يې د رابلل شويو خلكو سره وخورې.» نو شاوول په هغه ورځ د سموييل سره ډوډۍ وخوړله.

(۲۵) وروسته له دې چې هغوى د عبادت ځاى څخه بېرته رانېكته شول، سموييل په خپل بام باندې د شاوول سره خبرې

وکړې. ٢٤ هغوی سهار وختي پاڅېدل او سموييل شاوول ته چې په بام باندي ؤ، غږ وکړ: «پاخه! زه به تا رخصت کړم.» کله چې شاوول تيار شو، هغه او سموييل سره يوځای ووتل.

سموييل شاوول د پاچا په توگه ټاکي

٢٧ کله چې دوی د بنار پولې ته رانېکته شول، سموييل شاوول ته وويل: «خپل نوکر ته ووايه چې زمونږ څخه مخکې لاړ شي.» نوکر مخکې شو او سموييل زياته کړه: «دلته يوه شپه ودرېږه، ترڅو د خدای پيغام درته ووايم.»

١ نو سموييل د زيتونو د تېلو بوتل راواخيست او د شاوول په سر يې تېل توی کړل، هغه يې بڼکل کړ او ويې ويل: «ته څښتن د خپل قوم اسراييلو د مشر په توگه وټاکلې. ته به د هغه په خلکو باندي پاچاهي کوي او د ټولو دښمنانو نه به يې وژغوري. دا هغه نښه ده چې ته څښتن غوره کړی يې چې د هغه د خلکو پاچا شي.»

٢ نن کله چې ته لاړ شي، نو د بنيامين په سيمه يعنې په صلح کې به د راحيل د قبر تر څنگ د دوه سړيو سره مخامخ شي. هغوی به تاته ووايي چې هغه خړې چې ته د هغو د لټولو دپاره تللی وي، پيدا شوې دي. اوس ستا پلار د خرو خبره پريښي ده او ستاسو دپاره اندېښنه کوي. هغه وايي: د خپل زوی په اړه څه وکړم؟ ٣ بيا

به له هغه ځای نه لار شې، ترڅو د خپرې هغې غټې ونې ته چې په
 تابور کې ده، ورسپړې. هلته به د درېو سړيو سره مخامخ شې چې
 خدای ته د عبادت کولو دپاره بیت ییل ته روان دي. د یو سره به
 درې سپرلي، د بل سره درې ډوډۍ او د درېم سره به د شرابو ژۍ
 وي. ④ هغوی به تاته سلام ووايي او تاته به دوه ډوډۍ درکړي، ته
 باید هغه قبولې کړې. ⑤ وروسته له هغې به په جبهه کې د خدای د
 عبادت غونډۍ ته لار شې چې هلته د فلسطینیانو نظامي پوسته ده.
 د ښار په دروازه کې به ته د نیانو له یوې ډلې سره مخامخ شې چې
 د غونډۍ څخه رابنکته کيږي. نیان به په جذبې کې نبوت کوي او
 نور خلک به د هغوی په وړاندې چنگ، چمبه، شپیلې او رباب
 غږوي. ⑥ د خښتن روح به ناڅاپه په تا باندي نازل شي او ته به
 په گډه د نیانو سره نبوت کوي. ته به هغه شان نه یې لکه څنگه
 چې مخکې وي. ⑦ هرکله چې دې دغه نښې ولیدلې هرڅه چې ته
 یې ښه گڼې هغه وکړه، ځکه چې خدای ستا سره دی. ⑧ زما څخه
 مخکې جلجال ته لار شه. زه به درشم چې سوځېدونکې او د
 سلامتۍ نذرانې وړاندې کړم. خو ته باید اووه ورځې هلته انتظار
 وباسې، ترڅو زه راشم او تاته ووايم چې څه وکړې.

⑨ څنگه چې شاوول د سمویل څخه رخصت شو، خدای د
 شاوول شخصیت بدل کړ. هغه ټولې نښې په هماغه ورځ پوره شوې.

١٠ کله چې شاوول او د هغه نوکر جبعي ته ورسېدل، شاوول د نبیانو د یوې ډلې سره مخامخ شو. د خدای روح ناخاپه په هغه باندې نازل شو او د هغوی سره یې یوځای په نبوت پیل وکړ. ١١ هغو خلکو چې هغه یې له پخوا څخه پېژانده ویې لیدل چې هغه نبوت کوي. یو د بل څخه یې پوښتنه وکړه: «د قیس په زوی شاوول باندې څه وشول؟ ایا شاوول هم د نبیانو څخه دی؟» ١٢ د هغه ځای یو اوسېدونکي پوښتنه وکړه: «د دې نورو نبیانو په هکله څه وایئ، ستاسو په فکر د هغوی پلرونه څوک دي؟» نو دا یو متل شو: «ایا شاوول هم د نبیانو څخه دی؟» ١٣ وروسته له دې چې شاوول نبوت پای ته ورساوه، هغه د عبادت ځای ته وخوت.

١٤ څه موده وروسته چې د شاوول کاکا هغه او د هغه نوکر ولیدل د هغوی څخه یې پوښتنه وکړه: «تاسو چېرې ویئ؟» شاوول ځواب ورکړ: «خړې مو لټولې، خو چې کله هغه مو پیدا نه کړې، نو سمویل ته ورغلو.» ١٥ د شاوول کاکا پوښتنه وکړه: «هغه تاسو ته څه وویل؟» ١٦ شاوول ځواب ورکړ: «سمویل مونږ ډاډه کړو چې خړې پیدا شوې دي.» خو شاوول هغه څه چې سمویل د ده د پاچا کېدلو په اړه ویلي وو، خپل کاکا ته څه ونه ویل.

شاوول د پاچا په توګه غوره کیږي

١٧) سموييل د اسراييلو قوم په مصفې کې د خښتن حضور ته راتپول کړ (١٨) او ورته ويې ويل: «د اسراييلو خښتن خدای داسې وايي: «ما تاسو د مصر څخه راوويستلې او تاسو مې د مصريانو او هغو ټولو قومونو څخه وژغورلې چې په تاسو باندې يې ظلم کاوه. (١٩) خو تاسو نن خپل خدای چې تاسو يې د ټولو مصيبتونو او سختيو څخه ژغورلي يې، ردوئ او ورته وايئ چې مونږ ته پاچا راکړه چې په مونږ باندې حکومت وکړي. ډېر بڼه، نو اوس د خپلو قبيلو او طايفو سره د خښتن په مخکې حاضر شئ.»

٢٠) کله چې سموييل د اسراييلو ټولې قبيلې د خښتن حضور ته راتپولې کړې، د بنيامين قبيله يې د پچې له مخې غوره کړه. (٢١) بيا هغه د بنيامين قبيله د هغې د طايفو سره وړاندې راوستله او د مطري طايفه وټاکل شوه. په پای کې د قيس زوی شاوول غوره کړای شو، خو کله چې هغوی شاوول ولټاوه هغه پيدا نه شو. (٢٢) هغوی د خښتن څخه پوښتنه وکړه: «ايا هغه سپری تر اوسه دلته راغلی دی؟»

خښتن وويل: «هو، هغه خپل ځان د بارونو په منځ کې پټ کړی دی.» (٢٣) نو دوی په منډه لاړل، هغه يې راوست او څنگه چې هغه د خلکو په منځ کې ودرېده، نو قد يې د نورو څخه لوړ و. (٢٤) سموييل ټول قوم ته وويل: «دا هغه سپری دی چې خښتن غوره

کړی دی، زمونږ په منځ کې د هغه په شان هېڅوک نشته.» خلکو چيغې کړې: «ژوندی دې وي پاچا!»

②۵ سموپیل قوم ته د پاچاهۍ حقونه او فرائض بیان کړل. هغه یې په سند کې ولیکل او سند یې د څښتن په حضور کې کېښود. وروسته یې هر یو خپل کور ته رخصت کړ. ②۶ شاوول هم خپل کور ته چې په جبعه کې ؤ، لاړ او د هغه سره ځینې زړور سړي چې خدای د هغوی زړونه بدل کړي وو، لاړل. ②۷ خو ځینو بېکاره خلکو وویل: «دغه سړی به څنگه مونږ وژغوري؟» هغوی شاوول ته په سپکه سترګه وکتل او هغه ته یې سوغاتونه رانه وړل، خو شاوول غلی پاتې شو.

شاوول د یابیش ښار ازادوي

① په دې وخت کې د عمون پاچا ناحاش روان شو او د یابیش ښار یې چې په جلعاد کې ؤ، کلابند کړ. د یابیش خلکو ناحاش ته وویل: «زمونږ سره یو تړون وکړه، مونږ به تا د خپل مشر په توګه ومنو.» ② ناحاش په ځواب کې وویل: «زه به ستاسو سره په یو شرط د سولې تړون وکړم، چې ستاسو د هر یو ښي سترګه وباسم، ترڅو د ټولو اسراییلو دپاره د رسوایی سبب شي.»

③ د يابيش سپين ږيرو وويل: «مونږ ته اووه ورځې وخت راکړه چې مونږ ټولو اسراييلو ته استازي ولېږو. که چېرې هېچا مونږ ونه ژغورلو، نو بيا به مونږ تاسو ته تسليم شو.»

④ کله چې استازي جبعې ته چې شاوول په کې اوسېده ورسېده، نو خلکو ته يې خبر ورکړ او هغوی په لوړ اواز سره وژړل. ⑤ په دې وخت کې شاوول د خپلو غويانو شاته د پټې څخه راغی، هغه پوښتنه وکړه: «څه پېښ شوي دي؟ دا خلک ولې ژاړي؟» نو هغوی د يابيش د استازو خبره ورته بيان کړه. ⑥ کله چې شاوول د هغوی خبرې واورېدلې، د خدای روح ناڅاپه په هغه باندې نازل شو او هغه ډېر زيات په قهر شو. ⑦ هغه يوه جوړه غويان ووژل، هغه يې ټوټې، ټوټې کړل او د استازو په وسيله يې ټولو اسراييلو ته واستول او خبرداری يې ورکړ: «هر هغه څوک چې د شاوول او سمويل پسې جگړې ته لار نه شي، نو د هغوی د غويانو سره به همداسې عمل وشي.» په دې وخت کې په قوم باندې د څښتن وېره راغله او هغوی ټول سره يوځای راغلل. ⑧ کله چې شاوول هغوی په بازق کې سره راټول کړل، د اسراييلو د خلکو شمېر درې لکه او د يهوديانو شمېر دېرش زره تنه وو. ⑨ دوی هغو استازو ته چې د يابيش څخه راغلي وو، وويل: «خپلو خلکو ته ووايئ چې تاسو به سبا د غرمې څخه مخکې وژغورل شئ.» کله چې د يابيش خلکو

پیغام تر لاسه کړ، هغوی ډېر خوشحاله شول. (۱۰) نو عمونیانو ته یې وویل: «سبا به مونږ تاسو ته تسلیم شو، څه چې ستاسو خوښه وي زمونږ سره یې وکړئ.»

(۱۱) په هماغه شپه شاوول خپل خلک په درې ډلو باندې ووېشل، سهار وختي یې د عمونیانو په کمپ باندې حمله وکړه او د ورځې تر غرمې پورې یې هغوی ووژل. هغه عمونیان چې ژوندي پاتې شوي وو داسې خواره واره شول، چې د هغوی دوه کسان هم سره یوځای پاتې نه شول.

(۱۲) بیا د اسرائیلو خلکو سمویل ته وویل: «هغه خلک څوک وو چې ویل یې چې شاوول باید زمونږ پاچا نه شي؟ هغوی مونږ ته راوسپاری چې ویې وژنو!» (۱۳) خو شاوول وویل: «نن به هېڅوک نه وژل کیږي، ځکه چې دا هغه ورځ ده چې څښتن اسرائیل ژغورلي دي.» (۱۴) نو سمویل خلکو ته وویل: «راشئ چې ټول جلال ته لار شو او یوځل بیا شاوول د خپل پاچا په توګه اعلان کړو.» (۱۵) بیا ټول قوم جلال ته لار او د څښتن په حضور کې یې شاوول د خپل پاچا په توګه اعلان کړ. په هغه ځای کې دوی څښتن ته د سلامتی نذرانې قرباني کړې او شاوول او د اسرائیلو ټولو خلکو یو لوی جشن ونيوه.

د سموييل د خدای په امانی خبرې

① سموييل ټولو اسراييلو ته وويل: «هرڅه چې تاسو زما څخه وغوښتل ما هغه سرته ورسول او تاسو ته مې يو پاچا وټاکه. ② تاسو اوس د خپل مشر په توگه يو پاچا لرئ. زه زور او سپين ږيري شوی يم او دا دی زما زامن ستاسو سره دي. زه د خپلې ځوانۍ څخه تر نن ورځې پورې ستاسو مشر وم. ③ زه حاضر يم، که چېرې ما کوم غلط کار کړی وي ماته د څښتن او د هغه غوره شوي پاچا په مخکې دا حقيقت ووايي. ايا ما د چا څخه غويي يا خر اخيستی دی؟ ايا ما له چا سره ټگي کړې ده يا په چا باندې مې ظلم کړی دی؟ ايا ما د چا څخه رشوت اخيستی دی؟ که چېرې ما داسې کوم کار کړی وي، نو څه چې ما اخيستي وي هغه به بېرته ورکړم.»

④ قوم ځواب ورکړ: «نه! تا نه زموږ سره ټگي کړې ده او نه دې په موږ باندې ظلم کړی دی. د هېچا څخه دې څه نه دي اخيستي.» ⑤ سموييل ځواب ورکړ: «څښتن او د هغه غوره شوی پاچا نن شاهدان دي چې تاسو خلک پوه شوی چې زه په پوره توگه بې گناه يم.» هغوی ځواب ورکړ: «هو، څښتن زموږ شاهد دی.»

⑥ سموييل زياته كړه: «دا څښتن ؤ چې موسى او هارون يې وټاكل او ستاسو نيكونه يې له مصر څخه راوويستل. ⑦ اوس په خپل ځاى باندې ودرېږئ. زه غواړم چې تاسو د خداى په وړاندې د شواهدو سره حاضر كړم او تاسو ته هغه ښېگنې در په ياد كړم چې خداى ستاسو او ستاسو د نيكونو د ژغورلو دپاره كړې دي. ⑧ كله چې يعقوب او د هغه كورنۍ مصر ته لاړل او مصريانو په هغو باندې ظلم كاوه، ستاسو نيكونو د مرستې دپاره څښتن ته فرياد وكړ. نو هغه موسى او هارون ورواستول او ستاسو نيكونه يې له مصر څخه راوويستل او هغوى يې په دې خاوره كې ځاى په ځاى كړل. ⑨ خو خلكو خپل څښتن خداى هېر كړ. نو هغه دوى فلسطينيانو، د موآب پاچا او د حاصور د ښار د لښكر قوماندان سيسرا ته په لاس وركړل او هغوى ورسره جنگ وكړ. ⑩ نو هغوى د مرستې دپاره څښتن ته فرياد وكړ او ويې ويل: «مونږ گناه كړې ده ځكه چې اى څښتنه، ستا څخه مونږ مخ اړولى دى او د بعل او عشتاروت د بتانو عبادت مو كړى دى. مونږ د خپلو دښمنانو څخه وژغوره، نو مونږ به ستا عبادت وكړو!» ⑪ بيا څښتن جدعون، باراق، يفتاح او په اخره كې يې زه راواستولم. تاسو يې د خپلو شاوخوا دښمنانو له لاسه وژغورلئ، ترڅو په امن كې واوسېږئ. ⑫ خو كله چې تاسو وليدل چې د عمون پاچا ناحاش په تاسو باندې حمله كوي، تاسو ماته وويل: «مونږ پاچا غواړو چې په مونږ باندې

حکومت وکړي. که څه هم څښتن ستاسو پاچا و، خو هغه مو رد کړ. (۱۳) اوس دا دی هغه پاچا چې تاسو غوره کړی دی او غوښتی مو دی. وگورئ، څښتن تاسو ته پاچا ټاکلی دی ترڅو په تاسو باندې حکومت وکړي. (۱۴) که چېرې د خپل څښتن خدای درناوی وکړئ، د هغه خدمت وکړئ، هغه ته غوږ ونیسئ او د هغه حکمونو ته غاړه کېږدئ او که چېرې تاسو او ستاسو پاچا د هغه پیروي وکړئ، نو ستاسو هرڅه به ښه وي. (۱۵) خو که تاسو څښتن ته غوږ ونه نیسئ او د هغه د حکمونو څخه سرغړونه وکړئ، نو هغه به ستاسو او ستاسو د پاچا په ضد شي. (۱۶) نو اوس په خپل ځای باندې ودرېږئ. تاسو به د څښتن هغه لوی کار ووينئ چې ستاسو په مخکې به یې وکړي. (۱۷) تاسو پوهېږئ چې د دې موسم په دوران کې چې د غنمو د لو وخت دی، باران نه ورېږي. زه به دعا وکړم چې څښتن تندر او باران راولېږي. کله چې داسې وشي، نو تاسو به پوه شئ چې د پاچا په غوښتلو سره مو د څښتن په وړاندې لویه گناه کړې ده.»

(۱۸) بیا سموييل دعا وکړه او په هماغه ورځ څښتن تندر او باران راولېږه. نو ټول قوم د څښتن او سموييل څخه ډېر ووېرېد (۱۹) او هغوی سموييل ته وويل: «ښاغلیه! مهرباني وکړه زمونږ په خاطر خپل څښتن خدای ته دعا وکړه چې مونږ مړه نه شو. اوس مونږ پوه

شو چې مونږ په خپلو نورو ټولو گناهونو برسېره د پاچا په غوښتلو سره بله گناه هم وکړه.» (۲۰) سموييل ځواب ورکړ: «مه وپرېږئ. که څه هم تاسو ډېر بد کار کړی دی، خو د څښتن څخه مخ مه اړوئ، بلکې د زړه له کومې د هغه خدمت وکړئ. (۲۱) په خوشې بتانو پسې مه گرځئ هغه تاسو ته گټه نه رسوي او تاسو ژغورلی نه شي، ځکه چې هغه بې گټې دي. (۲۲) څښتن به د خپل لوی نوم په خاطر خپل قوم پرېږدي، ځکه چې د هغه رضا وه چې ستاسو څخه خپل ځانگړی قوم جوړ کړي. (۲۳) باقي پاتې شوه زما خبره، څښتن دې داسې ونه کړي چې زه د هغه په وړاندې گناه وکړم او ستاسو دپاره نوره دعا ونه کړم بلکې زه به تاسو ته سمه او ښه لاره دروښایم. (۲۴) یوازې د څښتن څخه ووپرېږئ او په وفادارۍ سره د زړه له کومې د هغه خدمت وکړئ. د هغو لویو کارونو په اړه فکر وکړئ چې ستاسو دپاره یې کړي دي. (۲۵) خو که چېرې تاسو خپلو بدو کارونو ته دوام ورکړئ، نو تاسو به د خپل پاچا سره له منځه لاړ شئ.»

سموئیل شاوول ملامتوي

① شاوول دېرش کلن ؤ چې پاچا شو او دوه څلوېښت کاله یې په اسراییلو پاچاهي وکړه. ② شاوول د اسراییلو څخه درې زره کسان غوره کړل چې دوه زره کسان د هغه سره په مخماس او د

بیت ییل په غرنی سیمه کې وو او زر کسان د هغه د زوی یوناتان سره په جبعه کې وو چې د بنیامین په سیمه کې ده. پاتې کسان یې بېرته خپلو کورونو ته ولېږل. ^(۳) یوناتان په جبع کې د فلسطینیانو په پوسته باندې حمله وکړه او له منځه یې یووړه. فلسطینیانو دا خبره واورېدله. بیا شاوول استازي ولېږل چې په ټول هېواد کې د سرنی په غږولو سره عبرانیان جنگ ته راوغواړي. ^(۴) ټول اسرایلیان خبر شول چې شاوول د فلسطینیانو پوسته له منځه یووړه او فلسطینیانو د اسرایلو څخه کرکه وکړه. په دې خاطر د اسرایلو قوم راوغوښتل شو چې په جلجال کې د شاوول سره یوځای شي.

^(۵) فلسطینیان سره راټول شول چې د اسرایلو سره جنگ وکړي. د هغوی سره دېرش زره جنگي ګاډی، شپږ زره د اس سپاره او د بحیرې د شګو په شان زیات پیاده عسکر وو. هغوی روان شول او په مخماس کې یې چې د بیت آون په ختیځ کې پروت دی، خپمې ودرولې. ^(۶) د اسرایلو عسکر پوه شول چې زمونږ شمېر ډېر کم دی او په دې خاطر به جنگ وبایلو. ځینې اسرایلیان په سمخو، ونو، بوټو، د ګټونو په منځ کې، په کندو او یا په شاه ګانو کې پټ شول. ^(۷) نور د اردن د سیند څخه د جاد او جلعاد سیمو ته پورې وتل.

شاوول په جلجال کې پاتې ؤ او هغه خلک چې د هغه سره وو،

له وېرې څخه لړزېدل. ⑧ شاوول اووه ورځې د سموييل انتظار وکړ، لکه څنگه چې سموييل ورته ويلې وو. خو سموييل جلدجال ته رانغی او خلک د شاوول څخه هرې خواته خپاره کېدل. ⑨ په دې خاطر شاوول وويل: «سوځېدونکې نذرانه او د سلامتې نذرانې راته راوړئ» او شاوول سوځېدونکې نذرانه وړاندې کړه. ⑩ څنگه چې هغه د سوځېدونکې نذرانې د وړاندې کولو څخه وزگار شو، سموييل راوړسېد او شاوول د هغه د هرکلي دپاره لار. ⑪ سموييل پوښتنه وکړه: «څه دې وکړل؟»

شاوول په ځواب کې وويل: «خلک زما نه خپاره کېدل او ته په ټاکلي وخت رانغلې. برسېره پردې، فلسطينيان په مخماس کې سره راټولېدل. ⑫ نو ځکه ما فکر وکړ چې اوس به فلسطينيان دلته په جلدجال کې په ما حمله وکړي. څنگه چې ما د څښتن څخه مرسته ونه غوښتله، نو ما خپل ځان مجبور وگانه چې سوځېدونکې نذرانه وړاندې کړم.»

⑬ سموييل ځواب ورکړ: «تا د کم عقلتوب کار کړی دی او د خپل څښتن خدای امر دې په ځای کړی نه دی. هغه غوښتل چې ته او ستا اولاده د تل دپاره پاچاهي وکړي. ⑭ خو اوس به ستا پاچاهي دوام ونه کړي. په دې خاطر چې تا د هغه د حکم څخه سرغړونه کړې ده، څښتن د خپلې خوښې يو سړی پيدا کړی دی

چې د هغه د زړه نه خبر دی چې د هغه په قوم باندې پاچا شي.»

①۵ سمويیل جلجال پرېښود او په خپله لاره لاړ. شاوول لاړ چې د خپلو عسکرو سره یوځای شي، نو پاتې خلک په هغه پسې لاړل. هغوی د جلجال څخه جبعې ته چې د بنیامین په سیمه کې ده لاړل. شاوول خپل لښکر وشمارة، د هغو شمېر شپږ سوه تنه وو.

بې وسلې اسراییل

①۶ شاوول، د هغه زوی یوناتان او هغه خلک چې د دوی سره وو، په جبع کې چې د بنیامین په سیمه کې ده پاتې شول. په دې وخت کې فلسطینیانو په مخماس کې خپمې ودرولې وې. ①۷ یرغل کوونکي د فلسطینیانو د خپمو څخه په درېو ډلو کې راووتل، یوه ډله د عفري خواته چې د شوعال په سیمه کې ده، لاړه. ①۸ دوهمه ډله د بیت حورون خواته او درېمه ډله د هغې غونډیو سلسلې ته لاړه چې ورڅخه د زبوییم دره او دبنته ښکاره کېږي.

①۹ په هغو ورځو کې د اسراییلو په ټول هېواد کې اهنګر نه و، ځکه چې فلسطینیانو دا پرېکړه کړې وه چې عبرانیان د تورو او نېزو د جوړولو څخه منع کړي. ②۰ ټول اسراییلیان به فلسطیني اهنګرانو ته تلل چې خپلې قلبې، تېرونه او لورونه تېره کړي. ②۱ د

بناخی، تبر او د چوکې د خوکې د تېره کولو اجوره د یوې سکې دوه په درېو برخه وه او د قلبې د پال او لور د تېره کولو اجوره دوه چنده وه.

۲۲ په دې خاطر د جنگ په ورځ پرته د شاوول او د هغه زوی یوناتان څخه هېڅ اسرایيلي عسکر توره یا نېزه نه درلودله.

۲۳ فلسطینیانو د خپلو عسکرو یوه ډله واستوله چې د مخماس د غاښي څخه دفاع وکړي.

یوناتان په فلسطینیانو باندې حمله کوي

۱ یوه ورځ یوناتان هغه ځوان عسکر ته چې د هغه وسلې یې انتقالولې، وویل: «راځه چې د فلسطینیانو پوستې ته چې هغه بلې غاړې ته پرته ده، ورشو.» خو خپل پلار شاوول یې خبر نه کړ. ۲ شاوول په مجرون کې د انار د ونې لاندې چې د جبعې څخه دومره لږې نه وه، خپمه درولې وه. نژدې شپږ سوه کسان د هغه سره وو. ۳ د هغوی په منع کې اخیاکاهن هم و چې سپېڅلی پېشبندي یې اغوستی و. هغه د ایخابود د ورور اخیطوب زوی و. اخیطوب د فینحاس زوی او د عیلي لمسی و، هغه عیلي چې په شیلوه کې د څښتن کاهن و. خلک خبر نه وو چې یوناتان تللی

دی. ④ د غابني په هره خوا باندې چې يوناتان غوښتل د هغې لارې څخه د فلسطينيانو پوستې ته ور تېر شي، دوه لور او بنويه گټونه وو چې يو يې د بوصيص او بل يې د سنه په نوم يادېده. ⑤ يو د غابني شمال خواته ؤ چې مخماس ته نژدې ؤ او بل يې د جنوب خواته ؤ چې جبع ته نژدې ؤ.

⑥ يوناتان هغه ځوان عسکر ته چې د هغه وسلې يې انتقالولې، وويل: «راځه چې د دغو کافرو فلسطينيانو کمپ ته ورواورو، کېدای شي چې څښتن زمونږ سره مرسته وکړي. که چېرې څښتن داسې وکړي، هېڅ شی د هغه مخه نه شي نيولی چې مونږ ته بری راکړي، پروا نه لري چې زمونږ شمېر څومره لږ وي.» ⑦ د هغه وسله وپرونکي وويل: «هرڅه چې غواړې هغه وکړه. مخکې شه، زه د زړه له کومي ستا سره يم.» ⑧ يوناتان وويل: «واوره! مونږ به د دې خلکو خواته ورشو او ځان به هغوی ته وروښايو. ⑨ که چېرې دوی مونږ ته ووايي چې ودرېږئ ترڅو مونږ درشو، نو مونږ به په خپل ځای باندې ودرېږو او هغوی ته به نه ورځو. ⑩ خو که چېرې دوی ووايي چې پورته زمونږ خواته راشئ، نو مونږ به وروخېږو. ځکه چې دا به زمونږ دپاره يوه نښه وي چې څښتن هغوی مونږ ته راتسليم کړي دي.»

⑪ نو دوی دواړو خپل ځانونه د فلسطينيانو پوستې ته وربکاره

کړل. فلسطينيانو وويل: «گورئ! ځيني عبرانيان د هغو سوريو څخه راوځي په کومو کې چې پټ شوي وو.» ١٢ بيا هغوی يوناتان او هغه ځوان ته نارې کړې او ويې ويل: «دلته راوخپړئ! مونږ به تاسې ته څه دروښايو!»

يوناتان هغه ځوان ته چې وسلې يې وړلې، وويل: «ما پسې راځه، فلسطينيان څښتن اسراييلو ته په لاس ورکړي دي.» ١٣ يوناتان په خاپوړو باندې د غاښي څخه وروخوت او د ده وسله وړونکي ورپسې و. يوناتان په فلسطينيانو باندې حمله وکړه او د هغه وسله وړونکي هغوی ووژل. ١٤ په دې لومړنۍ حمله کې يوناتان او د هغه وسله وړونکي شل کسان په نژدې يو جريب ځمکه کې ووژل. ١٥ نو په ټول لښکر کې چې په کمپ، ميدان، پوستو او يا د حمله کوونکو په منځ کې وو، وپره راپيدا شوه او ځمکه ولرژېدله. هلته يوه لويه وارخطايي وه.

اسراييليان فلسطينيانو ته ماتې ورکوي

١٦ د شاوول پهره دارانو چې د بنيامين د سيمي په جبعه کې وو، وليدل چې فلسطينيان خپاره شول او اخوا او دې خوا يې منډې وهلې. ١٧ نو شاوول خپلو کسانو ته وويل: «ځواکونه راټول کړئ او وگورئ چې څوک غير حاضر دي.» کله چې هغوی دا کار وکړ، نو

یوناتان او د هغه وسلې وړونکی ځوان عسکر حاضر نه وو.

۱۸) شاوول اخیسته وویل: «د خدای د لوظ صندوق راوړه.» (په

هغه وخت کې هغه صندوق د اسرائیلو سره و.) ۱۹) په داسې حال کې چې شاوول د کاهن سره خبرې کولې د فلسطینیانو په کمپ کې گډوډي مخ په زیاتېدلو شوه، نو شاوول هغه ته وویل: «اوس صبر وکړه!» ۲۰) هغه وخت شاوول او د هغه ټول خلک سره راټول شول او د فلسطینیانو په ضد د جگړې دپاره روان شول. هغوی ولیدل

چې فلسطینیان په وارخطایی سره یو بل وژني. ۲۱) یو شمېر عبرانیان چې مخکې د فلسطینیانو سره وو او د هغوی سره کمپ ته تللي وو، هم بېرته راستانه شول او د شاوول او یوناتان سره یوځای شول. ۲۲) نورو چې خپل ځانونه یې د افرایم په غونډیو کې پټ کړي وو، واورېدل چې فلسطینیان د تېښتې په حال کې دي، نو هغوی هم په تعقیبولو کې یوځای شول. ۲۳) نو جنگ د بیت آون پورې خواته ورسېده. په هغه ورځ خښتن اسرائیل وژغورل.

یوناتان شات خوري

۲۴) په هغه ورځ اسرائیلیان په مصیبت کې و، ځکه چې شاوول

قوم ته قسم ورکړ او ویې ویل: «د ماښام د رارسېدلو پورې زه غواړم چې د فلسطینیانو څخه بدل واخلم. نو لعنت دې وي په هغه

چا چې د هغې نه مخکې ډوډۍ خوري.» نو هېچا ډوډۍ ونه خوړله. ^(۲۵) ټول عسکر ځنگلي سيمې ته راوړسېدل او ويې ليدل چې په ځمکه باندې شات پراته دي. ^(۲۶) کله چې هغوی ځنگل ته ننوتل، ويې ليدل چې شات خخېږي خو هېچا لاس خپلې خولې ته ورنه وړ، ځکه چې هغوی ټول د شاوول له لعنت څخه وپرېدل. ^(۲۷) خو يوناتان اورېدلي نه وو چې د هغه پلار خلکو ته قسم ورکړی و، نو د خپلې امسا څوکه يې چې د ده په لاس کې وه اوږده کړه او د شاتو په گبين کې يې غوټه کړه. هغه لږ څه شات وخورل او په سترگو يې رنایي شوه. ^(۲۸) د عسکرو څخه يو تن هغه ته وويل: «ستا پلار لښکرو ته سخت قسم ورکړ، ويې ويل: «لعنت دې وي په هغه چا چې نن ورځ ډوډۍ وخوري! په دې خاطر خلک کمزوري شوي دي.» ^(۲۹) يوناتان ځواب ورکړ: «زما پلار زمونږ قوم ته څومره ناحقه زحمت ورکړی دی! گورئ زه خپل ځان څومره بڼه احساسوم، ځکه چې ما يو څه شات وخورل! ^(۳۰) څومره به بڼه وای، که چېرې نن ورځ هغه څه چې خلکو د دښمنانو څخه لوټ کړي دي، خوړلي وای. فکر وکړئ چې څومره نور فلسطينيان به هغوی وژلي وای!»

^(۳۱) په هغه ورځ اسراييلو د مخماس څخه تر ايالون پورې فلسطينيان ووژل او هغوی ډېر سترې شول. ^(۳۲) هغوی د غنيمت په

مال باندې حمله وکړه. پسونه، غويان او خوسي چې يې نيول، په
 هماغه ځای باندې يې حلالول او هغه يې د وينو سره خوړل. (۳۳)
 چا شاوول ته خبر ورکړ: «گورئ! خلک د خښتن په وړاندې گناه
 کوي، ځکه چې هغوی غوښه د وينو سره خوري.» هغه ځواب
 ورکړ: «تاسو خيانت وکړ. يوه غټه تېره په دې ځای کې زما خواته
 راورغړوئ.» (۳۴) په دې وخت کې هغه وويل: «ورشئ خلکو ته
 ووايئ: هر يو دې دلته خپل پسه او غويي راولي، حلال دې کړي او
 ودې خوري. د خښتن په وړاندې گناه مه کوئ او غوښه د وينې
 سره مه خورئ.» نو په هغه شپه هر يو خپل څاروی راوست او
 هلته يې حلال کړ. (۳۵) شاوول د خښتن دپاره د قربانۍ ځای جوړ
 کړ، دا لومړی ځل ؤ چې هغه دا کار وکړ.

(۳۶) شاوول خپلو خلکو ته وويل: «راځئ چې ښکته شو، د شپې
 له خوا په فلسطينيانو باندې حمله وکړو، د سهار تر رڼايي پورې
 هغوی لوټ کړو او هېڅوک هم ژوندی پرېږدو.» هغوی ځواب
 ورکړ: «څه چې تاته تر ټولو ښه ښکاري هماغه وکړه.» خو کاهن
 وويل: «راشئ چې لومړی د خدای سره مشوره وکړو.» (۳۷) نو
 شاوول د خدای څخه پوښتنه وکړه: «ايا زه په فلسطينيانو باندې
 حمله وکړم؟ ايا مونږ به په هغوی باندې بريالي کړي؟» خو په هغه
 ورځ خدای ځواب ور نه کړ. (۳۸) له دې امله شاوول د قوم مشرانو ته

وويل: «دلته راشئ او معلومه كړئ چې نن څه گناه شوې ده. (۳۹) زه د ژوندي څښتن په نوم چې اسراييل ژغوري، قسم خورم چې گناهكار به ووژلی شي كه هغه زما زوی يوناتان هم وي.» خو هېچا څه ونه ويل. (۴۰) بيا شاوول هغوی ته وويل: «تاسو ټول هلته ودرېږئ او يوناتان او زه به دلته ودرېږو.» هغوی ځواب ورکړ: «څه چې تاته تر ټولو بڼه ښکاري، هماغه وکړه.»

(۴۱) شاوول د اسراييلو څښتن خدای ته دعا وکړه او ويې ويل: «ای څښتنه، ولې دې نن ماته ځواب رانه کړ؟ ای د اسراييلو څښتن خدایه، ماته د سپېڅلو تيږو په وسيله ځواب راکړه. که چېرې گناه د يوناتان يا زما وي د اوريم په وسيله ځواب راکړه، خو که گناه ستا په قوم اسراييلو کې وي د تميم په وسيله ځواب راکړه.» په ځواب کې يوناتان او شاوول ته اشاره وشوه او قوم بې گناه ؤ. (۴۲) نو شاوول وويل: «زما او زما د زوی يوناتان ترمنځ پچه واچوئ.» پچه د يوناتان په نامه وختله.

(۴۳) بيا شاوول يوناتان ته وويل: «ماته ووايه چې څه دې کړي دي.» نو يوناتان هغه ته ځواب ورکړ: «د خپلې امسا په څوکه مې يوازې لږ څه شات وڅښل. که زما دا کار گناه وي، زه مرگ ته تيار يم.» (۴۴) شاوول هغه ته وويل: «خدای دې ما ووژني، که چېرې ته ونه وژل شي.» (۴۵) خو خلکو شاوول ته وويل: «ايا يوناتان چې د

اسراييلو دپاره يې دا لوی بری گتلی دی، باید ووژل شي؟ دا ناممکنه ده چې هغه ووژل شي! مونږ د ژوندي څښتن په نوم قسم خورو چې د هغه د سر یو ویښته به هم کم نه شي. ځکه چې نن ورځ هغه دا کار د خدای په مرسته کړی دی.» نو قوم یوناتان د مرگ څخه خلاص کړ. (۴۴) له هغې وروسته شاوول د فلسطینیانو تعقیبول پرېښودل او فلسطینیان بېرته خپلې سیمې ته لاړل.

د شاوول پاچاهي او کورنی

(۴۷) وروسته له دې چې شاوول د اسراييلو پاچاهي ټینګه کړه، هغه د خپل شاوخوا دښمنانو یعنې د موآبیانو، عمونیانو، ادومیانو، فلسطینیانو او د صوبه د پاچاهانو سره جنګ وکړ. په هرځای کې یې چې جنګ کاوه، هغه به بریالی ؤ. (۴۸) هغه په مېرانه جنګ کاوه او عمالیقیانو ته یې ماتې ورکړه او اسرايیلیان یې د هغو خلکو د لاسونو څخه ازاد کړل چې هغوی لوټ کړي وو.

(۴۹) د شاوول زامن یوناتان، یشوي او ملکیشوع وو. د هغه د مشرې لور نوم میراب او د کشرې نوم یې میګال ؤ. (۵۰) د شاوول د ښځې نوم اخینوعم ؤ چې د اخیمعص لور وه. د شاوول د لښکرو د قوماندان نوم ابنیر ؤ چې د نیر زوی ؤ. نیر د شاوول تره ؤ. (۵۱) د شاوول پلار قیس او د ابنیر پلار نیر د ابی ییل زامن وو.

٥٢ تر هغې پورې چې شاوول ژوندی ؤ هغه د فلسطينيانو په ضد سخته جگړه کوله. نو کله به چې هغه يو قوي يا زړور سړی وليده، هغه به يې د خپلو لښکرو په لست کې نيوه.

د عماليقيانو سره جگړه

١ سمويل شاوول ته وويل: «زه خښتن راولپرلم چې تا غوره کړم چې د هغه په قوم اسراييلو باندې پاچا شې. نو اوس د خښتن پيغام ته غوږ ونيسه. ٢ مطلق قادر خښتن داسې وايي: «زه به عماليقيانو ته د هغه کار سزا ورکړم چې دوی پخوا د اسراييلو سره کړی ؤ. ځکه په هغه وخت کې چې اسراييليان د مصر څخه راوتل د هغوی لاره يې نيولې وه. ٣ اوس لاړ شه په عماليقيانو باندې حمله وکړه او هرڅه چې د دوی سره دي هغه ټول په پوره توگه له منځه يوسه، په هغوی باندې زړه ونه سوځوې. يو شی هم ژوندی مه پرېږده. سړي، ښځې، ماشومان او تي رودونکي ماشومان، غويان، پسونه، اوبنان او خره يې ووژنه.»

٤ شاوول خپل ځواکونه سره راټول کړل او په طلايم کې يې د هغوی څخه ليدنه وکړه. په هغو کې د اسراييلو څخه دوه لکه او د يهودا څخه لس زره پياده عسکر وو. ٥ بيا هغه د خپلو عسکرو سره د عماليق ښار ته ورغی او په يو وچ خوږ کې يې کمين ونيوه.

⑥ بيا شاوول قينيانو ته خبرداري ورکړ: «د عماليقيانو څخه لېرې شي، ترڅو تاسو د هغوی سره يوځای تباہ نه کړم. ځکه کله چې اسراييليان له مصر څخه راوتل، تاسو په هغوی باندې مهرباني او بڼه چلند کاوه.» نو قينيان له عماليقيانو څخه لېرې شول. ⑦ شاوول د حويله څخه تر شور پورې چې د مصر په ختيځ کې دی، جنگ وکړ او عماليقيانو ته يې ماتې ورکړه. ⑧ هغه د عماليق پاچا اجاج ژوندی ونيوه او ټول خلک يې ووژل. ⑨ خو شاوول او د هغه کسانو د اجاج ژوند وژغوره. هغوی بڼه پسونه، غويان، بڼه خوشي، وري يا نور هغه څه چې بڼه وو، هغه يې ونه وژل. دوی يوازې هغه څاروي ووژل چې کمزوري يا بې ارزښته وو.

څښتن شاوول ردوي

⑩ څښتن سمويل ته داسې وويل: ⑪ «زه پښېمانه يم چې شاوول مې پاچا کړ. هغه زما څخه گړځېدلی دی او زما د حکمونو څخه يې سرغړونه وکړه.» سمويل په قهر شو او ټوله شپه يې څښتن ته زاري وکړه. ⑫ سمويل سهار وختي راپاڅېد او لاړ چې د شاوول سره ليدنه وکړي. خو هغه خبر شو چې شاوول د کرمل ښار ته تللی دی، د خپل ځان د عزت په خاطر يې يو يادگاري څلی جوړ کړی دی او بيا جلجال ته تللی دی. ⑬ کله چې سمويل

شاوول پیدا کړ، شاوول هغه ته وویل: «ای سمویله! څښتن دې تاته برکت درکړي. وگوره، ما د څښتن حکم سرته ورساوه.» (۱۴)

سمویل پوښتنه وکړه: «نو بیا ولې زه د غویانو او پسونو رماږې اورم؟» (۱۵) شاوول ځواب ورکړ: «زما عسکرو دا د عمالیقیانو څخه راوستلي دي، هغوی ډېر بڼه پسونه او غویان ساتلي دي چې ستا د څښتن خدای دپاره یې قرباني کړي. پاتې مو په پوره توگه له منځه وړي دي.» (۱۶) سمویل شاوول ته وویل: «غلی شه! غور ونیسه،

ترڅو د څښتن خبره چې تېره شپه یې ماته کړې وه، درته ووايم.» شاوول ځواب ورکړ: «ووايه.» (۱۷) سمویل وویل: «که څه هم ته خپل ځان لوی نه گڼې، ته د اسراییلو د قبیلو مشر یې. څښتن ته غوره کړې چې د اسراییلو پاچا شي» (۱۸) او ته یې د یوې دندې

دپاره ولېږلې، ویې ویل: «دا گناهکاره قوم عمالیقیان په پوره توگه له منځه یوسه، د هغوی سره جنگ وکړه تر هغې پورې چې دوی ټول ووژل شي.» (۱۹) نو بیا ولې تا د څښتن خبره ونه منله؟ ولې دې په غنیمت باندې حمله وکړه؟ ولې هغه څه چې د څښتن په نظر کې بد وو، هغه دې وکړل؟» (۲۰) شاوول وویل: «خو ما د څښتن خبره

منلې ده، زه په هغې وظیفې باندې لارم چې څښتن ماته راسپارلې وه. ما عمالیقیان په پوره توگه له منځه یووړل او د هغوی پاچا

اجاج مې راوست. (۲۱) عسکرو د غنیمت څخه پسونه او غویان واخیستل، یعنې تر ټولو بڼه حیوانات چې خدای ته وقف شوي وو،

ترڅو هغه په جلال کې ستا څښتن خدای ته قرباني کړي.» (۲۲)

سموئیل وویل: «ایا څښتن په سوځېدونکو نذرانو او قربانیو باندې خوشحالیږي لکه څنگه چې د اطاعت په کولو باندې؟ گوره! هغه ته اطاعت کول د قربانی څخه ښه دي او د هغه په خبره عمل کول د پسونو د وازگې د قربانی څخه ښه دي.» (۲۳) ځکه د هغه په وړاندې یاغیتوب لکه د فال کتلو په شان بد عمل دی او غرور د بت پرستی په شان یوه گناه ده. په دې سبب چې تا د څښتن حکم رد کړی دی، نو ته یې د پاچا په توگه رد کړی یې.» (۲۴) شاوول ځواب ورکړ: «هو، ما گناه کړې ده. ما د څښتن د حکم او ستا د لارښوونې څخه سرغړونه کړې ده. زه د خپلو کسانو څخه ووپرېدم او څه چې هغوی غوښتل ما هماغسې وکړل.» (۲۵) خو اوس تاته سوال کوم چې زما گناه وبخښه او زما سره بېرته لار شه، ترڅو د څښتن عبادت وکړم.» (۲۶) سموئیل ځواب ورکړ: «زه ستا سره بېرته نه ځم. تا د څښتن حکم نه دی منلی او هغه ته د اسراییلو د پاچاهۍ څخه رد کړی یې.» (۲۷) څنگه چې سموئیل وگرځېده چې لار شي، شاوول د هغه د چپني څنډه ونيوله او هغه څیرې شوه. (۲۸) سموئیل هغه ته وویل: «نن ورځ څښتن ستا څخه د اسراییلو پاچاهي واخیستله او هغه یې بل چاته ورکړه چې هغه د ستا څخه ښه دی.» (۲۹) د اسراییلو خدای چې لوی او ابدی دی، هغه دروغ نه وايي یا خپله اراده نه بدلوي. هغه انسان نه دی چې خپله اراده بدله کړي.» (۳۰) شاوول بیا

زاري كوله، ويل يې: «سمه ده، ما گناه كړې ده. خو زما د قوم د سپين ږيرو او اسراييليانو په مخكې زما عزت وكړه، بېرته زما سره لاړ شه چې ستا د خښتن خدای عبادت وكړم.» (٣١) نو سموييل بېرته د شاوول سره لاړ او شاوول د خښتن عبادت وكړ.

(٣٢) سموييل وويل: «د عماليقيانو پاچا اجاج ماته راولئ.» اجاج په ډاډه زړه هغه ته ورغی، فكر يې كاوه چې په يقين سره د مرگ خطر تېر شوی دی. (٣٣) خو سموييل وويل: «لكه خنگه چې ستا توري ډېرې بڼخې بې اولاده كړې دي، نو همدارنگه ستا مور به هم بې اولاده شي.» او سموييل اجاج په جلال كې د خښتن په مخكې ټوټې ټوټې كړ.

(٣٤) بيا سموييل رامې ته لاړ او شاوول خپل كور ته چې په جبعه كې ؤ، ورستون شو. (٣٥) تر هغې پورې چې سموييل ژوندی ؤ هغه بيا هېڅكله شاوول ونه لیده. خو سموييل د شاوول دپاره وير كاوه. خښتن په دې باندي پښېمانه شو چې شاوول يې په اسراييلو باندي پاچا كړی ؤ.

سموييل داود د پاچا په توگه غوره كوي

(١) يوه ورځ خښتن سموييل ته وويل: «ترڅو پورې به ته د

شاوول دپاره ویر کوي؟ هغه مې په اسراييلو باندي د پاچا په توگه رد کړی دی. یو بنکر راواخله، د زيتون د تېلو څخه یې ډک کړه او په بیت لحم کې د یسي کور ته ورشه، ځکه چې د هغه د زامنو څخه مې یو تن غوره کړی دی چې پاچا شي.» ② خو سمویل پوښتنه وکړه: «زه څنگه لار شم؟ که شاوول په دې هکله څه واورې ما به ووژني.» څښتن ځواب ورکړ: «یوه خوسې درسره واخله او ووايه: «زه د دې دپاره راغلی یم چې د څښتن دپاره قرباني وړاندي کړم.» ③ یسي ته بلنه ورکړه چې قرباني ته راشي، زه به دروښایم چې څه باید وکړې. هغه څوک چې زه یې درته ښایم زما دپاره به یې سر په تېلو غوړ کړې.» ④ هغه څه چې څښتن سمویل ته ویلي وو، هغه هماغسې وکړل. کله چې هغه بیت لحم ته ورسېده، د ښار سپین بریږي د وپړې او لړزې سره د هغه سره لیدني کتنې ته راغلل. هغوی پوښتنه وکړه: «خیریت خو دی؟ په څه خاطر راغلی یې؟» ⑤ هغه ځواب ورکړ: «هو، زه راغلی یم چې څښتن ته قرباني وړاندي کړم، خپل ځانونه پاک کړئ او زما سره راشئ.» هغه د پاکوالي د مراسمو په سرته رسولو کې د یسي او د هغه د زامنو سره مرسته وکړه او هغوی ته یې هم په قرباني کې بلنه ورکړه.

⑥ کله چې دوی راغلل، سمویل د یسي زوی الیاب ولیده او د خپل ځان سره یې وویل: «هغه سړی چې دلته د څښتن په حضور

کې ولاړ دی په يقين سره دا هماغه دی چې هغه غوره کړی دی.»

٧) خو څښتن هغه ته وويل: «د هغه ښکلا او لوړ قد ته مه گوره، ما هغه رد کړی دی، ځکه چې زه د انسان په شان قضاوت نه کوم.

هغوی ظاهر ته گوري، خو زه زړه ته گورم.» ٨) بيا يسي خپل زوی اينداداب راوغوښت چې د سموييل په مخکې تېر شي. خو سموييل وويل: «نه، څښتن دا هم نه دی غوره کړی.» ٩) يسي بيا شمه راوغوښت چې د سموييل په مخکې تېر شي، خو هغه وويل: «څښتن دا هم نه دی غوره کړی.» ١٠) په دې ډول د يسي اووه زامن د سموييل په مخکې تېر شول، خو سموييل هغه ته وويل: «څښتن د دوی څخه يو هم نه دی غوره کړی.» ١١) بيا سموييل د يسي څخه پوښتنه وکړه: «ايا نور زامن لري؟» يسي ځواب ورکړ: «کشر لا تراوسه پاتې دی، خو هغه پسونه خروي.» سموييل وويل: «هغه راوغواړه چې دلته راشي، ترڅو پورې چې هغه رانه شي، مونږ به نه کښېنو.» ١٢) نو يسي هغه راوغوښت. هغه روغ رمټ، ښايسته ځوان ؤ او ښکلې سترگې يې درلودلې. څښتن سموييل ته وويل: «هغه همدا دی، د هغه سر په تېلو غوړ کړه!» ١٣) سموييل د زيتون د تېلو ښکر راواخيست او د هغه سر يې د خپلو ورونو په مخکې غوړ کړ. د څښتن روح ناڅاپه د قدرت سره د هغې ورځې څخه په داود باندې نازل شو. وروسته له هغې سموييل رامې ته ستون شو.

داود د شاوول په دربار کې

۱۴) د خښتن روح د شاوول څخه لېرې شو او د هغه په ځای بد روح د هغه د ځورلو دپاره د خښتن له خوا په هغه باندې نازل شو.

۱۵) د شاوول خدمتگارانو هغه ته وویل: «وگوره، د خدای له خوا پېریان تا ځوروي. ۱۶) نو باداره! مونږ ته امر وکړه، مونږ به داسې یو سړی ولټوو چې د رباب په غږولو باندې ښه پوهیږي. نو کله چې په تا باندې پېریان راشي، هغه سړی به رباب وغږوي او ستا حال به بېرته ښه شي.» ۱۷) شاوول ومنله او ویې ویل: «زما دپاره داسې یو سړی راپیدا کړئ چې ښه ساز غږوونکی وي او ماته یې راولئ.»

۱۸) یو خدمتگار ځواب ورکړ: «ما د یسې یو زوی چې د بیت لحم څخه دی، لیدلی دی چې هغه د ساز په غږولو باندې ښه پوهیږي. هغه زړور، ښکلی او هوښیار سړی او همدارنگه یو قوي عسکر دی. د هغه ښه صفت دا دی چې خښتن د هغه سره مل دی.» ۱۹) نو شاوول یسې ته استازي واستول چې ورته ووايي: «خپل زوی داود چې د پسونو ساتنه کوي، ماته راولېږه.» ۲۰) یسې داود د یو سپرلي، یو خر چې په ډوډیو باندې بار و او د شرابو څخه ډک ژي سره یوځای شاوول ته واستاوه. ۲۱) داود شاوول ته راغی او د هغه خدمت یې پیل کړ. په شاوول باندې هغه ډېر گران و او هغه یې د خپل وسله وړونکي په توگه غوره کړ. ۲۲) نو شاوول یسې ته پیغام

واستاوه: «داود مې ډېر خوبښيري، پر پرده چې هغه زما خدمت وکړي.» (۲۳) هرکله چې د خدای له خوا په شاوول باندې پېريان راتلل، داود به رباب واخيست او غږاوه به يې. نو شاوول به ښه کېده، هغه به خپل ځان ښه احساساوه او د هغه څخه به پېريان لېرې کېدل.

جلیات اسراییلو ته د مقابلي بلنه ورکوي

① فلسطینیانو خپلې لښکرې د جنگ دپاره د یهودا په سوکوه کې راټولې کړې. د سوکوه او عزیقې ترمنځ یې په افس دمیم کې خپمې ودرولې. ② شاوول او اسراییلیان سره راټول شول، د ایله په دره کې یې خپمې ودرولې او د فلسطینیانو په وړاندې یې خپلې جنگي کرنې جوړې کړې. ③ په یوې غونډې باندې فلسطینیان او په بلې غونډې باندې اسراییلیان ودرېدل او د هغوی په منځ کې دره وه.

④ د جت د ښار څخه یو اتل چې جلیات نومېده، د فلسطینانو د کمپ څخه د اسراییلیانو د مقابلي دپاره راووت. د هغه قد نژدې درې متره ؤ. ⑤ هغه برنجي زغري اغوستي وې چې اووه پنځوس کیلوگرامه وزن یې درلود او برنجي خولۍ یې په سر وه. ⑥ د هغه پښې هم د برنجي زغرو په وسیله خوندي وې او د اوږو په منځ یې

برنجي توره خورنده وه. (۷) د هغه نېزه د اوبدلو د کارگاه د ميلې په شان پنډه وه او د هغې خوکه چې د اوسپنې وه، اووه کيلوگرامه وزن درلود. يو عسکر د خپل سپر سره د هغه په مخکې روان ؤ. (۸)

جلیات ودرېده او په اسرايلو باندي يې غږ وکړ او ويې ويل:

«تاسو دلته څه کوئ؟ ولې د جگړې دپاره قطار ولاړ یی؟ زه فلسطينی یم او تاسو د شاوول غلامان یی! د خپلو کسانو څخه يو تن غوره کړئ چې دلته راشي او زما سره وجنگيږي. (۹) که چېرې هغه وکولای شي چې زما سره وجنگيږي او ما ووژني، نو مونږ به ستاسو غلامان شو. خو که چېرې زه په هغه باندي غالب شوم او هغه ووژنم، نو تاسو به زمونږ غلامان شی او زمونږ خدمت به کوئ. (۱۰) نن زه اسراييليان جگړې ته رابولم، زه تاسو دې ته هڅوم چې يو کس غوره کړئ چې زما سره جگړه وکړي!» (۱۱) کله چې شاوول او د اسرايلو لښکر د جلیات دا خبرې واورېدلې، نو هغوی بې زړه شول او ډېر ووېرېدل.

داود د شاوول په نظامي قرارگاه کې

(۱۲) داود د يهودا د بيت لحم د افراطي يسي زوی ؤ. يسي اته زامن درلودل او هغه د شاوول د پاچاهۍ په وخت کې ډېر زوړ شوی ؤ. (۱۳) د هغه درې مشران زامن د شاوول سره جنگ ته تللي

وو، مشر يې الياب، بل يې ايبناداب او درېم يې شمه ؤ. (۱۴) داود د يسي په زامنو کې تر ټولو کشر زوی ؤ. درې مشران ورونه يې د شاوول سره پاتې کېدل. (۱۵) خو کله کله به داود د شاوول څخه بيت لحم ته ستنېده چې د خپل پلار پسونه وڅروي. (۱۶) تر څلوېښت ورځو پورې به جليات هر سهار او ماښام مخکې کېده او د جنگ دپاره به يې بلنه ورکوله.

(۱۷) يوه ورځ يسي داود ته وويل: «لس کيلوگرامه نينې شوې غلې دانې او لس ډوډۍ واخله او په بېره يې خپلو ورونو ته د شاوول قرارگاه ته يوسه. (۱۸) لس کلچې پنير د هغوی قوماندان ته يوسه، وگوره چې ستا ورونه څنگه دي او بېرته د هغوی څخه يوه نښه راوړه.»

(۱۹) شاوول د خپلو ټولو عسکرو سره او هم د داود ورونه د ايله په دره کې وو او د فلسطينيانو سره جنگېدل.

(۲۰) داود سهار وختي پاڅېد او يو کس يې د پسونو د ساتنې دپاره د مسوول په توگه پرېښود. داود خواړه واخيستل او څنگه چې يسي هغه ته ويلي وو، هغه لاړ. دی هغه وخت قرارگاه ته ورسېده چې اسراييل خپلې جنگي کرنې ته وتل او د جگړې نارې يې وهلي. (۲۱) د اسراييليانو او فلسطينيانو لښکرې د جگړې دپاره

يو بل ته مخامخ ځای په ځای شوې. (۲۲) داود خپل شيان د سامانونو ساتونکي ته پرېښودل، د جگړې کرښې ته يې ورمونده کړه او د خپلو ورونو د احوال پوښتنه يې وکړه. (۲۳) په داسې حال کې چې داود د هغوی سره خبرې کولې، فلسطينی اتل جلیات چې د جت څخه ؤ، د خپلو کرښو څخه راووت. د مخکې په شان يې جگړې ته د رابللو چينغې ووهلې او داود هغه واورېدلې.

(۲۴) کله چې اسراييليانو جلیات وليده، هغوی ټول له ډېرې وېرې د هغه څخه وتښتېدل. (۲۵) اسراييلو به ويل: «تاسو وينئ چې دا سړی څنگه راوځي چې اسراييل د جگړې دپاره راوپاروي؟ هغه څوک چې دا سړی ووژني، شاوول پاچا به ورته ډېر انعام ورکړي. هغه به هم خپله يوه لور هغه ته په نکاح کړي او د هغه د پلار کورنۍ به د ماليې ورکولو څخه معاف کړي.»

(۲۶) داود د هغو کسانو څخه چې د ده سره نژدې ولاړ وو، پوښتنه وکړه: «څوک چې دغه فلسطينی ووژني او اسراييل د دې رسوايي څخه خلاص کړي، نو څه به تر لاسه کړي؟ اخر دا کافر فلسطينی څوک دی چې د ژوندي خدای لښکرې جگړې ته راپاروي؟» (۲۷) دوی تکرار کړل چې شاوول د هغه چا دپاره چې جلیات ووژني څنگه انعام ايښی دی.

٢٨) کله چې د داود مشر ورور الیاب د هغو خلکو سره د داود خبرې واورېدلې، هغه په داود باندې له قهره سور شو او ویې ویل: «دلته څه کوي؟ څوک په دښته کې ستا د هغه څو پسونو ساتنه کوي؟ زه د ستا د زړه په مغرورۍ او بد نیت باندې پوهېږم، ته یوازې د جگړې د سیل دپاره راغلی یې.» ٢٩) داود وویل: «اوس ما څه کړي دي؟ ایا د خبرو کولو حق هم نه لرم؟» ٣٠) بیا هغه بل سړي ته مخ ورواړاوه او د هغه څخه یې هم هماغه پوښتنه وکړه. هر وخت چې هغه پوښتنه کوله، نو هماغه ځواب به یې تر لاسه کاوه.

٣١) ځینو خلکو د داود خبرې واورېدلې او هغوی شاوول خبر کړ او داود یې راوغوښت. ٣٢) داود شاوول ته وویل: «اعلیحضرته، هېڅوک باید د دې فلسطیني څخه ونه وپریږي! ستاسو غلام به لاړ شي او د هغه سره به وجنگیږي.» ٣٣) شاوول ځواب ورکړ: «ته به د هغه سره څنګه وجنگیږي؟ ته یو بې تجربې ځوان یې او هغه د ځوانۍ څخه یو جنگیالی دی.» ٣٤) خو داود شاوول ته وویل: «ستاسو غلام د خپل پلار د پسونو ساتنه کوي. کله چې زمری یا اېره راځي او د رمې څخه وری تښتوي، ٣٥) زه د هغه پسې ورځم، هغه وهم او وری د هغه د خولې څخه خلاصوم. که چېرې هغه وحشي حیوان په ما باندې راوگرځي، هغه له ستوني نیسم او تر

مرگه يې وهم. (۳۶) ما زمري او اپري دواړه وژلي دي او د دې کافر فلسطيني سره به چې د ژوندي خدای لښکري جگري ته راپاروي هماغه شان عمل وکړم. (۳۷) هغه خښتن چې زه يې د زمريو او اپرو د منگولو څخه ژغورلی يم، هغه به مې د دې فلسطيني له لاسه هم وژغوري. «شاوول ومنله او داود ته يې وويل: «لار شه او خښتن دې ستا سره مل وي.» (۳۸) بيا شاوول داود ته خپل جنگي کالي ورواغوستل. خپلې زغري يې د هغه په تن کړې او برنجي خولۍ يې ور په سر کړه. (۳۹) داود د شاوول توره په جنگي کاليو باندې وتړله او د روانېدلو کوبښ يې وکړ، خو هغه نه شو تللی، ځکه چې دی د هغو سره عادت نه ؤ. هغه شاوول ته وويل: «زه د دې کاليو سره عادت نه يم او په دې کې نه شم جنگېدلی.» نو ټول يې وويستل. (۴۰) بيا هغه خپله امسا په لاس کې واخيستله، د ويالې څخه يې پنځه بڼويې تيرې د خپل ځان دپاره غوره کړې او هغه يې د خپل شپونتوب په کڅوړه کې کېښودلې. مچنوغزه يې په لاس کې وه او هغه فلسطيني ته ورنژدې شو.

داود جليات وژني

(۴۱) په همدې وخت کې هغه فلسطيني چې سپر وپرونکی يې ورڅخه مخکې روان ؤ، داود ته ورنژدې کېده. (۴۲) هغه داود ته په

خیر وکتل او ویې لیدل چې هغه یو بنایسته او روغ رمت ځوان دی، نو هغه ورته سپک بنکاره شو. (۴۳) هغه داود ته وویل: «دا ډانگ د خه دپاره دی؟ ایا ته فکر کوي چې زه سپی یم؟» هغه د خپلو خدایانو په نامه په داود باندې لعنت ووايه. (۴۴) هغه داود ته وویل: «راشه! زه به ستا غوښې په مرغانو او په ځناورو باندې وخورم!» (۴۵) داود جلیات ته ځواب ورکړ: «ته زما په وړاندې د توري، نيزې او خنجر سره راځي. خو زه ستا په وړاندې د مطلق قادر څښتن يعنې د اسراييلو د لښکرو د خدای په نوم چې تا جگړې ته راپارولې دي درځم. (۴۶) دا هغه ورځ ده چې څښتن به تا ماته تسليم کړي او زه به تا ووژنم او ستا سر به پرې کړم. زه به د فلسطينيانو د عسکرو مړي مرغانو او ځناورو ته واچوم چې ويې خوري. نو ټوله نړۍ به په دې پوه شي چې د اسراييلو خدای شته. (۴۷) هرڅوک به دلته وگوري چې څښتن د خپل قوم د ژغورلو دپاره تورو يا نيزو ته اړتيا نه لري. دا د څښتن جنگ دی او هغه به تاسې ټول مونږ ته راتسليم کړي.»

(۴۸) يوځل بيا جلیات د داود خواته ورنژدې کېده او داود د هغه د مقابلې دپاره په چټکۍ سره د جگړې د کړنې په لور ورمندې کړه. (۴۹) داود خپل لاس خپلې کڅوړې ته وراوږد کړ، يوه تيزه يې راوويسته، په مچنوغزې باندې يې گوزاره کړه او جلیات يې په

تندي باندې وويشت. تيره د هغه په تندي کې ورننوتله او هغه پرمخې په حُمکه باندې پرېوت.

٥٠ نو داود بې له تورې جليات ته ماتې ورکړه او د مچنو غزې او تيرې په وسيله يې هغه وواژه. ٥١ داود منډه کړه او د جليات سرته ودرېده، د هغه توره يې د هغه د پوښ څخه راوويستله، هغه يې وواژه او سر يې ورڅخه پرې کړ. کله چې فلسطينيانو وليدل چې د دوی اتل مړ شو، نو دوی وتښتېدل. ٥٢ د اسراييلو او يهودا خلکو چيغې وهلې او مخ په وړاندې يې منډې کړې. فلسطينيان يې د جت او د عقرون تر دروازو پورې تعقيب کړل او د هغوی مړي د شعرايم په لاره کې د جت او عقرون پورې پراته وو. ٥٣ کله چې اسراييليان د فلسطينيانو د تعقيبولو څخه راستانه شول، د هغوی قرارگاه يې لوټ کړه. ٥٤ داود د جليات سر راواخيست او اورشليم ته يې يووړ، خو د هغه وسلې يې په خپله خپمه کې کېښودلې.

داود د شاوول په حضور کې وړاندې کيږي

٥٥ کله چې شاوول وليدل چې داود د جليات سره د جنگ دپاره ورروان دی، نو هغه د خپلو لښکرو د قوماندان ابنير څخه پوښتنه وکړه: «ای ابنيره، هغه د چا زوی دی؟» ابنير ځواب ورکړ: «اعليحضرته! زه ستا په سر قسم خورم چې زه نه پوهېږم.» ٥٦

پاچا وویل: «دا معلومه کړه چې دا ځوان د چا زوی دی.» (٥٧) نو
څنگه چې داود د جلیات د وژلو څخه راستون شو، ابنیر هغه
شاوول ته راوست. داود لا د جلیات سر په لاس کې نیولی و. (٥٨)
شاوول د هغه څخه پوښتنه وکړه: «ای ځوانه، ته د چا زوی یې؟»

داود ځواب ورکړ: «زه ستاسو د خدمتگار یسی بیت لحمي زوی
یم.»

(١) وروسته له هغې چې داود خپلې خبرې د شاوول سره پای
ته ورسولې، د شاوول زوی یوناتان او داود سمدلاسه ډېر بڼه
دوستان شول او داود په یوناتان باندې د خپل ځان په شان ډېر
گران شو. (٢) له هماغې ورځې څخه شاوول داود د خپل ځان سره
وساته او هغه یې پرېښود چې د خپل پلار کور ته لاړ شي. (٣)
یوناتان د داود سره د ملګرتوب تړون وکړ، ځکه چې د هغه سره
یې د خپل ځان په شان مینه کوله. (٤) یوناتان هغه چپنه چې په تن
کې یې وه وویستله او داود ته یې ورکړه، خپلې زغرې، حتی خپله
توره، لینده او کمربند یې هم هغه ته ورکړل. (٥) هر چیرته چې به
شاوول داود د هر کار دپاره لېږه، هغه به یې په بریالیتوب سره سرته
رساوه. شاوول هغه د لښکرو لوړ افسر وټاکه. په دې باندې ټول قوم
او د شاوول مامورین خوشحاله شول.

شاوول د داود سره بخيلي کوي

⑥ کله چې داود جليات وواژه او عسکر بېرته خپلو کورونو ته راستنېدل، د اسراييلو د ټولو ښارونو څخه ښځې د خوشحالي په سندرو ويلو، گډېدلو او د چمبو او ربابونو په غږولو سره د شاوول پاچا د هرکلي دپاره راووتلې. ⑦ په داسې حال کې چې ښځې گډېدلې هغوی به دا سندره ويله:

شاوول وژلي دي زرگونه خلک

خو داود لس چنده د هغه نه زيات

⑧ دا سندره د شاوول خوبنه نه شوه او هغه ډېر په قهر شو، ويې ويل: «هغوی داود ته د لسگونو زرو اعتبار ورکړی دی او ماته يوازې د زرگونو په راتلونکې کې به د هغه څخه پاچا جوړ کړي.» ⑨ نو له هماغه وخت څخه شاوول د داود سره بخيلي کوله او په هغه شکمن شو.

⑩ د هغې ورځې په سبا د خدای له خوا په شاوول باندې پېريان نازل شول او هغه په خپل کور کې لکه د لپوني په شان بدرد ويل. داود لکه د هرې ورځې په شان رباب غږاوه او د شاوول په

لاس کې نېزه وه. (۱۱) شاوول خپله نېزه د داود خواته ورگوزاره کړه، د خپل ځان سره یې وویل: «زه به داود د دېوال سره مېخ کړم.» خو داود دوه ځلې خپل ځان وژغوره.

(۱۲) شاوول د داود څخه وپرېده، ځکه چې څښتن د داود سره ؤ، خو شاوول یې پرېښی ؤ. (۱۳) نو هغه داود د خپل ځان نه لپرې کړ او هغه یې په زرو تنو باندې قوماندان کړ. داود به په جنګي عملیاتو کې د خپلو لښکرو مشري کوله. (۱۴) داود به په خپلو ټولو کارونو کې بریالی ؤ، ځکه چې څښتن د هغه سره مل ؤ. (۱۵) کله چې شاوول ولیدل چې داود دومره بریالی دی، نو د هغه څخه نور هم ووپرېده. (۱۶) خو داود د اسراییلو او یهودا په ټولو خلکو باندې ګران ؤ، ځکه چې هغوی ته به یې په جنګي عملیاتو کې لارښوونه کوله.

داود د شاوول د لور سره واده کوي

(۱۷) یوه ورځ شاوول داود ته وویل: «میراب زما مشره لور ده. هغه به تاته په نکاح کړم په دې شرط چې ته به د یوه زړور او وفادار عسکر په توګه زما خدمت کوي او د څښتن په جنګونو کې به جنګېږې.» شاوول د خپل ځان سره فکر کاوه: «زه به داود په خپله ونه وژنم، پرېږده چې فلسطینیان دا کار وکړي.» (۱۸) خو داود شاوول ته وویل: «زه څوک یم او زما د پلار کورنۍ څه ده چې زه

د پاچا زوم شم؟» ١٩ هغه وخت چې داود تيار شو چې د شاوول د لور ميراب سره واده وكړي، شاوول خپله لور عدرييل ته چې د محولا د بنار څخه ؤ، وركړه.

٢٠ خو د شاوول بله لور ميكال په داود باندې مينه وه، كله چې شاوول دا خبره واورېدله، هغه خوشحاله شو. ٢١ هغه د خپل ځان سره وويل: «زه به ميكال داود ته وركړم. زه به د هغې څخه كار واخلم چې داود په دام كې راگېر كړي او هغه به د فلسطينيانو په لاس ووژل شي.» نو شاوول د دوهم ځل دپاره داود ته وويل: «ته به زما زوم شي.» ٢٢ نو بيا شاوول خپلو خدمتگارانو ته حكم وكړ: «د داود سره په خصوصي ډول خبرې وكړئ او ورته ووايئ: پاچا ستا څخه خوشحاله دى او په مونږ ټولو باندې گران يې. ولې نه غواړې د هغه زوم شي؟» ٢٣ هغوى دا خبرې داود ته تکرار كړې، خو داود ورته وويل: «ايا ستاسو په فكر د پاچا زوم كېدل يوه كوچنې خبره ده؟ زه يو غريب او بې نومه سړى يم.»

٢٤ د شاوول خدمتگارانو هغه څه چې داود دوى ته ويلي وو، شاوول ته بيان كړل. ٢٥ شاوول هغوى ته امر وكړ چې داود ته ووايي: «هغه څه چې پاچا ستا څخه د مهر په توگه غواړي هغه د سلو فلسطينيانو د سنتې پوستكي دي چې د هغه د دښمنانو څخه بدل واخيستل شي.» دا د شاوول پلان ؤ چې داود د فلسطينيانو په

لاس ووژل شي. (٢٤) د شاوول خدمتگارانو چې داود ته دا خبرې وکړې هغه په دې خوشحاله شو چې د پاچا زوم شي. نو مخکې له دې چې ټاکلی وخت پوره شي، (٢٧) داود د خپلو کسانو سره لاړ او دوه سوه فلسطينيان يې ووژل. د هغوی د سنتی پوستکي يې راوړل او پاچا ته يې پوره حساب وړاندې کړ، ترڅو هغه د پاچا زوم شي. نو شاوول خپله لور ميکال هغه ته په نکاح کړه. (٢٨) شاوول په دې بڼه پوه شو چې څښتن د داود سره دی او دا چې د هغه لور ميکال په هغه مينه ده. (٢٩) نو شاوول د هغه څخه نور هم ووپرېده او د ژوند تر پايه پورې د هغه سره دښمن ؤ.

(٣٠) د فلسطينيانو قوماندانان به په دوامداره توگه راتلل او جگړه به يې کوله. خو په هرې جگړې کې به داود د شاوول د نورو عسکري منصبدارانو په پرتله بريالی ؤ او په ډېر درنښت يادېده.

شاوول هڅه کوي چې داود ووژني

(١) شاوول خپل زوی يوناتان او خپلو ټولو درباريانو ته وويل چې داود ووژني، خو داود په يوناتان باندې ډېر گران ؤ (٢) او هغه ته يې خبرداری ورکړ: «زما پلار شاوول غواړي چې تا ووژني. سبا سهار په خپل ځان باندې پام کوه، په يو ځای کې پټ شه او هلته پاتې شه. (٣) زه به ووځم او په هغه پټي کې چې ته هلته پټ يې د

خپل پلار سره به ودرېم. زه به د هغه سره ستا په اړه خبرې وکړم او هرڅه چې ما معلوم کړل تا به خبر کړم.» ④ په بل سهار يوناتان شاوول ته د داود هغه ښه کارونه ور په ياد کړل چې د هغه دپاره يې کړي وو. بيا هغه وويل: «ته ولې غواړې چې داود سره بد وکړې؟ هغه خو ستا سره هېڅ بد نه دي کړي. ⑤ کله چې هغه جليات واژه خپل ژوند يې په خطر کې اچولی ؤ او څښتن اسراييلو ته لوی بری ورکړ. کله چې تا دا بری وليده خوشحاله شوې، نو ولې اوس غواړې چې د يو بې گناه انسان په وينو لاس ولېږې او داود بې سببه ووژني؟» ⑥ شاوول د يوناتان په خبرو باندې قانع شو او د ژوندي څښتن په نوم يې قسم وخور چې هغه به داود نه وژني. ⑦ نو يوناتان داود راوغوښت او هغه ته يې د ټولو خبرو اترو بيان وکړ. داود يې شاوول ته راوست او هغه د پخوا په شان د شاوول خدمت کاوه.

⑧ يوځل بيا د فلسطينيانو سره جگړه پيل شوه، داود په هغوی باندې حمله وکړه او هغوی ته يې داسې پوره ماتې ورکړه چې وتښتېدل.

⑨ يوه ورځ شاوول په خپل کور کې ناست ؤ او نېزه يې په لاس کې وه چې د څښتن له خوا ورباندې پېريان نازل شول. په دې وخت کې داود رباب غږاوه. ⑩ شاوول هڅه وکړه چې په خپله نېزه

باندې هغه د دېوال سره مېخ کړي، خو داود د هغه څخه خپل ځان
وژغوره او نېزه په دېوال کې ننوتله. په دې شپه داود په منډه
وتښتېد.

۱۱) شاوول د داود کور ته کسان ولېږل چې د هغه څارنه وکړي
او سهار یې ووژني. خو د داود ښځې میکال هغه ته خبر ورکړ: «که
چېرې نن شپه ونه تښتې، نو سبا به هغوی تا ووژني.» ۱۲) نو میکال
داود د کړکۍ له لارې ښکته کړ او هغه په منډه وتښتېد. ۱۳) وروسته
هغې کورنۍ بت راواخیست، د داود په کټ باندې یې ځملاوه، د
وزو ویښتان یې د بت په سر باندې کېښودل او پرستن یې ورباندې
واچوله. ۱۴) کله چې شاوول کسان ولېږل چې داود ونیسي، نو
میکال هغوی ته وویل: «هغه ناروغ دی.» ۱۵) خو شاوول هغوی
بېرته ولېږل چې داود وگوري، هغوی ته یې امر وکړ: «هغه په خپل
کټ کې راوړئ چې ویې وژنم.» ۱۶) خو کله چې هغه خلک
ورنوتل، ویې لیدل چې په کټ کې بت ؤ او په سر باندې یې د وزو
ویښتان وو. ۱۷) شاوول د میکال څخه پوښتنه وکړه: «ولې دې زه
داسې وغولولم او زما دښمن دې پرېښود چې وتښتي؟» میکال په
ځواب کې ورته وویل: «داود ماته وویل: 'پرېږده چې وتښتم که نه،
نو زه به تا ووژنم.'»

۱۸) په دې توگه داود وتښتېد، خپل ځان یې سمویل ته چې په

رامې کې ؤ، ورساوه او هغه څه چې شاوول ورسره کړي وو هغه ته يې بيان کړل. بيا هغه او سموييل نايوت ته لارل او هلته پاتې شول.

١٩) شاوول ته خبر ورسېده چې داود د رامې په نايوت کې دی. (٢٠)

نو هغه کسان ولېږل چې داود ونيسي، خو کله چې دوی وليدل چې د نيانو يوه ډله د سموييل تر مشرۍ لاندې نبوت کوي، نو د خدای روح د شاوول په کسانو باندې نازل شو او دوی هم په نبوت پيل وکړ. (٢١) شاوول ته په دې اړه خبر ورسېده او هغه نور کسان ولېږل او دوی هم نبوت وکړ. د درېم ځل دپاره شاوول کسان ولېږل او دوی هم نبوت وکړ. (٢٢) اخر هغه په خپله رامې ته روان شو او کله چې هغه لويې شاه ته چې په سيخوه کې وه، ورغی او پوښتنه يې وکړه: «سموييل او داود چېرته دي؟» هغه ته خبر ورکړای شو چې هغوی د رامې په نايوت کې دي. (٢٣) څنگه چې هغه نايوت ته روان ؤ، د خدای روح په هغه باندې هم نازل شو او په تلوو کې يې نبوت کاوه، ترڅو چې هلته ورسېده. (٢٤) هغه خپل کالي وويستل او د سموييل په مخکې يې نبوت کاوه، هغه ټوله ورځ او ټوله شپه لوڅ پرېوت. له دې امله خلک وايي: «ايا شاوول هم د نيانو څخه دی؟»

يوناتان د داود سره مرسته کوي چې وتښتي

① وروسته داود د نايوت څخه چې په رامه کې ؤ ووتنېد،
 يوناتان ته ورغی او پوښتنه يې ترې وکړه: «ما څه کړي دي؟ زما
 جرم څه دی؟ ما څه گناه کړې ده چې ستا پلار زما د وژلو هڅه
 کوي؟» ② يوناتان ځواب ورکړ: «خدای دې نه کوي! ته به هېڅ
 کله ونه وژل شي! گوره، زما پلار چې هرڅه کوي که هغه مهم وي
 يا نه، ماته يې وايي، نو ولې به هغه زما څخه دا خبره پته کړي؟ دا
 رښتيا نه ده!» ③ خو داود قسم وخور او ويې ويل: «ستا پلار په
 دې بڼه پوهيږي چې زه په تا باندې گران يم. هغه داسې پرېکړه
 کړې ده هغه پلان چې زما په اړه يې لري ته بايد ورڅخه خبر نه
 شي، ځکه چې ته به خفه شي. زه د ژوندي څښتن په نوم او ستا په
 ژوندون قسم خورم چې زما او د مرگ ترمنځ يوازې يو قدم فاصله
 پاتې ده.» ④ يوناتان وويل: «هرڅه چې ته غواړې زه به يې ستا
 دپاره وکړم.» ⑤ نو داود وويل: «گوره، سبا د نوې مياشتې اختر
 دی او زه بايد د پاچا سره ډوډۍ وخورم، خو اجازه راکړه چې لاړ
 شم او د درېمې ورځې تر ماښامه پورې په پټيو کې خپل ځان پټ
 کړم.» ⑥ که چېرې ستا پلار زه ياد کړم، نو ورته ووايه چې داود زما
 څخه ډېره هيله وکړه چې په بېره خپل بڼار بيت لحم ته لاړ شي.
 هلته د هغه د ټول خاندان دپاره د کلنۍ قربانۍ کولو وخت دی. ⑦
 که چېرې هغه ووايي: «ډېره بڼه ده نو زما خير به په کې وي، خو
 که چېرې هغه ډېر په قهر شي، نو ته به پوه شي چې هغه نيت لري

چې ماته زیان ورسوي. ⑧ زما سره احسان وکړه او په هغه تړون باندې چې د خښتن په نوم دې زما سره کړی ؤ ودرېږه، خو که چېرې زه گناهکار یم، نو ته مې په خپله ووژنه! خپل پلار ته دې ولې ما ورولې چې ووژل شم؟» ⑨ یوناتان وویل: «داسې فکر مه کوه! که چېرې زه پوه شوی وای چې زما پلار نیت لري چې تاته زیان درورسوي، ایا تاته به مې خبر نه وای درکړی؟» ⑩ داود پوښتنه وکړه: «که چېرې ستا پلار تاته سخت ځواب درکړي څوک به ماته خبر راکړي؟» ⑪ یوناتان ځواب ورکړ: «راځه چې پتیبو ته لاړ شو.» نو هغوی یوځای هلته لاړل.

⑫ بیا یوناتان داود ته وویل: «زه د خښتن، د اسراییلو د خدای په حضور کې تاته وعده درکوم، سبا نه بل سبا تر همدې وخته پورې به زه د خپل پلار نیت معلوم کړم. که چېرې د هغه چلند ستا په هکله ښه ؤ، زه به تاته خبر درولېږم. ⑬ که چېرې هغه تاته د زیان رسولو اراده لري، نو خښتن دې ماته سخته سزا راکړي، که تاته مې په دې هکله خبر درنه کړ او ته مې په سلامتی سره لېرې ونه لېرلې. خښتن دې ستا سره وي لکه څنگه چې زما د پلار سره ؤ. ⑭-⑮ ستا دې په یاد وي، وروسته له دې چې خښتن ستا ټول دښمنان د ځمکې له مخ څخه ورک کړل، د خښتن په شان دوستي او مهرباني نه یوازې ماته بلکې زما نه وروسته زما اولادې ته هم

ښکاره کړې.» ۱۶ نو یوناتان د داود د کورنۍ سره تړون وکړ، ویې ویل: «که چېرې دا تړون مات شي، څښتن دې هغو خلکو ته سزا ورکړي چې دا تړون یې مات کړی دی.»

۱۷ یوناتان یوځل بیا داود مجبور کړ چې خپل قسم تایید کړي چې د هغه سره مینه لري. ځکه چې په یوناتان باندې داود دومره گران و لکه څنگه چې خپل ځان ورباندې گران و. ۱۸ هغه وخت یوناتان هغه ته وویل: «څرنګه چې سبا د نوې میاشتنې اختر دی، نو خلک به خبر شي، ځکه چې ستا ځای به په دسترخوان کې خالي وي. ۱۹ سبا نه بل سبا ماښام هغه ځای ته زر لار شه چېرته چې ته مخکې پټ شوی وي او هلته د تیرو د ډېری تر شا انتظار کوه. ۲۰ زه به درې غشي د هغې په څنګ کې دروولم چې داسې گومان وشي چې زه یوه نښه ولم. ۲۱ بیا به زه یو هلک ولېرم او ورته به ووايم: لار شه او غشي راپیدا کړه. که هغه ته مې وویل چې گوره، غشي تاته نه دي رسېدلي، ورشه هغه دلته راوړه، زه د ژوندي څښتن په نوم قسم خورم چې تاته به خطر نه وي. ۲۲ خو که زه هغه ته داسې ووايم چې غشي ستا څخه تېر شوي دي، نو دا به دا معنی ولري چې څښتن غواړي چې تا لېرې ولېرې، نو ته باید لار شي. ۲۳ هغه تړون چې زما او ستا ترمنځ شوی دی، یاد ساته. څښتن به تر ابدې پورې زما او ستا ترمنځ شاهد وي.»

۲۴ نو داود په پټيو کې پټ شو. کله چې د نوې مياشتې اختر راوړسېد، پاچا د ډوډۍ خوړلو دپاره راغی ۲۵ او هغه د خپل عادت له مخې د دېوال سره په خپل ځای کې کښېناست. يوناتان مخامخ او ابنيړ د شاوول تر څنگ ناست وو، خو د داود ځای خالي ؤ. ۲۶ خو شاوول په هغه ورځ هېڅ ونه ويل، ځکه هغه فکر کاوه: «داود ته خامخا څه پېښ شوي دي چې هغه يې د دود له مخې ناپاک کړی دی. په يقين سره هغه ناپاک دی.» ۲۷ خو په راتلونکې ورځ چې د مياشتې دوهمه ورځ وه، د داود ځای بيا خالي ؤ. نو شاوول د خپل زوی يوناتان څخه پوښتنه وکړه: «د يسي زوی ولې نه پروږ ډوډۍ ته راغی او نه نن؟» ۲۸ يوناتان په ځواب کې وويل: «هغه زما څخه هيله وکړه چې اجازه ورته ورکړم چې بيت لحم ته لاړ شي.» ۲۹ داود وويل: ماته اجازه راکړه چې لاړ شم، ځکه چې زمونږ کورنۍ په ښار کې قرباني کوي او زما ورور ماته امر کړی دی چې هلته واوسم. که ته زما څخه خوشحاله يې، ما پرېږده چې لاړ شم ترڅو خپل خپلوان ووینم. نو ځکه هغه د پاچا دسترخوان ته نه دی راغلی.»

۳۰ شاوول په يوناتان باندې ډېر په قهر شو او هغه ته يې وويل: «ته زما زوی نه يې، ته خاين يې! زه پوهېږم چې ستا دا خوښه ده چې د يسي زوی ته وفادار اوسې. وشرمېږه! او ستا مور دې هم

وشرمېږي چې ته يې زېږولی يې. (٣١) ايا په دې نه پوهېږې تر هغه چې د يسي زوی ژوندی وي، ته به هېڅکله د دې ملک پاچا نه شي؟ نو اوس څوک ولېږه او هغه دلته راوله، ځکه چې هغه بايد ووژل شي!» (٣٢) يوناتان پوښتنه وکړه: «هغه ولې ووژل شي؟ هغه څه گناه کړې ده؟» (٣٣) په دې وخت کې شاوول خپله نېزه په يوناتان پسې گوزاره کړه چې هغه ووژني او يوناتان پوه شو چې په رښتيا د ده پلار پرېکړه کړې ده چې داود ووژني. (٣٤) يوناتان په ډېر قهر د دسترخوان څخه پاڅېد او د مياشتې په دوهمه ورځ يې ډوډۍ ونه خوړله، ځکه چې هغه په دې باندي غمجن شو چې د ده پلار داود سپک کړ.

(٣٥) لکه څنگه چې دوی يو د بله سره موافقه کړې وه، د بلې ورځې په سهار يوناتان پتيو ته لاړ چې د داود سره وگوري. يوناتان يو ځوان هلک د ځان سره يووړ (٣٦) او هغه ته يې وويل: «منډه کړه او هغه غشي چې زه يې ولم، راپيدا کړه.» هلک منډه کړه او يوناتان يو غشی وويشت چې د هلک څخه تېر شو. (٣٧) کله چې هلک هغه ځای ته ورغی چې غشی په کې لوېدلی ؤ، يوناتان په هلک باندي غږ وکړ: «ايا غشی ستا څخه تېر شوی نه دی؟» (٣٨) بيا يوناتان د هغه هلک پسې چيغې کړې: «بېره وکړه! زر لاړ شه! مه ودرېږه!» هلک غشی راپورته کړ او خپل بادار ته راستون شو. (٣٩) هلک پوه

نه شو چې دا څه معنی لري. یوازې یوناتان او داود پوهېدل. (۴۰) نو یوناتان خپلې وسلې هغه هلک ته ورکړې او ورته ویې ویل: «لار شه او دا ښار ته یوسه.»

(۴۱) وروسته له هغې چې هلک لار، داود د تیرو د ډېری له شا راپاڅېده، په ځمکه باندې پرمخې پرپوت او درې ځله د درناوي په خاطر یوناتان ته په ځمکې باندې پرمخې پرپوت. کله چې هغوی یو بل ښکلول نو هغوی دواړو ژړل، د داود خفگان د یوناتان نه هم زیات وو. (۴۲) یوناتان داود ته وویل: «په خیر لار شه، ځکه چې مونږ یو د بله سره د څښتن په نوم د دوستۍ قسم خوړلی دی او ویلي مو دي چې څښتن دې تر ابده پورې زما او ستا ترمنځ او زما د اولادې او ستا د اولادې ترمنځ شاهد وي.» له هغې وروسته داود لار او یوناتان بېرته ښار ته ستون شو.

د شاوول له لاسه د داود تښتېدل

(۱) داود اخیملک کاهن ته چې په نوب کې ؤ، ورغی. اخیملک په لړزېدلو سره د هغه هرکلي ته راووت او پوښتنه یې ترې وکړه: «ولې یوازې راغلی یې او څوک درسره نشته؟» (۲) داود په ځواب کې وویل: «پاچا ماته یو کار راسپارلی دی او راته ویلي یې دي چې هېڅ څوک باید ستا د دندې په هکله پوه نه شي. ما خپلو

سړيو ته ويلې دي چې ما سره دې په يوه ټاکلي ځای کې وگوري. (۳) نو اوس ستا سره څه شته؟ پنځه دانې ډوډۍ يا کوم بل څه که لري ماته يې راکړه.» (۴) خو کاهن هغه ته په ځواب کې وويل: «زما سره عادي ډوډۍ نشته، خو بياهم يو څه سپېڅلې ډوډۍ شته. تاسو کولای شئ چې هغه وخورئ، خو په دې شرط چې ستاسو سړي په دې نژدې وختونو کې بنځو ته نژدې شوي نه وي.» (۵) داود ځواب ورکړ: «بې له شکه چې مونږ بنځو ته نه يو نژدې شوي. کله چې مونږ په دنده کې يو، زه هېڅکله خپلو سړيو ته اجازه نه ورکوم چې داسې کار وکړي. هغوی بايد حتی په عادي دندو کې خپل ځانونه پاک وساتي او نن خو مونږ په يوې ځانگړې دنده کې يو.» (۶) نو کاهن هغه سپېڅلې ډوډۍ چې خدای ته نذرانه کېدله داود ته ورکړه. هلته بل ډول ډوډۍ نه وه. په منظمه توگه به يې دغه ډوډۍ د خدای له حضور څخه لېرې کوله او د هغې په ځای به يې توده ډوډۍ کېښودله.

(۷) داسې وشوه چې دواغ ادمی د شاوول د شپنو مشر په هماغه ورځ هلته ؤ، ځکه چې د پاکوالي مراسم يې په ځای کول.

(۸) داود اخيملک ته وويل: «ايا ستا سره توره يا نېزه شته چې ماته يې راکړې؟ د پاچا حکم زه مجبور کړم، ترڅو په داسې بېره لار شم چې ما دومره وخت پيدا نه کړ چې خپله توره يا کومه بله

وسله راواخلم.» ⑨ اخيملك ځواب وركړ: «ما سره د فلسطيني جليات يعنې د هغه چا توره شته چې تا د ايله په دره كې وواژه. هغه توره ما په يوه ټوكر كې تاوه كړې ده او هغه د كاهن د سپېڅلي پېشبند شاته ده، كه چېرې غواړې نو وايې خله. دلته بې له دې توري بله نشته.» داود وويل: «هغه ماته راکړه، دا تر ټولو ښه توره ده.»

⑩ نو داود په هماغه ورځ لاړ، د شاوول څخه وتښتېد او د جت پاچا اخيش ته يې ځان ورساوه. ⑪ خو د اخيش درباريانو هغه ته وويل: «ايا دا داود، د خپل هېواد پاچا نه دی؟ دا هغه سړی دی چې د هغه په اړه به ښځو د گډا کولو په وخت کې دا سندري ويلې:

شاوول وژلي دي زرگونه خلک

خو داود لس چنده د هغه نه زيات»

⑫ د هغوی خبرو په داود باندې ډېره اغيزه وکړه او د اخيش پاچا څخه ډېر زيات ووپرېده. ⑬ نو کله چې داود د هغوی سره و، هغه خپل ځان په لېونتوب وواهه. کله چې هغوی هڅه وکړه چې دی ونيسي، نو هغه د لېوني په شان عمل کاوه. هغه به په دروازو باندې کړښي ويستلي او په خپله بريره باندې به يې لارې تويولي. ⑭ نو

اخيښ خپلو درباريانو ته وويل: «گورئ! دا سړی لېونی دی! هغه مو ولې ماته راوستلی دی؟» (۱۵) ایا لږ لېونیان لرم؟ ولې دې بل هم راوست چې خپل د لېونتوب په حرکتونو سره ما وځوروي؟ زه نه غواړم چې هغه زما مانی ته راننوخې.»

داود ادولام او مصفه ته ځي

(۱) داود د جت څخه لار او د ادولام سمخې ته وتښتېد. کله چې د هغه ورونو او د هغه پاتې کورنۍ واورېدل چې هغه هلته دی، نو دوی هلته د هغه سره یوځای شول. (۲) هغه خلک چې په تکلیف کې وو یا پوروري وو یا شکایت یې درلود، داود ته راتپول شول او هغه د دوی مشر شو. شاوخوا څلور سوه سړي د هغه سره وو.

(۳) داود له هغه ځای څخه د موآب مصفي ښار ته لار او د موآب پاچا ته یې وويل: «مهرباني وکړئ، زما مور او پلار ته اجازه ورکړئ چې راشي او ستاسو سره پاتې شي، تر هغې پورې چې زه پوه شم چې خدای به زما دپاره څه کوي.» (۴) نو داود خپل مور او پلار د موآب پاچا ته بوتلل او دوی د هغه سره تر هغه وخته پورې پاتې شول، ترڅو پورې چې داود په یو خوندي ځای کې پټ ؤ.

⑤ يوه ورځ جاد نبي داود ته وويل: «دلته مه پاتې كېږه، د يهودا خاورې ته لاړ شه.» نو داود لاړ او د حارث ځنگل ته ورغی.

د كاهنانو عام وژنه

⑥ يوه ورځ شاوول په جبعه كې په يوې غونډې باندې د غز د ونې لاندې نېزه په لاس ناست ؤ او ټول افسران يې د هغه په شاوخوا كې ولاړ وو. هغه ته خبر ورغی چې داود او د هغه سړي پيدا شول. ⑦ هغه خپلو افسرانو ته وويل: «ای د بنيامين خلكو! واورئ، ايا د يسي زوی به تاسو ټولو ته ځمكې او د انگورو باغونه دركړي؟ ايا هغه به تاسو د زر كسيزه ډلې قوماندانان او يا د سل كسيزه ډلې قوماندانان وټاكي؟ ⑧ ايا د دې دپاره تاسو زما په ضد دسيسه جوړوئ؟ تاسو يو هم ماته ونه ويل چې زما خپل زوی د داود سره لاس يو كړی دی. هېڅوك نشته چې په ما زړه وسوځوي يا ماته ووايي چې زما خپل سړی داود همداوس زما د وژلو دپاره موقع لټوي او زما زوی هغه هڅولی دی!» ⑨ خو ادومي دواغ چې د شاوول د افسرانو سره ولاړ ؤ، وويل: «ما د يسي زوی وليده چې په نوب كې د اخيتوب زوی اخيملك ته راغی. ⑩ اخيملك د څښتن څخه پوښتنه وكړه چې داود بايد څه وكړي او وروسته هغه داود ته يو څه خواږه او د فلسطيني جليات توره ورکړه.»

۱۱ نو شاوول پاچا د اخیټوب زوی اخیملک کاهن او د هغه د پلار ټوله کورنۍ چې هغوی هم په نوب کې کاهنان وو، راوغوښتل او د ده حضور ته حاضر شول. ۱۲ شاوول وویل: «ای د اخیټوب زوی، واوره!» هغه ځواب ورکړ: «هو، بناغلیه، زه ستاسو په خدمت کې یم.» ۱۳ شاوول د هغه څخه پوښتنه وکړه: «تا او د یسې زوی ولې زما په ضد دسیسه جوړه کړې ده؟ ولې دې هغه ته ډوډۍ او توره ورکړې ده او د هغه دپاره دې د خدای سره مشوره کړې ده؟ هغه اوس زما په ضد راپورته شوی او موقع لټوي چې ما ووژني!» ۱۴ اخیملک په ځواب کې وویل: «ستاسو په افسرانو کې داود تر ټولو وفادار دی! هغه ستاسو زوم دی، ستاسو د ساتونکو مشر دی او په شاهي دربار کې هر یو د هغه درناوی کوي. ۱۵ هو، ما د هغه دپاره د خدای سره مشوره کړې ده او دا لومړی ځل نه دی. تر کومه ځایه چې ستاسو په ضد دسیسې خبره ده، نو تاسو اعلیحضرت باید په ما او همدارنگه زما په کورنۍ باندې تور ونه لگوي، د دې خبرې څخه زه هېڅ خبر نه یم!» ۱۶ پاچا وویل: «ای اخیملکه! ته او ستا د پلار ټوله کورنۍ باید ووژل شی.» ۱۷ په دې وخت کې پاچا هغه ساتونکو ته چې د ده په څنگ کې وو، امر وکړ: «د څښتن کاهنان ووژني، ځکه چې دوی هم د داود پلویان دي. دوی پوهېدل چې هغه تښتي، خو بیا هم دوی زه خبر نه کړم.» خو د پاچا ساتونکو ونه غوښتل چې د څښتن په کاهنانو باندې لاس

پورته کړي او هغوی ووژني. (۱۸) نو شاوول ادومي دواغ ته وويل:
«ته هغوی ووژنه!» او دواغ هغوی ټول ووژل. په هغه ورځ يې پنځه
اتيا کاهنان چې د کتان سپېڅلي پېشبندونه به يې اغوستل، ووژل.
(۱۹) وروسته نوب د کاهنانو ښار ته لاړ او د کاهنانو کورنۍ د ښځو
او سړيو نه نيولې تر کوچنيانو او تي رودونکو ماشومانو پورې يې
ټول ووژل. حتی غويان، خره او د هغوی پسونه يې هم ژوندي
پرېښودل.

(۲۰) خو ابياتار چې د اخيملک د زامنو څخه او د اخيتوب لمسی
و، وټنټېد او لاړ چې د داود سره يوځای شي. (۲۱) هغه داود ته خبر
ورکړ چې شاوول د څښتن کاهنان ووژل. (۲۲) داود ابياتار ته وويل:
«کله چې ما په هغه ورځ ادومي دواغ هلته وليده، زه پوه شوم چې
هغه به خامخا شاوول ته خبر ورکوي. نو ستا د ټولو خپلوانو د
مړينې مسووليت زما په غاړه دی. (۲۳) زما سره پاتې شه او مه
وېرېږه. هغه سړی چې غواړي تا ووژني، هغه غواړي چې ما هم
ووژني. ته به زما سره خوندي يې.»

داود د قعيلي ښار ژغوري

(۱) يوه ورځ داود ته خبر ورسېده چې فلسطينيانو د قعيلي په
ښار باندي حمله کړې ده او درمندونه لوټوي. (۲) نو هغه د څښتن

خخه پوښتنه وکړه: «ايا زه لار شم او په فلسطينيانو باندې حمله وکړم؟» خښتن خواب ورکړ: «هو، په هغوی باندې حمله وکړه او قعيله وژغوره.» ٣ خو د داود کسانو هغه ته وويل: «مونږ دلته په يهودا کې وپرېږو، نو که د فلسطينيانو د خواکونو مقابلې دپاره قعيلې ته لار شو، زمونږ وېره به نوره هم زياته شي.» ٤ داود يوځل بيا د خښتن خخه پوښتنه وکړه او خښتن هغه ته خواب ورکړ: «قعيلې ته لار شه، حکه چې زه به فلسطينيان تاته تسليم کړم.» ٥ نو داود د خپلو سړيو سره قعيلې ته لار او د فلسطينيانو په خواکونو باندې يې حمله وکړه. د هغو خخه يې زيات ووژل او د هغوی خاروي يې يووړل. په دې ډول داود د قعيلې ښار وژغوره.

٦ کله چې ابياتار د اخيملک زوی وټنښت او په قعيله کې د داود سره يوځای شو، سپېڅلی پېښند يې له ځان سره راوړ. ٧ شاوول ته خبر ورسېده چې داود قعيلې ته تللی دی، هغه وويل: «خدای هغه ماته راتسليم کړ. داود خپل ځان د دېوال او د قوي دروازو لرونکي ښار کې کلابند کړی دی.» ٨ نو شاوول خپل ټول خواکونه د جگړې دپاره راوغوښتل چې قعيلې ته لار شي او داود او د هغه سړي کلابند کړي.

٩ کله چې داود واورېدل چې شاوول په هغه باندې د حملې کولو نيت لري، هغه ابياتار کاهن ته وويل: «سپېڅلی پېښند دلته

راوړه.» ۱۰ داود دعا وکړه: «ای خښتنه، د اسراييلو خدايه! ما اورېدلي دي چې شاوول نيت لري چې قعيلې ته راشي او بنار زما يعنې ستا د غلام په خاطر له منځه يوسي.» ۱۱ ايا د قعيلې بناريان به ما شاوول ته وسپاري؟ ايا لکه څنگه چې مې اورېدلي دي شاوول به په رښتيا سره راشي؟ ای خښتنه، د اسراييلو خدايه، زه تاته زاري کوم چې ځواب راکړه!» خښتن ځواب ورکړ: «شاوول به راشي.»

۱۲ داود پوښتنه وکړه: «ايا د قعيلې بناريان به ما او زما سړي شاوول ته وسپاري؟» خښتن وويل: «هغوی به تاسو وسپاري.» ۱۳ نو داود او د هغه سړي چې شمېر يې شپږ سوه تنه وو، د قعيلې څخه لاړل او د يو ځای څخه به بل ځای ته تلل. کله چې شاوول ته خبر ورسېده چې داود د قعيلې څخه تښتېدلی دی، نو هغه خپل د تگ پلان پرېښود.

داود په غرونو کې

۱۴ داود د زيف د دښتې په غرنۍ سيمه کې په خوندي ځايونو کې اوسېده. شاوول تل هڅه کوله چې هغه پيدا کړي، خو خداى داود هغه ته په لاس نه ورکاوه.

۱۵ کله چې داود په حورش کې د زيف په دښته کې ؤ، هغه پوه شو چې شاوول د هغه د وژلو دپاره راوتلی دی. ۱۶ د شاوول زوی

يوناتان حورش ته د داود ليدلو ته ورغی او هغه ته يې ډاډ ورکړ چې خدای ستا سره مل دی. (۱۷) يوناتان وويل: «مه وپرېره، زما پلار به ونه شي کولای چې تا پيدا کړي. ته به په اسراييلو باندي پاچا شي او زه به په رتبه کې ستا نه دوهم يم، زما پلار شاوول هم په دې باندي پوهيږي.» (۱۸) هغوی دواړو د څښتن په حضور کې تړون وکړ. بيا يوناتان کور ته لاړ، خو داود په حورش کې پاتې شو.

(۱۹) د زيف خلک شاوول ته چې په جبعې کې اوسېده لاړل او ورته ويې ويل: «داود زمونږ په سيمه کې، په حورش کې د خخيله په غره کې چې د يهودا د دښتې په جنوب کې پروت دی، پټ شوی دی. (۲۰) اعليحضرته! اوس نو کله چې ستاسو خوبنه وي راشی او مونږ د دې مسووليت په غاړه لرو چې هغه تاسو ته وسپارو.» (۲۱) شاوول ځواب ورکړ: «څښتن دې تاسو ته برکت درکړي، ځکه چې تاسو په ما باندي ډېره مهرباني کوئ.» (۲۲) شاوول زياته کړه: «لاړ شی، نور تياری هم ونيسی او معلومه کړی چې داود د عادت له مخې چېرته ځي او چا دی په هغه ځای کې ليدلی دی. ما اورېدلي دي چې هغه ډېر مکرجن دی. (۲۳) د هغه د پټېدلو ټول ځايونه معلوم کړی او د ښکاره معلوماتو سره بېرته ماته راشی. وروسته له هغې به زه ستاسو سره لاړ شم، که چېرې د يهودا د سيمې په هره قبيله کې وي، زه به يې پيدا کړم.»

٢٤ نو دوی رخصت شول او د شاوول څخه مخکې زیف ته
 لارل. داود او د هغه کسان د معون په دښته کې وو یعنې د یهودا د
 دښتې د جنوبي برخې په یوه دره کې. ٢٥ شاوول او د هغه کسانو په
 لټولو پیل وکړ، کله چې داود ته په دې هکله خبر ورسېده، هغه یو
 لوی گټ ته چې د معون په دښته کې ؤ لار او هلته پاتې شو. کله
 چې شاوول دا واورېدل، نو داود پسې د معون دښتې ته لار. ٢٦
 شاوول د یو غره یوه اړخ ته او داود او د هغه سړي د غره بل اړخ
 ته تلل او بیرته یې کوله چې د شاوول څخه وتښتې. څنگه چې
 شاوول او د هغه ځواکونه داود او د هغه سړیو ته نژدې کېدل چې
 دوی ونیسي، ٢٧ یو استازی شاوول ته راغی او ویې ویل: «زر
 راشه! فلسطینیانو زمونږ په خاورې حمله کړې ده.» ٢٨ نو شاوول د
 داود تعقیبول پرېښودل او لار چې د فلسطینیانو سره وجنگېږي. له
 دې امله دا ځای «د تښتې د گټ» په نوم یاد شو. ٢٩ داود لار او د
 عین جدي په خوندي ځای کې اوسېده.

داود نه غواړي شاوول ووژني

١ کله چې شاوول د فلسطینیانو سره د جنگ څخه وروسته
 راستون شو، هغه خبر شو چې داود د عین جدي په دښته کې دی.
 ٢ شاوول په اسراییلو کې د ډېرو ښو عسکرو څخه درې زره

کسان واخیستل او لار چې د غرنۍ وزو گټونو ته نژدې داود او د هغه سړي ولټوي. (۳) هغه په لاره کې د پسونو د پنډېدلو ځای ته نژدې یوې سمخې ته ورغی او لار چې خپل حاجت رفع کړي. دا هماغه سمخه وه چې داود او د هغه سړي په کې په اخرنی څنډه کې پټ شوي وو. (۴) د داود سړیو هغه ته وویل: «دا ستا دپاره یوه موقع ده! څښتن تاته ویلي وو چې هغه به ستا دښمن ستا په لاس تسلیم کړي او هرڅه چې غواړې د هغه سره یې وکړې.» داود غلی لار او بې له دې چې شاوول پوه شي د هغه د چپني څخه یې یوه ټوټه غوڅه کړه. (۵) له هغې وروسته د داود وجدان نارامه شو، ځکه چې د هغه د چپني ټوټه یې غوڅه کړې وه. (۶) هغه خپلو کسانو ته وویل: «څښتن دې ما له دې څخه وساتي چې خپل بادار ته چې څښتن هغه د پاچا په توگه غوره کړی دی، زیان ورسوم! زه باید هغه ته ډېر لږ زیان هم ونه رسوم، ځکه چې هغه د څښتن له خوا غوره شوی پاچا دی.» (۷) په دې خبرو داود خپل سړي ورتل او هغوی یې پرېښودل چې په شاوول باندې حمله وکړي. شاوول سمخه پرېښودله او په خپله لاره لاړ.

(۸) داود هم د سمخې څخه راووت او شاوول ته یې غږ وکړ: «اعلیحضرته! زما باداره!» کله چې شاوول شاته وکتل، داود د درناوي په خاطر په ځمکه باندې پرمخې پرېوت. (۹) هغه شاوول

ته وويل: «ولې د خلكو خبرې اورئ چې وايي: «پام كوه، داود غواړي چې تاته زيان ورسوي؟» (۱۰) تاسو په خپله وليدل چې همدا اوس په دې سمخه كې خښتن ماته په لاس راكړئ. زما ځينو كسانو زه وهخولم چې تاسو ووژنم، خو ما درباندي رحم وكړ. هغوى ته مې وويل: «زه به هېڅكله خپل بادار ته زيان ونه رسوم، ځكه چې خښتن هغه غوره كړى دى چې پاچا شي.» (۱۱) وگوره، اى زما پلاره، زما په لاس كې څه شى دى! ليدلى شې چې دا ستا د چينې يوه ټوټه ده. ما كولاى شول چې تا ووژنم، خو د هغې په ځاى مې يوازې ستا چينه غوڅه كړه. يقين وكړه چې زه ستا په ضد د ياغيټوب يا تاته د زيان رسولو په فكر كې نه يم. ما ستا سره غلطې نه ده كړې، خو ته زما د وژلو په لټه كې يې. (۱۲) خښتن دې قضاوت وكړي چې زمونږ څخه كوم يو ملامت دى! خښتن دې ستا څخه د هغو بدو كارونو بدله واخلي چې زما سره دې كړي دي، خو سره له دې به زه ډېر لږ زيان هم تاته در ونه رسوم. (۱۳) لكه چې پخوانى متل دى: «بد كارونه يوازې د بدو خلكو په وسيله ترسره كېږي، نو زه به تاته زيان ونه رسوم.» (۱۴) د اسراييلو پاچا د چا په ضد وتلى دى؟ تاسو څوك تعقيبوي؟ مړ سپى؟ يا ورږه؟ (۱۵) خښتن به قضاوت كوي او هغه به دا پرېكړه كوي چې زمونږ څخه كوم يو ملامت دى. هغه دې دا موضوع وڅېړي، زما دفاع دې وكړي او ستا د لاس څخه دې ما وژغوري.»

۱۶ کله چې داود خپلې خبرې خلاصې کړې، شاوول پوښتنه وکړه: «ای داوده زما زویه! ایا دا په رښتیا ته یې؟» او په لوړ اواز یې په ژړا پیل وکړ. ۱۷ شاوول زیاته کړه: «ته زما څخه ډېر نېک یې. تا زما سره ښه چلند، خو ما ستا سره بد چلند کړی دی. ۱۸ تا نن وښودله چې زما سره دې ښېکڼه وکړه، ځکه سره له دې چې څښتن زه تاته تسلیم کړم، خو تا ونه وژلم. ۱۹ کله چې یو کس خپل دښمن پیدا کړي ایا هغه به یې له زیان رسولو پرېږدي؟ د هغه چلند په سبب چې نن دې زما سره وکړ، څښتن دې تاته اجر درکړي. ۲۰ اوس زه په دې باندې یقین لرم چې ته به پاچا شې او ستا پاچاهي به په اسراییلو باندې ټینګه شي. ۲۱ خو د څښتن په نوم قسم وخوره چې زما اولاده به نه وژني او زما نوم به زما د پلار د کورنۍ څخه له منځه نه وړي.» ۲۲ نو داود د شاوول دپاره قسم وخور. وروسته له هغه شاوول خپل کور ته ستون شو، خو داود او د هغه سړي خپل خوندي ځای ته لاړل.

د سمویل مړینه

۱ هغه وخت راوړسېد چې سمویل مړ شو. ټول اسراییلیان راټول شول او د هغه دپاره یې ویر وکړ. هغه یې په رامه کې په خپله ځمکه کې ښخ کړ. وروسته له هغه داود د فاران دښتې ته لاړ.

داود، نابال او ایجایل

٣-٢ په هغه ځای کې د کالیب د قبیلې څخه یو سړی ؤ چې نابال نومېده. هغه د معون د ښار څخه ؤ او د کرمل ښار ته نژدې یې خپله ځمکه درلودله. نابال ډېر شتمن سړی ؤ او درې زره پسونه او زر وزې یې درلودلې. د هغه ښځه ایجایل ښکلې او هونبیاره وه، خو نابال سخت او بد خوښه سړی ؤ.

نabal په کرمل کې خپل پسونه سکولول ٤ او داود چې هغه وخت په دښته کې ؤ، دا خبره یې واورېدله. ٥ نو لس تنه ځوانان یې د دې امر سره واستول چې کرمل ته لاړ شي، نابال پیدا کړي او د ده سلامونه هغه ته ورسوي. ٦ داود هغوی ته امر وکړ چې نابال ته ووايي: «خوشحاله او ژوندی اوسې! تاسو ته او ستاسو کورنۍ ته ښه روغتیا غواړم! هغو ټولو ته چې ستاسو سره دي، هم روغتیا غواړم! ٧ ما واورېدل چې د پسونو د سکولولو وخت دی. کله چې ستاسو شپانه زمونږ سره وو، مونږ د هغوی سره بد چلند نه ؤ کړی. ټول وخت چې هغوی په کرمل کې وو د هغوی څخه هېڅ شی ورک نه شو. ٨ د خپلو خدمتکارانو څخه پوښتنه وکړئ او دوی به درته ووايي. نن ځانگړې ورځ ده. له دې امله زما د ځوانانو سره مهربانه اوسئ. مهرباني وکړئ څه چې راکولای شی مونږ او خپل

زوی داود ته یې راگری.»

⑨ د داود کسان راورسېدل او د داود په نوم یې نابال ته پیغام ورکړ. بیا هغوی د ځواب دپاره منتظر شول. ⑩ نابال د داود خدمتگارانو ته په ځواب کې وویل: «داود څوک دی؟ د یسی زوی څه کار کوي؟ په دې ورځو کې ډېر نوکران د خپلو بادارانو څخه تښتي. ⑪ ایا هغه ډوډی، اوبه او غوښه چې د خپلو پسونو سکولونکو دپاره مې تیار کړي دي، واخلم او هغو خلکو ته یې ورکړم، چې زه نه پوهېږم د کوم ځای څخه راغلي دي؟»

⑫ نو د داود خدمتگاران بېرته هغه ته ورغلل او هرڅه چې نابال ویلي وو، ورته بیان یې کړل. ⑬ داود خپلو کسانو ته امر وکړ: «خپلې توري له ملا وتړئ!» نو دوی خپلې توري وتړلې او داود خپله توره وتړله. شاوخوا څلور سوه کسان د داود سره لاړل او دوه سوه کسان د سامانونو سره پاتې شول.

⑭ د نابال د خدمتگارانو څخه یو کس د نابال ښځې ایبجایل ته وویل: «ایا تا اورېدلي دي؟ داود د دښتې څخه ځینې استازي زمونږ بادار ته رالېږلي وو چې د هغه سلامونه ورته ورسوي، خو نابال دوی سپک کړل. ⑮ بیا هم د داود سړي زمونږ سره ډېر ښه وو. هغوی زمونږ سره بد چلند نه دی کړی او ټوله موده چې په دښته

کې د هغوی سره نژدې وو، زمونږ هېڅ شی ورک نه شو. (۱۶) په ټوله موده کې چې مونږ د دوی تر څنګ رمې څرولې، لکه د دېوال په شان یې شپه او ورځ زمونږ ساتنه کوله. (۱۷) اوس په دې هکله فکر وکړه او وگوره چې ته څه کولای شې، ځکه چې زمونږ په بادار او د هغه په ټوله کورنۍ باندې مصیبت راروان دی. هغه دومره بد خوږه سړی دی چې هېڅوک ورسره خبرې نه شي کولای.»

(۱۸) ایبجایل وخت له لاسه ورنه کړ، هغې دوه سوه دانې ډوډۍ، د شرابو دوه ژي، پنځه پاخه شوي پسونه، پنځه پیمانې وړیتې شوې غلې دانې، د ممیزو سل کلچې او د وچ شویو انځرو دوه سوه کلچې یې واخیستلې او هغه یې په څرو باندې بار کړې. (۱۹) بیا هغې خپلو خدمتګارانو ته وویل: «تاسو مخکې لار شئ او زه درپسې ځم.» خو هغې خپل مېړه نابال ته څه ونه ویل. (۲۰) هغه په خپل څره باندې سپره وه او د غره لمنې ته رابنکته کېدله چې ناڅاپه یې داود او د هغه کسان ولیدل چې د هغې خواته راروان وو. (۲۱) داود لږ مخکې ویلي وو: «دا بې گټې وه چې د دې سړي شتمني مې په دې دښته کې وساتله چې د هغه هېڅ شی ورک نه شو. هغه د بنو په بدل کې راسره بد وکړل. (۲۲) خدای دې ما ووژني که چېرې زه د سهار څخه مخکې د نابال خلکو څخه اخیستلې نارینه هم ونه وژنم.»

(۲۳) کله چې ایبجایل داود ولیده، هغه په بېړه د خپل څره څخه

رانېكته شوه او د هغه د درناوي په خاطر ټيټه شوه. (٢٤) هغه د داود
 پښو ته پرپوتله او ويي ويل: «ای زما باداره، پرپردي چي ملامتي
 يوازي په ما باندي وي. خپلي خدمتگاري ته اجازه ورکړي چي
 خبري درسره وکړم، واورئ چي ستاسو خدمتگاره څه وايي. (٢٥)
 زما بادار دي د دغه بېکاره سړي نابال پروا نه ساتي، هغه کټ مټ
 د خپل نوم په شان کم عقل سړی دی! ای باداره، کله چي ستاسو
 خدمتگاران راورسېدل زه په هغه ځای کې نه وم. (٢٦) دا څښتن دی
 چي تاسو يې د خپلو دښمنانو څخه د بدل اخيستلو او وژلو څخه
 منع کړي يی. اوس زه تاسو ته د ژوندي څښتن په نوم او ستاسو په
 سر قسم خورم چي ستاسو دښمنان او هغوی چي غواړي تاسو ته
 زيان ورسوي لکه د نابال په شان به سزا ومومي. (٢٧) مهرباني
 وکړئ، دغه سوغات چي تاسو ته مې راوړی دی قبول کړئ او
 خپلو سړيو ته يې ورکړئ. (٢٨) ای ښاغلیه، هیله لرم کومه خطا چي
 زما څخه شوې ده هغه راته وبخښئ. څښتن به تاسو او همدارنگه
 ستاسو اولاده هم پاچاهان کړي، ځکه چي تاسو د هغه دپاره
 جنگپړئ او ترڅو پورې چي ژوندي يی، بد کار به ونه کړئ. (٢٩) که
 چېرې څوک په تاسو باندي حمله وکړي او ستاسو د وژلو هڅه
 وکړي، ستاسو څښتن خدای به تاسو داسې خوندي وساتي لکه
 څوک چي د يوې قيمتي خزاني ساتنه کوي. خو ستاسو دښمنان به
 لپرې گوزار کړي لکه څنگه چي څوک تيره په مچنوغزه باندي

گوزاروي. (۳۰) او کله چې خښتن هغه ټول ښه کارونه چې ستاسو سره يې وعده کړې ده، سرته ورسوي او تاسو د اسراييلو مشر وټاکي، (۳۱) نو باداره! ستاسو وجدان به د بېخايه وژني يا د بدل اخيستلو د پښېمانۍ احساس نه کوي. او کله چې خښتن تاسو ته بری درکړي، نو ما هېره نه کړئ.»

(۳۲) داود ابيجايل ته وويل: «د اسراييلو د خښتن خدای ثنا دې وي چې نن ورځ يې ته زما د ليدلو دپاره راواستولي! (۳۳) ستا د ښه قضاوت دپاره دې د خدای شکر وي چې زه دې نن ورځ د وينې تويولو او زما په خپل لاس د بدل اخيستلو څخه وساتلم. (۳۴) خښتن پرېښودم چې تاته زيان ورسوم. خو زه د اسراييلو د ژوندي خدای په نوم قسم خورم چې که چېرې تا زما د ليدلو دپاره بېره نه وای کړې، نو تر سهاره پورې به د نابال ټول نارينه وژل شوي وای!» (۳۵) بيا داود هغه څه قبول کړل چې هغه ته يې راوړي وو او ورته وپي ويل: «په خير سره خپل کور ته لاړه شه، ستا خبرې مې واورېدلې او ستا غوښتنه مې ومنله.»

(۳۶) ابيجايل بېرته نابال ته ورغله، هغه په کور کې ؤ او يوه داسې مېلمستيا يې جوړه کړې وه لکه څنگه چې د پاچا دپاره جوړېږي. هغه نشه ؤ او خوشحاله ؤ. نو هغې تر سبا سهاره پورې ده ته هېڅ څه ونه ويل. (۳۷) نو وروسته له هغې چې نابال په سهار کې د نشې

څخه په حال شو، هرڅه چې پېښ شوي وو، هغې ورته وويل. په هغه باندې د زړه حمله راغله او هغه بيخي فلج شو. ^(۳۸) نابال لس ورځې په همدې حال کې ؤ او وروسته څښتن د هغه ژوند پای ته ورساوه.

^(۳۹) کله چې داود واورېدل چې نابال مړ شو، هغه وويل: «د څښتن ثنا دې وي! هغه د نابال څخه زما د سپکاوي بدله واخيستله او زه يې د بد کار څخه وساتلم. څښتن نابال ته د خپلو بديو سزا ورکړه.» وروسته له هغې داود اييجاييل ته پيغام واستاوه او غوښتنه يې ورڅخه وکړه چې د ده سره واده وکړي. ^(۴۰) د هغه خدمتگاران کرمل ته لاړل او اييجاييل ته يې وويل: «داود مونږ تاته رالېږلي يو چې تا د ځان سره بوځو چې د هغه سره واده وکړي.» ^(۴۱) اييجاييل د درناوي په خاطر ټيټه شوه او ويې ويل: «داود ته داسې ووايي:
«زه ستاسو وينځه دې ته تياره يم چې ستاسو خدمت وکړم او ستاسو د خدمتگارانو پښې ووينځم.» ^(۴۲) هغه زر پاڅېدله او په خپل خړه باندې سپره شوه. پنځه وينځې يې ورسره روانې شوې، هغه د داود د خدمتگارانو سره لاړله او په دې توگه د هغه بنځه شوه.

^(۴۳) همدارنگه داود د اخينوعم سره چې د يزرعيل څخه وه، هم واده کړی ؤ او دوی دواړه د هغه بنځې شوې. ^(۴۴) خو شاوول خپله

لور میکال چې د داود بنځه وه، فلتي د لایش زوی ته چې د جلیم
خخه ؤ، ورکړه.

داود بیا هم نه غواړي شاوول ووژني

① بیا د زیف خلک شاوول ته چې په جبعي کې اوسېده، لارل
او هغه ته یې وویل: «داود د حخیله په غره کې چې د یهودا دښتې
ته مخامخ دی، پټ شوی دی.» ② نو شاوول د اسراییلو د درې
زره غوره شویو عسکرو سره د داود د لټولو دپاره د زیف دښتې ته
لار. ③ شاوول د حخیله په غره کې چې دښتې ته مخامخ په لاره
کې دی خپلې خېمې ودرولې، خو داود په دښته کې پاتې شو. کله
چې هغه خبر شو چې شاوول د هغه د لټولو دپاره راغلی دی، ④
هغه جاسوسان واستول او پوه شو چې شاوول په رښتیا رارسېدلی
دی. ⑤ داود سمدلاسه هغه ځای ته روان شو چې شاوول په کې
خپلې خېمې ودرولې وې. نو داود هغه ځای ولیده چې شاوول او د
هغه د لښکرو قوماندان ابنیر د نیر زوی په کې ویده وو. د شاوول
کسان د ده په شاوخوا کې پراته وو او شاوول د هغوی په منځ کې
پروت ؤ.

⑥ نو داود د حیټي اخیملک او د یوآب د ورور ایشای چې د
زرویو زامن وو، خخه پوښتنه وکړه: «ستاسو دواړو خخه به کوم یو

زما سره د شاوول قرارگاه ته ننوځي؟» ايشای ځواب ورکړ: «زه
 درسه ځم.» ٧ بيا د شپې په وخت داود او ايشای د شاوول
 قرارگاه ته ورغلل او ويې ليدل چې شاوول د هغې په منځ کې ويده
 دی او نېزه يې خپل سرته نژدې په ځمکه کې تومبلې ده. ابنير او
 عسکر د هغه په شاوخوا کې ويده وو. ٨ ايشای داود ته وويل:
 «نن شپه خدای ستا دبنمن ستا په لاس کې درکړی دی. اوس
 اجازه راکړه چې هغه په يو گوزار د هغه په خپله نېزه د ځمکې سره
 مېخ کړم او دوهم گوزار به پرې ونه کړم.» ٩ خو داود ايشای ته
 وويل: «هغه له منځه مه وړه! څښتن به په يقين سره هغه چاته سزا
 ورکړي چې د هغه غوره شوي پاچا ته زيان ورسوي.» ١٠ داود
 زياته کړه: «د ژوندي څښتن په نوم قسم، هغه ورځ به راشي چې
 څښتن شاوول ووژني. يا به په خپل اجل مړ شي او يا په جگړه کې
 ووژل شي.» ١١ څښتن دې داسې نه کړي چې زه دې هغه چاته د
 زيان رسولو هڅه وکړم چې څښتن پاچا کړی دی! اوس هغه نېزه او
 د اوبو کوزه چې د ده سرته ايښې دي راواخله او څه چې لار شو.»
 ١٢ نو داود نېزه او د اوبو کوزه چې د شاوول سرته ايښې وې،
 راواخيستلې او هغه او ايشای لارل. هېچا ونه ليدل او پوه نه شول
 چې څه پېښ شول او هېڅوک راوينښ نه شو. هغوی ټول ويده وو،
 ځکه چې څښتن په هغو ټولو باندې دروند خوب راوستلی و.

۱۳) بیا داود د درې بلې خواته تېر شو او د غونډې په سر باندې

و درېده. د دوی ترمنځ زیاته فاصله وه. ۱۴) داود ابیر او د شاوول لښکرو ته نارې ووهلې: «ای ابیره! ته زما اواز اورې؟» ابیر ځواب ورکړ: «ته څوک یې چې نارې وهې او پاچا راپاخوې؟» ۱۵) داود ځواب ورکړ: «ای ابیره! په اسرایلو کې ستا په شان تکړه سړی څوک شته؟ نو بیا ولې د خپل بادار یعنې پاچا ساتنه نه کوي؟ همدا اوس یو څوک قرارگاه ته ننوتی ؤ چې ستا بادار ووژني. ۱۶) ای ابیره! ته په خپله دنده کې ناکام شوې، زه د ژوندي څښتن په نوم قسم خورم چې تاسو ټول د مرگ لایق یی، ځکه چې تاسو د خپل بادار چې څښتن هغه پاچا کړی دی، ساتنه نه ده کړې. وگوره! چرته ده د پاچا نېزه؟ چرته ده د اوبو هغه کوزه چې د هغه سرته ایښي وه؟»

۱۷) شاوول د داود اواز وپېژانده او ویې ویل: «ای زما زویه داوده، ایا دا ستا اواز دی؟» داود ځواب ورکړ: «هو، اعلیحضرته! دا زما اواز دی.» ۱۸) او هغه زیاته کړه: «ای باداره، تاسو ولې خپل نوکر تعقیبوی؟ ما څه کړي دي؟ کوم جرم مې کړی دی؟» ۱۹) ای اعلیحضرته، زما خبرې واورئ، که چېرې داسې وي چې څښتن تاسو زما په ضد لمسولی یی، نو یوه نذرانه دې قبوله کړي. خو که چېرې دا د ځینو خلکو کار وي، نو د څښتن لعنت دې په هغوی

باندي نازل شي، حُكه چې هغوی زه د خښتن د وطن څخه چيرته
چې زما کور ؤ، بل هېواد ته وشړلم. يعنې دا چې هغوی ما
مجبوروي چې د پرديو خدايانو عبادت وکړم. (۲۰) اوس مه پرېږدئ
چې د خښتن د حضور څخه لېرې په پردی خاوره کې ووژل شم. د
اسرايلو پاچا د څه دپاره راوځي چې زما په شان يوه ورېره
ووژني؟ هغه ولې لکه د يوې زرکې په شان ما لټوي؟»

(۲۱) بيا شاوول وويل: «ما گناه کړې ده! بېرته راشه، ای زما زويه
داوده! په دې خاطر چې نن شپه دې زه ژوندی پرېښودم، زه به بيا
هېڅکله تاته زيان ونه رسوم. زما رفتار د کم عقلی ؤ! ما ډېره لويه
غلطي کړې ده.» (۲۲) داود ځواب ورکړ: «ای اعليحضرته! ستاسو
نېزه دلته ده، ستاسو د سړيو څخه دې يو کس راشي او هغه دې
واخلي. (۲۳) خښتن هر هغه چاته اجر ورکوي چې نېک او وفادار
وي. هغه نن ته ماته په لاس راگرې وي، خو ما ونه غوښتل هغه
چاته زيان ورسوم چې خښتن د پاچا په توگه غوره کړی دی. (۲۴)
لکه څنگه چې نن ما ستا ژوند وژغوره، نو خښتن دې هم زما
ژوند وژغوري او ما دې د ټولو مصيبتونو څخه خلاص کړي.» (۲۵)
نو شاوول داود ته وويل: «ای زما زويه داوده! خدای دې تاته
برکت درکړي، ته به مهم کارونه وکړې او په هغو کې به بريالی يې.»
نو داود په خپله لاره لار او شاوول خپل کور ته ستون شو.

داود بيا د فلسطينيانو په منځ کې پناه اخلي

① خو داود د خپل ځان سره فکر وکړ: «يوه ورځ به شاوول ما ووژني، زما دپاره تر ټولو ښه خبره دا ده چې د فلسطينيانو خاورې ته وتبنتم. نو شاوول به په اسراييلو کې زما د لټون څخه لاس واخلي او زه به د هغه له لاسه خلاص شم.» ② نو داود د خپلو شپږ سوه کسانو سره د اسراييلو د سرحد څخه تېر شو او د جت پاچا اخيش ته چې د معوک زوی ؤ، ورغی. ③ داود او د هغه کسان په جت کې د اخيش سره ځای په ځای شول. د هر سړي سره خپله کورنۍ وه. همدارنگه د داود سره خپلې دوه ښځې يعنې يزرعيلي اخينوعم او د نابال کونډه ايبجايل کرملي وې. ④ کله چې شاوول واورېدل چې داود جت ته تنبېدلی دی، هغه د داود د لټولو هڅه پرېښودله.

⑤ داود اخيش ته وويل: «که زما څخه خوشحاله يی ماته يو وړوکی ښار راکړی چې په کې واوسېږم. باداره! زما دپاره دا لازمه نه ده چې ستاسو سره په پایتخت کې واوسېږم.» ⑥ نو اخيش په هغه ورځ داود ته د صقلغ ښار ورکړ او له دې امله د صقلغ ښار تر نن ورځې پورې د يهودا د پاچاهانو دی. ⑦ داود يو کال او څلور مياشتې د فلسطينيانو په خاوره کې ژوند وکړ.

⑧ په دې دوران کې به داود او د هغه کسانو په جشوريانو،
 جرزيانو او عماليقيانو باندې حملې کولې. دغه قومونه د ډېرې
 اوږدې مودې راهيسې په هغه خاوره کې چې د شور څخه تر مصر
 پورې رسېدله، اوسېدل. ⑨ کله به چې داود په يوې سيمې باندې
 حمله کوله، نو يو سړی يا ښځه به يې هم ژوندی نه پرېښود.
 همدارنگه د هغوی پسونه، غويان، خره، اوبنان او حتی کالي به يې
 اخيستل. بيا به بېرته اخيش ته راستنېده. ⑩ کله به چې اخيش
 پوښتنه کوله: «دا څل دې په کوم ځای باندې حمله کړې ده؟» داود
 به ورته ويل: «زه د يهودا جنوبي برخې ته» يا «د یرحمیل سيمې
 ته» يا «هغې سيمې ته تللی وم چې قينيان په کې اوسېږي.» ⑪
 داود به هر يو سړی او ښځه وژل، ترڅو هېڅوک ونه شي کولای
 بېرته جت ته لاړ شي او خبر ورکړي چې داود او د هغه سړيو په
 رښتيا سره څه کړي دي. تر هغه وخته پورې چې داود په فلسطين
 کې اوسېده، همداسې به يې کول. ⑫ اخيش په داود باندې باور
 کاوه او د ځان سره به يې ويل: «د هغه خپل قوم اسراييل د هغه
 څخه دومره زياته کرکه کوي چې هغه به ټول عمر زما خدمت
 کوي.»

① په هغو ورځو کې فلسطينيانو خپل ځواکونه راټول کړل چې
 د اسراييلو سره جنگ وکړي. اخيش داود ته وويل: «ته بايد پوه

شي چې ته او ستا سړي بايد زما د لښکرو سره ملگرتيا وکړي.»
② داود وويل: «تاسو به په خپله ووينئ چې ستاسو نوکر څه
کولای شي.» اخيش ځواب ورکړ: «ډېر ښه، زه به تا ټول عمر خپل
ساتونکی وټاکم.»

شاوول د يوې کوډگرې سره مشوره کوي

③ په دې وخت کې سمويل مړ شوی ؤ او ټولو اسراييليانو د
هغه دپاره وير کړی ؤ او هغه يې په خپل ښار يعنې رامه کې ښخ
کړی ؤ.

شاوول کوډگران او هغه خلک چې د مړو د ارواحگانو سره يې
خبرې کولې د اسراييلو څخه شړلي وو.

④ د فلسطينيانو لښکري سره راټولې شوې او د شونيم ښار ته
نژدې يې خېمې ودرولې. شاوول ټول اسراييليان راټول کړل او د
جلبوع په غره کې يې خېمې ودرولې. ⑤ کله چې شاوول د
فلسطينيانو ځواکونه وليدل هغه ووپرېد او زړه يې سخت رپېده. ⑥
نو هغه د څښتن څخه پوښتنه وکړه چې څه وکړي، خو څښتن هغه
ته نه د خوبونو، نه د اوريم په کارولو او نه د نبيانو په وسيله ځواب
ورکړ. ⑦ نو شاوول خپلو درباريانو ته امر وکړ: «ماته يوه ښځه

راپیدا کړی چې کوډگره وي او د مرو د ارواحگانو سره مشورې کوي چې زه هغې ته ورشم او ورڅخه پوښتنه وکړم. « هغوی ځواب ورکړ: «د عین دور په ښار کې یوه کوډگره ښځه شته.»

⑧ نو شاوول خپله خپره بدله کړه، نور کالي یې واغوستل او د خپلو دوه کسانو سره د شپې په تیاره کې هغې ښځې ته ورغی. هغه ورته وویل: «زما دپاره د ارواحگانو سره مشوره وکړه او ماته ووايه چې څه کېدونکي دي. هغه سړی ماته راوغواړه چې زه یې نوم درته وایم.» ⑨ خو ښځې هغه ته وویل: «بې له شکته ته پوهېږې چې شاوول څه کړي دي، هغه کوډگران او هغه څوک چې د مرو د ارواحگانو سره خبرې کوي د هېواد څخه شړلي دي. ولې دې راته دام ایښی دی چې ومې وژنې؟» ⑩ شاوول هغې ته د ژوندي څښتن په نوم باندې قسم وخور او ویې ویل: «په دې کار به ته سزا ونه مومي.» ⑪ نو ښځې پوښتنه وکړه: «څوک درته راوغواړم؟» هغه وویل: «سمویل راته راوغواړه.» ⑫ کله چې هغې ښځې سمویل ولیده، په لوړ اواز یې چیغې ووهلې. هغې شاوول ته وویل: «زه دې ولې وغولولم؟ ته شاوول یې!» ⑬ پاچا هغې ته وویل: «مه وپرېره! څه شی وینې؟» ښځې په ځواب کې وویل: «زه یوه ارواح وینم چې د ځمکې څخه دباندې راوځي.» ⑭ هغه پوښتنه وکړه: «هغه د څه شي په شان ښکاري؟» هغې وویل: «یو زوړ سړی چې

چپنه يې اغوستې ده راپورته کيږي.» نو شاوول پوه شو چې
سمويل دى، هغه د درناوي په خاطر په ځمکه باندې پرمخې
پرېوت.

١٥) سمويل شاوول ته وويل: «زه دې ولې په تکليف کړم چې
بېرته راشم؟» شاوول وويل: «زه په لوى مصيبت باندې اخته يم.
فلسطينيان زما سره جگړه کوي، خداى زما څخه خپل مخ اړولى
دى او ماته نور نه د نيانو او نه د خوبونو په وسيله ځواب راکوي.
نو تاسو مې د دې دپاره راوغوښتلئ چې راته ووايئ چې څه
وکړم.» ١٦) سمويل وويل: «اوس چې څښتن ستا څخه مخ اړولى
دى او ستا دښمن شوى دى، ولې زما سره مشوره کوي؟» ١٧) څښتن
هغه څه کړي دي چې زما په وسيله يې تاته ويلي وو. هغه ستا
څخه پاچاهي اخيستي او داود ته يې ورکړې ده. ١٨) تا د څښتن د
حکم څخه سرغړونه وکړه او د هغه قهر او غضب دې عماليقيانو ته
ونه بنود. نو ځکه څښتن دا ورځ په تا باندې راوستې ده. ١٩) پرته
له دې به څښتن اسراييل او تا دواړه فلسطينيانو ته په لاس ورکړي
او سبا به ته او ستا زامن زما سره يئ. څښتن به د اسراييلو لښکر
هم فلسطينيانو ته تسليم کړي.»

٢٠) شاوول سمدلاسه پرېوت او په ځمکه باندې اوږد وغزېده. د
سمويل له خبرو څخه ډېر ووېرېده. هغه خپل قوت له لاسه ورکړى

و، ځکه چې هغه ټوله ورځ او ټوله شپه هېڅ شی نه وو خوړلي. ^(۲۱)
 کله چې هغه بڼځه شاوول ته ورغله او ویې لیدل چې هغه ډېر
 وپړېدلی و، هغې ورته وویل: «گورئ، باداره! ما خپل ځان په خطر
 کې واچاوه او تاسو چې څه ماته ویلي وو، هغه کار مې وکړ. ^(۲۲)
 اوس مهرباني وکړئ څه چې زه وایم هماغسې وکړئ. اجازه
 راکړئ چې ستاسو دپاره یو څه خواړه تیار کړم. تاسو باید څه
 وخورئ، ترڅو د سفر دپاره پوره قوت پیدا کړئ.» ^(۲۳) شاوول
 انکار وکړ او ویې ویل: «نه یې خورم.» خو د هغه کسانو او هغې
 بڼځې هغه وهڅاوه او هغه د دوی خبره ومنله. هغه د ځمکې څخه
 راپورته شو او په کټ باندې کښېناست. ^(۲۴) هغې بڼځې په کور کې
 یو چاغ خوسی درلود، هغه یې زر حلال کړ. وروسته هغې یو څه
 اوږه راواخیستل، ویې اغزل او فطیره ډوډۍ یې پخه کړه. ^(۲۵) بیا یې
 هغه خواړه د شاوول او د هغه د کسانو په مخکې کېښودل او هغوی
 وخورل. په هماغه شپه هغوی پاڅېدل او روان شول.

فلسطینیان داود نه قبلوي

۱) فلسطینیانو خپل ټول ځواکونه په افیق کې راټول کړل او
 اسرایلیلیانو په یزرعیل کې د چینې سره خپلې خېمې ودرولې. ^(۲) د
 فلسطین پاچاهانو د خپلو سل کسيزو او زر کسيزو ټولنو سره

حرکت وکړ. داود او د هغه کسان د اخیش پاچا سره په هغوی پسې روان شول. ③ د فلسطینیانو قوماندانانو دوی ولیدل او پوښتنه یې وکړه: «دا عبرانیان دلته څه کوي؟» اخیش ځواب ورکړ: «دا داود دی، چې د اسراییلو د پاچا شاوول عسکري منصبدار دی. هغه زما سره د یو کال نه زیاته موده اوسېږي. هغه شاوول پریښی دی او زیات وخت وشو چې زما د لښکر سره یوځای شوی دی، نو ما په هغه کې هېڅ غلطی نه ده موندلې.» ④ خو د فلسطینیانو قوماندانان په اخیش باندې په قهر شول او هغه ته یې وویل: «دا سپری بېرته هغه ښار ته ولېږه چې هغه ته دې ورکړی دی. هغه مه پرېږده چې زموږ سره جنګ ته لاړ شي، کېدای شي چې د جنګ په وخت کې هغه زموږ په ضد شي. ځکه هغه ته ښه موقع ده چې زموږ د کسانو د سرونو پرې کولو په وسیله د خپل بادار مهرباني حاصله کړي. ⑤ دا هماغه داود دی د چا په هکله به چې خلکو د گډېدلو په وخت کې دا سندري ويلي:

شاوول وژلي دي زرگونه خلک

خو داود لس چنده د هغه نه زیات»

⑥ نو اخیش داود راوغوښت او ورته ویې ویل: «زه د اسراییلو د ژوندي څښتن په نوم قسم خورم چې ته ماته وفادار یې او زه په

دې خوښ يم چې زما سره لار شپې او وځنگيرې. د هغې ورځې
 څخه چې ته ماته رااوښتې يې په تا کې مې کومه غلطي پيدا نه
 کړه. خو نور پاچاهان تا نه خوښوي. (۷) اوس بېرته کور ته وگرځه
 او هېڅ داسې کار ونه کړې چې د سولې خلاف وي او فلسطيني
 پاچاهان ورباندې خفه شي. (۸) داود ځواب ورکړ: «ای بناغليه،
 زما څخه کومه غلطي شوې ده؟ لکه څنگه چې تاسو وايئ، له هغې
 ورځې څخه چې ما ستاسو خدمت پيل کړی دی په ما کې مو هېڅ
 غلطي ونه ليدله. نو ولې زه نه شم کولای چې ستاسو سره لار شم
 او د خپل بادار پاچا د دښمنانو سره وځنگيرم؟» (۹) اخيش ځواب
 ورکړ: «زه يې منم، زما په نظر کې ته لکه د خدای د فرښتې په شان
 وفادار يې، خو قوماندانانو وويل چې ته نه شې کولای چې زمونږ
 سره جنگ ته لار شې. (۱۰) نو ای داوده! تاسو ټول چې شاوول
 پرېښود او ماته رااوښتې، سبا سهار مجبور يئ چې وختي پاڅېرئ
 او څنگه چې رڼايي شي، نو لار شئ.»

(۱۱) نو داود او د هغه سړي سهار وختي پاڅېدل چې بېرته د
 فلسطين خاورې ته لار شي. فلسطينيان يزريعيل ته روان شول.

د عماليقيانو په خلاف جگړه

(۱) داود او د هغه کسان په درېمه ورځ صقلغ ته ورسېدل. هغه

وخت چې هغوی هلته نه وو، عماليقيانو د يهودا په جنوب او صقلغ باندې حمله کړې وه. صقلغ يې سوځولی ؤ (۲) او بنځې او کوچنيان يې د اسيرانو په توگه د ځان سره بپولي وو، خو څوک يې وژلي نه وو. (۳) کله چې داود او د هغه کسان صقلغ ته راوړسېدل، دوی پوه شول چې ښار سوځېدلی دی او د هغوی بنځې، زامن او لورگانې اسيران شوي دي. (۴) نو داود او د هغه کسانو په لوړ اواز سره تر هغې پورې وژړل چې په هغوی کې نور د دې توان پاتې نه شو چې وژاري. (۵) حتی د داود دوه بنځې، يزرعيلي اخينوعم او د کرملي نابال کونډه ابيجايل هم اسيرې شوې وې. (۶) داود ډېر زيات پرېشانه شو، ځکه چې د هغه کسانو د هغه د سنگسارولو خبرې کولې. هغوی د خپلو ماشومانو د لاسه ورکولو له امله ډېر په قهر وو. خو داود د خپل څښتن خدای څخه د زړه قوت لاسته راوړ.

(۷) بيا داود د اخيملک زوی ابياتار کاهن ته وويل: «سپېڅلی پېشبند ماته راوړه» او ابياتار دا کار وکړ. (۸) داود د څښتن څخه پوښتنه وکړه: «ايا زه د هغو يرغلگرو پسې ورشم؟ او هغوی ته به ورسېرم؟» څښتن ځواب ورکړ: «ورپسې ورشه! ته به په يقين سره هغوی ته ورسېرې او اسيران به ازاد کړې.» (۹) نو داود او د هغه شپږ سوه کسان روان شول. کله چې هغوی د بسور خوږ ته ورسېدل، نو د دوی څخه ځينې هلته پاتې شول. (۱۰) داود د څلور

سوه کسانو سره تعقیبولو ته دوام ورکړ. نور دوه سوه کسان دومره سترې شوي وو چې ویې نه شو کولای د هغه خوړ څخه تېر شي، نو دوی شاته پاتې شول.

①۱ د داود کسانو یو مصري سړی په صحرا کې پیدا کړ او هغه یې داود ته راوست. هغه ته یې یو څه خواړه او اوبه ورکړل، ①۲ همدارنگه یې د انځرو د کلچې څخه یوه ټوټه او د ممیزو دوه کلچې ورکړې. وروسته له دې چې هغه یې وخورلې هغه بېرته قوي شو، ځکه چې هغه درې ورځې او درې شپې نه څه خوړلي وو او نه څه څښلي وو. ①۳ داود د هغه څخه پوښتنه وکړه: «ستا بادار څوک دی او د کوم ځای یې؟» هغه ځوان ځواب ورکړ: «زه مصری یم او د یوه عماليقي غلام یم. درې ورځې کپړي چې ناروغ شوی یم، په دې خاطر خپل بادار پرېښودم. ①۴ مونږ د کریتیانو په علاقه، د یهودا په جنوبي برخه او د کالیب په سیمه باندې حمله وکړه او همدارنگه مونږ د صقلغ ښار وسوځاوه.» ①۵ داود د هغه څخه پوښتنه وکړه: «ایا ته به ما د هغو یرغلګرو پورې ورسوي؟» هغه ځواب ورکړ: «ماته د خدای په نوم باندې قسم وخوره چې ته به مې نه وژنې او نه به مې خپل بادار ته په لاس کې ورکوي، نو زه به تا هغوی ته ورسوم.»

①۶ نو دغه مصري داود هغوی ته ورساوه. یرغلګران په هرځای

کې خپاره شوي وو او د هغه ډېر لوی غنیمت له امله چې د
 فلسطين او يهودا څخه يې نيولی ؤ، خوړل يې او څښل يې او جشن
 يې نيولی ؤ. (۱۷) په راتلونکې ورځ د لمر خاته څخه مخکې داود په
 هغوی باندې حمله وکړه او تر ماننامه پورې يې جنگ وکړ. بې له
 هغو څلور سوه ځوانانو چې په اوښانو باندې سپاره شول او
 وتښتېدل، بل هېڅ يو ورڅخه په تېښته بريالی نه شو. (۱۸) داود ټول
 شيان چې عماليقيانو وړي وو، وژغورل چې په هغو کې د هغه دوه
 ښځې هم شاملې وې. (۱۹) هېڅوک نه ؤ ورک شوی، نه ځوان او نه
 زور، نه زامن او نه لورگانې او نه هغه شيان چې عماليقيانو د خپلو
 ځانونو دپاره د غنیمت په توگه نيولي وو. داود هرڅه بېرته تر لاسه
 کړل. (۲۰) همدارنگه داود د عماليقيانو ټولې رمې او پادې واخيستلې
 او د هغه کسانو دا د نورو څارويو په مخکې بېول او ويل يې: «دا د
 داود غنیمت دی!»

(۲۱) نو بيا داود هغو دوه سوه کسانو ته ورغی چې له ډېرې
 ستومانۍ څخه يې نه شو کولای چې په هغه پسې لاړ شي او د
 بسور په خوړ کې د هغه څخه شاته پاتې شوي وو. هغوی د داود او
 د هغو خلکو هرکلي ته ووتل چې د هغه سره وو. څنگه چې داود
 او د هغه کسان ورنژدې شول هغه د هغوی سره روغېر او د احوال
 پوښتنه وکړه. (۲۲) خو ځينو بدو او بېکاره سړيو چې د داود سره

تللي وو، وويل: «دوی زمونږ سره لار نه شول، نو مونږ به د غنیمت
خڅه دوی ته هېڅ ورنه کړو. دوی کولای شي چې خپلې ښځې او
ماشومان واخلي او لار شي.» (۲۳) خو داود ځواب ورکړ: «ای زما
ورونو! د هغه شیانو سره چې څښتن مونږ ته راکړي دي داسې کار
نه شی کولای! څښتن مونږ سلامت وساتلو او په یرغلګرو باندې
بې مونږ ته بری راکړ. (۲۴) هېڅوک په دې هکله ستاسو سره موافق
نه دي. د هغه سړي برخه به چې د سامانونو سره پاتې کېږي د هغه
چا د برخې سره برابره وي چې جنګ ته ځي. د ټولو برخې به یو
برابر وي.» (۲۵) داود دا یو قانون وټاکه او د هغه وخت نه تر نن
ورځې پورې په اسراییلو کې د هغه خڅه پیروي کېږي.

(۲۶) کله چې داود صقلغ ته ستون شو، هغه د غنیمت یوه برخه
خپلو ملګرو ته چې د یهودا سپین ږيري وو، د دې پیغام سره ولېږله:
«دا د هغه غنیمت یوه برخه ده چې مونږ د څښتن د دښمنانو خڅه
نیولی و، دا ستاسو دپاره سوغات دی.» (۲۷) هغه دا سوغاتونه هغو
خلکو ته چې په بیت ییل، د یهودا د جنوب په راموت کې او هغو
خلکو ته چې د یتیر، (۲۸) عروعر، سفموت، اشموع، (۲۹) او د راکال
په ښارونو کې وو او هغو ښارونو ته چې د یرحمیلیانو او د قینیانو
طایفې په کې اوسېدلې، ولېږل. (۳۰) همدارنګه یې هغو خلکو ته چې
د حرما، بورعاشان او عتاق په ښارونو کې وو (۳۱) او د حبرون

خلکو ته يې هم ولېږل. په دې توگه داود دا سوغاتونه ټولو هغو
ځايونو ته ولېږل چې هغه او د هغه سړي په کې گرځېدلي وو.

د شاوول او د هغه د زمانو مړينه

(لومړی تواريخ ۱۰:۱-۱۲)

① فلسطينيانو د جلبوع په غره کې د اسراييلو سره جنگ وکړ.
په هغه ځای کې ډېر اسراييليان ووژل شول او پاتې يې چې په هغو
کې شاوول پاچا او د هغه زامن هم شامل وو، وتښتېدل. ② خو
فلسطينيانو هغوی ډېر سخت تعقيب کړل او د شاوول درې زامن،
يوناتان، ايناداب او ملکيشوع يې ووژل. ③ په شاوول باندې جگړه
ډېره سخته شوه او کله چې غشي وپيليدلې هغه ته ورسېدل، نو
هغه يې ډېر سخت ټپي کړ. ④ شاوول خپل عسکر ته چې د هغه
وسله يې انتقالوله، وويل: «خپله توره راوباسه او ما ووژنه، ترڅو دا
کافر فلسطينيان راباندې نه ملنډې ووهي، نه مې په عذاب کړي او
نه مې ووژني.» خو هغه ځوان د دې کار څخه ډېر ووېرېد. نو
شاوول خپله توره راواخيستله او ځان يې ورباندې وغورځاوه. ⑤
کله چې هغه ځوان وليدل چې شاوول مړ شوی دی، نو هغه هم په
خپلې تورې باندې ځان وغورځاوه او د شاوول سره يوځای مړ
شو. ⑥ نو په دې ډول شاوول، د هغه درې زامن، هغه ځوان عسکر

او د هغه ټول جنگيالي په هغه ورځ يوځای سره مړه شول. (۷) کله چې د يزرعيل د درې د بلې خوا او د اردن د سيند د ختيځې خوا اسراييليانو واورېدل چې د اسراييلو لښکر تښتېدلی دی او دا چې شاوول او د هغه زامن وژل شوي دي، دوی خپل ښارونه پرېښودل او وتښتېدل. نو فلسطينيان راغلل او په دغو ښارونو کې ځای په ځای شول.

(۸) د جگړې نه يوه ورځ وروسته فلسطينيان د مړو د لوټلو دپاره ورغلل، نو هغوی د شاوول او د هغه د درې زامنو مړي وموندل چې د جلبوع په غره کې پراته وو. (۹) دوی د شاوول سر پرې کړ، د هغه څخه يې زغرې وويستلې او د فلسطين ټول هېواد ته يې استازي ولېږل چې دا زېری د خپلو بتانو او خپلو خلکو په منځ کې خپور کړي. (۱۰) دوی د شاوول زغرې د عشتاروت په بتخانه کې کېښودلې او د هغه مړی يې د بيت شان په دېوال باندې مېخ کړ. (۱۱) کله چې په جلعاد کې د يابيش د ښار خلکو د هغه څه په اړه چې فلسطينيانو په شاوول باندې کړي وو، واورېدل، (۱۲) د هغوی تر ټولو زړور سړي ووتل او ټوله شپه يې بيت شان ته سفر وکړ. هغوی د شاوول او د هغه د زامنو مړي د دېوال څخه رانېکته کړل، يابيش ته يې راوړل او هلته يې وسوځول. (۱۳) بيا هغوی د دوی هډوکي راواخيستل، هغه يې په ښار کې د غز د ونې لاندې

بنځ کړل او د اوو ورځو دپاره يې روژه ونيوله.